

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 196

38e jaargang

31 juli 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
95/C 196/01	E-2477/94 van Fausto Bertinotti aan de Commissie Betreft: Overheidssteun aan Fininvest	1
95/C 196/02	E-2596/94 van Ian White aan de Commissie Betreft: Ringweg bij Mojacar (ALP 152) (aanvullend antwoord)	1
95/C 196/03	P-2665/94 van Klaus-Heiner Lehne aan de Commissie Betreft: Vestigingsrichtlijn advocaten	2
95/C 196/04	E-2695/94 van Frédéric Striby aan de Commissie Betreft: Methode van belastingheffing op Fransen die in Frankrijk werken maar in een andere Lid-Staat wonen	3
95/C 196/05	E-2735/94 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: GMO wijnbouwsector	3
95/C 196/06	E-2806/94 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Communautaire steun en waarborgen voor werkgelegenheid	4
95/C 196/07	E-2830/94 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Overdracht van gegevens tussen de Lid-Staten en de Commissie	4
95/C 196/08	E-2888/94 van Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Acties voor geestelijk gehandicapten	5
95/C 196/09	E-2903/94 van Jessiva Larive aan de Raad Betreft: Illegale kunsthandel	6

Prijs: 18 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/10	E-4/95 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: Het houden van struisvogels in de Europese Unie	6
95/C 196/11	E-17/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Aanleg van een metro in Thessaloniki	7
95/C 196/12	E-27/95 van Antoni Gutiérrez Díaz aan de Raad Betreft: Vergoedingen aan Spaanse slachtoffers van het nazi-regime	7
95/C 196/13	E-61/95 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Dierexperimenten	8
95/C 196/14	E-70/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Financiering van de voltooiing en aanpassing van de kerncentrale Mochovce	9
95/C 196/15	E-78/95 van Jürgen Schröder aan de Commissie Betreft: Structuurfondsen en de Vrijstaat Saksen	10
95/C 196/16	E-83/95 van José Valverde López aan de Raad Betreft: Vooruitzichten voor de werking van het EMS	11
95/C 196/17	E-86/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Bestrijding van BSE en BIV in de rundvleessector	11
95/C 196/18	E-90/95 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Praktijken van de Belgische overheid bij boetes in het wegvervoer ten opzichte van buitenlandse vrachtwagens	12
95/C 196/19	E-107/95 van Josep Pons Grau en Francisco Sanz Fernández aan de Commissie Betreft: Benamingen van herkomst „turrón de Alicante” en „turrón de Jijona”	13
95/C 196/20	E-364/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Vonnis van het Hof van Beroep van Montpellier op grond waarvan twee Franse nogafabrikanten de traditionele Spaanse merken „Jijona” en „Alicante” mogen voeren	13
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-107/95 en E-364/95	13
95/C 196/21	E-121/95 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Steun aan de toelating van gentechnologisch vervaardigde groeihormonen	14
95/C 196/22	E-125/95 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: EU-subsidies aan derde landen voor de export van levende en geslachte dieren	14
95/C 196/23	E-137/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Portugal — EOGFL, afdeling Oriëntatie, 1993 en 1994 — operationeel programma visserij	14
95/C 196/24	E-138/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: EFRO-steun — Portugal	15
95/C 196/25	E-159/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Toepassing van het subsidiariteitsbeginsel op de jacht	16

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/26	E-181/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Zetel van het Europees Parlement	16
95/C 196/27	E-182/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Voorzitterschap van de Unie: volgorde en duur	16
95/C 196/28	E-190/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Programma Phare	17
95/C 196/29	E-194/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Aansluiting van de Republiek Zuid-Afrika bij de Overeenkomst van Lomé	17
95/C 196/30	E-198/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Steun aan Midden- en Oosteuropese landen	18
95/C 196/31	E-200/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Programma „Europa 2000+”	18
95/C 196/32	E-201/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Integratie van het regionale beleid van de Unie in het „Verdrag van '96”	18
95/C 196/33	E-203/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Integratie van een nieuw ontwikkelingsmodel	19
95/C 196/34	E-207/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Financiering van transeuropese netwerken	19
95/C 196/35	E-213/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Oriëntatie van het GLB en integratie van de Oosteuropese landen	19
95/C 196/36	E-216/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Tenuitvoerlegging van de akkoorden van Schengen en de uitbreiding hiervan tot andere Lid-Statens van de Europese Unie	20
95/C 196/37	E-220/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Rol van het Comité van de Regio's binnen de Europese Instellingen	20
95/C 196/38	E-222/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Betrekkingen tussen de nationale parlementen en het Europees Parlement	20
95/C 196/39	E-227/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Programma-ervaringsuitwisseling 1989-1993	21
95/C 196/40	E-228/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Programma-ervaringsuitwisseling	21
95/C 196/41	E-230/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Ontwikkelingsschema voor de Europese ruimte	21
95/C 196/42	E-231/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Interregionale samenwerking en programma's doelstellingen 2 en 5b	21
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-227/95, E-228/95, E-230/95 en E-231/95	21
95/C 196/43	E-242/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Televisie zonder grenzen	21

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/44	E-243/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Ontwikkeling van een Europees netwerk van sociale actiegroepen	22
95/C 196/45	E-244/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Raad Betreft: Stedelijk beleid	22
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-243/95 en E-244/95	22
95/C 196/46	E-267/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Raad Betreft: Periodieke bijeenkomsten van de staatshoofden van de Lid-Staten van de Europese Unie	22
95/C 196/47	E-283/95 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Aanwending van de Structuurfondsen en het Cohesiefonds in Portugal in 1994	22
95/C 196/48	E-284/95 van Jannis Sakellariou aan de Raad Betreft: Mensenrechtenkwesies op bijeenkomst Associatieraad EU/Turkije	23
95/C 196/49	E-298/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Melkquota Apralat	24
95/C 196/50	E-299/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Melk	24
95/C 196/51	E-301/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Veterinaire maatregelen	25
95/C 196/52	E-325/95 van José Apolinário aan de Raad Betreft: Makreelquota voo 1995 (NAFO)	26
95/C 196/53	E-347/95 van Amedeo Amadeo aan de Raad Betreft: Kunstmatige inseminatie	26
95/C 196/54	P-377/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Strengere persoonscontroles in Beieren na de toetreding van Oostenrijk tot de Europese Unie	27
95/C 196/55	E-378/95 van Jannis Sakellariou aan de Raad Betreft: Bij het overschrijden van de buitengrenzen van de Europese Unie gedode personen ...	27
95/C 196/56	E-391/95 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Fraude, omvang en definitie	28
95/C 196/57	E-431/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Steun voor de productie van kwaliteitshoning	28
95/C 196/58	P-435/95 van Vassilis Ephremidis aan de Raad Betreft: Universeel alarm- en veiligheidssysteem voor schepen	29
95/C 196/59	E-440/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: „Atlantis”	30
95/C 196/60	E-454/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Intracommunautaire handel in fruit	30
95/C 196/61	E-459/95 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Doorzichtigheid bij het beheer van de EG-kredieten	30

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/62	E-474/95 van Marjatta Stenius-Kaukonen, Riitta Jouppila, Paavo Väyrynen, Ulpu Iivari, Riitta Myller, Mikko Rönholm, Heidi Hautala, Pirjo Rusanen, Kyösti Toivonen, Mirja Rynnänen en Ritva Laurila aan de Commissie Betreft: Programma voor melkverstreking aan scholieren	31
95/C 196/63	P-478/95 van Joaquim Miranda aan de Commissie Betreft: De situatie van Renault in Portugal	32
95/C 196/64	E-481/95 van Giles Chichester aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijk visserijbeleid	32
95/C 196/65	E-490/95 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Gelden uit het Cohesiefonds voor een Spaans waterbeheersingsplan	33
95/C 196/66	E-491/95 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Het ecosysteem van het Volvi-meer en het Koronia-meer (Griekenland)	33
95/C 196/67	E-500/95 van Carmen Fraga Estévez aan de Commissie Betreft: Uitzonderingen op de verzachting van de retorsiemaatregelen van de Verenigde Staten	34
95/C 196/68	E-502/95 van José Gil-Robles Gil Delgado aan de Commissie Betreft: Situatie van kaderpersoneel in de Gemeenschap	34
95/C 196/69	E-525/95 van Christine Barthelet-Mayer aan de Commissie Betreft: Intensieve veehouderij	35
95/C 196/70	E-552/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Een openbare dienst van goede kwaliteit van de Europese luchtvaart	35
95/C 196/71	E-553/95 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Communautaire maatregelen ten behoeve van het stedelijk milieu	36
95/C 196/72	E-555/95 van Helwin Peter aan de Commissie Betreft: Uitgaven in het kader van het EGKS-Verdrag	37
95/C 196/73	E-558/95 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Verdunning van whisky	37
95/C 196/74	E-583/95 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Europese vlag op vliegtuigen van luchtvaartmaatschappijen van de Lid-Staten	38
95/C 196/75	E-589/95 van Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Fiscale behandeling van levensverzekeringen	38
95/C 196/76	E-593/95 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Communautaire initiatieven — Urban	39
95/C 196/77	E-614/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Beheer Structuurfondsen	39
95/C 196/78	E-623/95 van Karl Schweitzer en Mathias Reichhold aan de Commissie Betreft: Dieronterende huisdierfokkerij	40
95/C 196/79	E-635/95 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Duitse steunmaatregelen aan binnenscheepvaart	40

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/80	E-641/95 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: British Gas — misbruik van machtspositie ex artikel 86 van het EG-Verdrag	41
95/C 196/81	E-643/95 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Rechtsgeldigheid van de nieuwe discriminerende gasprijspolitiek van British Gas Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-641/95 en E-643/95	41
95/C 196/82	E-692/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de rechtstreekse belasting	41
95/C 196/83	E-693/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van menselijk potentieel, onderwijs, opleiding en jeugd	42
95/C 196/84	E-694/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van accijnzen en niet-rechtstreekse belasting	42
95/C 196/85	E-696/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de visserij	42
95/C 196/86	E-697/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de energie	42
95/C 196/87	E-698/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van informatietechnologieën en telecommunicatie	42
95/C 196/88	E-699/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van financiële dienstverlening	42
95/C 196/89	E-700/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van buitenlandse aangelegenheden	42
95/C 196/90	E-702/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van economische, financiële en monetaire zaken, 1994	43
95/C 196/91	E-703/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de interne markt, 1994	43
95/C 196/92	E-704/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van industriezaken, 1994	43
95/C 196/93	E-706/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het regionaal beleid, 1994	43
95/C 196/94	E-708/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het MBK, 1994	43
95/C 196/95	E-710/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van consumentenkwesities, 1994	43
95/C 196/96	E-712/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van werkgelegenheid en sociale zaken, 1994 . .	44

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/97	E-714/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de nucleaire veiligheid, 1994	44
95/C 196/98	E-715/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling, 1994	44
95/C 196/99	E-716/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de mededinging, 1994	44
95/C 196/100	E-717/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het milieu, 1994	44
95/C 196/101	E-718/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het vervoer, 1994	44
95/C 196/102	E-719/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het toerisme, 1994	44
95/C 196/103	E-721/95 van Peter Crampton aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van kredieten en investeringen, 1994	45
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-692/95 tot en met E-694/95, E-696/95 tot en met E-700/95, E-702/95 tot en met E-704/95, E-706/95, E-708/95, E-710/95, E-712/95, E-714/95 tot en met E-719/95 en E-721/95	45
95/C 196/104	P-723/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Nieuwe heffing op de invoer van verse citroenen uit Cyprus	45
95/C 196/105	E-739/95 van Anne Van Lancker aan de Commissie Betreft: Tewerkstelling van gehandicapten in de Instellingen van de Europese Unie	45
95/C 196/106	E-761/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Subsidiefraude bij massaveetransport	46
95/C 196/107	E-776/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Minimumprijs voor hematietgietijzer	46
95/C 196/108	E-780/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Bevordering van lokale werkgelegenheidsinitiatieven en partnerschap met de lokale autoriteiten	47
95/C 196/109	E-781/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Europese prijs voor de regionale keuken	47
95/C 196/110	E-785/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Behoud van beschermde soorten	48
95/C 196/111	E-787/95 van Manuel Porto aan de Commissie Betreft: Middelgrote steden en het programma van de Commissie voor 1995	48
95/C 196/112	P-789/95 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: EFRO-steun aan de luchthaven Lelystad	49
95/C 196/113	E-802/95 van Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Privatisering van bedrijven met EFRO-steun	49

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/114	E-826/95 van Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Europees richtschema voor de vervoerinfrastructuur	50
95/C 196/115	E-840/95 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Uilenvangst op Kreta	50
95/C 196/116	E-844/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Europees Milieuagentschap	51
95/C 196/117	E-845/95 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Broeikaseffect	51
95/C 196/118	E-848/95 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Beoordeling van het programma voor bescherming tegen radioactieve straling	51
95/C 196/119	E-870/95 van Monica Baldi aan de Commissie Betreft: Ontwikkelings- en samenwerkingsprojecten in Mauritanië, gefinancierd door de Europese Unie	52
95/C 196/120	P-873/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Teeltcontracten in strijd met de beginselen van de mededinging	53
95/C 196/121	E-885/95 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Werknemersfederaties en vakbonden die bij de Cisl zijn aangesloten	53
95/C 196/122	E-891/95 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Project „Middellandse Zee-workshop”	54
95/C 196/123	E-897/95 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Geregistreerd partnerschap	55
95/C 196/124	E-898/95 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Rechten van gehandicapten	55
95/C 196/125	E-899/95 van Anna Terrón i Cusí aan de Commissie Betreft: Gelijke behandeling bij vergelijkende onderzoeken van de Commissie	56
95/C 196/126	P-905/95 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Erkenning van de aanduiding van herkomst	56
95/C 196/127	E-922/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Wrede behandeling van beren	56
95/C 196/128	E-932/95 van James Elles aan de Commissie Betreft: Nitraatgehalte van water	57
95/C 196/129	P-953/95 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en particuliere ondernemingen	57
95/C 196/130	P-978/95 van Hedy d’Ancona aan de Commissie Betreft: Artikel K.3, lid 2: initiatiefrecht Commissie met betrekking tot gemeenschappelijk asielbeleid	58
95/C 196/131	E-1002/95 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Boete voor Griekse cementfirma’s	58
95/C 196/132	P-1003/95 van John Cushnahan aan de Commissie Betreft: EOGFL-steun voor de voedingsindustrie	59

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/133	E-1006/95 van David Morris aan de Commissie Betreft: Gemeenschapsbeleid inzake postdiensten	59
95/C 196/134	E-1011/95 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Programma MED URBS, 1995	60
95/C 196/135	P-1026/95 van Liam Hyland aan de Commissie Betreft: Erwten	60
95/C 196/136	E-1034/95 van Claude Desama aan de Commissie Betreft: Europese 60-plusserskaart	61
95/C 196/137	E-1041/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Permanente scholing en het MKB	61
95/C 196/138	E-1049/95 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Overstromingen en wolkbreuk in de provincie Catania	62
95/C 196/139	E-1065/95 van Carole Tongue aan de Commissie Betreft: „Pépinières européennes pour jeunes artistes”	62
95/C 196/140	E-1075/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Procedure overeenkomstig artikel 169 betreffende arbeidsongevallen op Portugese bouwplaatsen	63
95/C 196/141	E-1089/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: EG-steun aan ontwikkelingsprojecten in Argentinië	63
95/C 196/142	E-1090/95 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: EG-steun aan ontwikkelingsprojecten in Brazilië	64
95/C 196/143	E-1110/95 van Jesús Cabezón Alonso en Ana Miranda de Lage aan de Commissie Betreft: Toegang van kleine ondernemingen tot communautaire steun	64
95/C 196/144	E-1127/95 van Jesús Cabezón Alonso en Juan Colino Salamanca aan de Commissie Betreft: Recycling van glas	65
95/C 196/145	P-1147/95 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Voorschrijven van fenobarbital aan huisdieren	66
95/C 196/146	E-1166/95 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Vervuiling door licht	66
95/C 196/147	E-1231/95 van Fernando Pérez-Royo aan de Commissie Betreft: Systemen voor het berekenen van het aantal werklozen in de Europese Unie	67
95/C 196/148	E-1264/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Kinderarbeid in Pakistan	67

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
95/C 196/149	E-1274/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: El Salvador en het twaalfde rapport van de waarnemersmissie van de Verenigde Naties in El Salvador	68
95/C 196/150	E-1279/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Ogoniland en de schrijver Ken Saro-Wiwa	68
95/C 196/151	E-1282/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Hulp aan zuidelijk Afrika	69
95/C 196/152	E-1286/95 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Arbeidsongeschiktheidsproblematiek en het sociale-actieprogramma	69
95/C 196/153	E-1394/95 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: Vreemde-talenonderwijs	69
95/C 196/154	E-1500/95 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Bouw van de Pousada van Ourém (Portugal) met communautaire middelen	70

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2477/94

van Fausto Bertinotti (GUE/NGL)

aan de Commissie

(30 november 1994)

(95/C 196/01)

vast te stellen in welke mate openbare omroeporganisaties toegang zouden moeten krijgen tot reclameopbrengsten.

(¹) Arresten van 17 maart en 30 november 1993, Bloman Neptun en Kirsammer-Sack.

Betreft: Overheidssteun aan Fininvest

Is de Commissie niet van mening dat de wet Mammi, waarin de reclame voor Fininvest aan een maximum wordt onderworpen, artikel 90 e.v. van het Verdrag schendt, omdat deze wetsbepaling neerkomt op indirecte overheidssteun?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2596/94

van Ian White (PSE)

aan de Commissie

(5 december 1994)

(95/C 196/02)

Betreft: Ringweg bij Mojacar (ALP 152)

Kan de Commissie gezien de geplande ringweg bij Mojacar (ALP 152) in Almería, Spanje, mededelen:

1. of geld van de Europese Unie bij de aanleg hiervan wordt gebruikt;
2. of een behoorlijke milieu-effectrapportage is ingediend en gecontroleerd;
3. of zij vindt dat een dergelijke weg inderdaad noodzakelijk is en of de Spaanse overheid voldoende aandacht heeft geschonken aan voorgestelde alternatieven?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(3 maart 1995)

Een gunstiger behandeling van sommige bedrijven ten opzichte van andere in nationale wetsvoorschriften houdt niet altijd staatssteun in die onder artikel 92 van het EG-Verdrag valt, zelfs als het verschil in behandeling financiële gevolgen heeft. Het geachte Parlementslid zij in deze gewezen op de arresten van het Hof van Justitie in de zaken C-72-73/91 en C-199/91 (¹).

Wat de onderscheiden reclamelimieten voor de RAI en Fininvest in Italië betreft, kan de Commissie niet zeggen of de grotere beperking voor de RAI Fininvest overcompenseert voor het verkrijgen van inkomsten uit het kijkgeld door de RAI. Bij de Commissie is thans een studie in voorbereiding betreffende de financiering van omroeporganisaties in de Lid-Staten, waarin meer in het bijzonder de openbare dienstverleningsverplichtingen worden behandeld, en die meer licht zal kunnen werpen op deze kwestie. Uit de voorlopige resultaten van de studie blijkt echter dat het waarschijnlijk uiterst moeilijk zal zijn in individuele gevallen

**Aanvullend antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(11 april 1995)

De Commissie kan nu ter aanvulling van haar antwoord van 9 januari 1995 (¹) de volgende inlichtingen verstrekken.

Met betrekking tot de aanleg van de ringweg bij Mojácar in de provincie Almería kan zij het volgende mededelen:

1. Het project wordt in het kader van het operationeel programma NPCB (Nationaal Programa van Communautair Belang) Almería-Levante medegefinancierd door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO). De totale investering wordt geraamd op 3,4 miljoen ecu en de communautaire bijdrage belooft 50%. De werkzaamheden zullen naar verwachting twee jaar in beslag nemen.
2. De Spaanse autoriteiten bevestigen dat voor dit project geen verplichting bestond een milieu-effectrapportage uit te voeren toen het werd opgesteld (1991) en goedgekeurd (1992). Er hoeven dan ook geen alternatieven voor het project te worden onderzocht, daar dit alleen bij een dergelijke rapportage nodig is. Met betrekking tot het project zijn bij de Commissie twee klachten ingediend over de slechte toepassing van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. In het kader van het onderzoek van deze dossiers heeft de Commissie de Spaanse autoriteiten verzocht op de bezwaren van de klagers te reageren. De Commissie wacht nog op het antwoord van de Spaanse autoriteiten. Zij zal niet nalaten het geachte Parlementslid op de hoogte te houden van de verdere ontwikkelingen in dit verband.
3. De Commissie heeft zich ervan kunnen vergewissen dat het betrokken wegenbouwproject overeenkomstig de prioriteiten van het operationeel programma is geselecteerd. Zij herinnert eraan dat, overeenkomstig het programmeringssysteem, de verantwoordelijkheid voor de selectie van de specifieke projecten bij de nationale autoriteiten ligt. Deze autoriteiten wijzen erop dat het genoemde project in overeenstemming is met het bestemmingsplan van de stad (Normas Subsidiarias de Mojácar) en unaniem door de gemeenteraad werd goedgekeurd.

(¹) PB nr. C 55 van 6. 3. 1995, blz. 64.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2665/94

van Klaus-Heiner Lehne (PPE)

aan de Commissie

(2 december 1994)

(95/C 196/03)

Betreft: Vestigingsrichtlijn advocaten

1. Kan de Commissie mededelen of zij een lichtere vorm voor de vestiging als advocaat, uitgaande van de eisen voor erkenning in het land van herkomst in aanvulling op de mogelijkheid van een volledige integratie overeenkomstig de

richtlijn inzake diploma's van het hoger onderwijs, wenselijk acht aangezien is gebleken dat er in de praktijk behoefte bestaat aan deze vorm van vestiging?

2. Overweegt de Commissie een vestiging volgens de eisen voor erkenning van de landen van herkomst in het komende voorstel voor een vestigingsrichtlijn voor advocaten op te nemen?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(6 maart 1995)

Ten einde het huidige juridisch kader dat door Richtlijn 89/48/EEG wordt geboden te verbeteren heeft de Commissie op 21 december 1994 een richtlijn-voorstel ingediend dat strekt ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere Lid-Staat dan die waar zijn beroepstitel is verkregen. Volgens dit voorstel kan iedere advocaat die onderdaan is van een Lid-Staat en die daar reeds gemachtigd is zijn beroep uit te oefenen onder een van de bestaande beroepstitels, het recht hebben tot uitoefening in een Lid-Staat van ontvangst, onder deze beroepstitel, gedurende vijf jaar. Deze advocaat die zijn beroep uitoefent onder zijn beroepstitel van herkomst kan aldus juridisch advies verlenen in het recht van de Lid-Staat van herkomst, in internationaal en Gemeenschapsrecht alsmede in het recht van de Lid-Staat van ontvangst. Hij zal eveneens een cliënt in rechte kunnen vertegenwoordigen en verdedigen. Voor zover het recht van de Lid-Staat van ontvangst de verplichte toevoeging van een advocaat vereist, kan deze Lid-Staat voor advocaten die onder hun beroepstitel van herkomst hun beroep uitoefenen, vereisen dat zij te zamen optreden met een advocaat die zijn beroep bij de rechterlijke instantie waaraan de zaak is voorgelegd, uitoefent. Hij zal echter volgens het voorstel van de Commissie gehouden zijn zich in te schrijven bij de bevoegde autoriteit van deze Lid-Staat en is onderworpen aan de deontologie van deze Lid-Staat.

Gedurende deze overgangperiode of na afloop daarvan zal de advocaat zich moeten kunnen integreren in het beroep van de Lid-Staat van ontvangst, al naar het type activiteit dat hij heeft verricht, hetzij automatisch hetzij onder gemakkelijker voorwaarden dan die welke in de richtlijn betreffende de erkenning van hoger-onderwijsdiploma's zijn gesteld. Hij zal automatisch toegang kunnen verkrijgen tot het beroep in de Lid-Staat van ontvangst indien hij het bewijs kan leveren van een daadwerkelijke en permanente activiteit gedurende althans drie jaar op het gebied van het recht van de Lid-Staat van ontvangst, met inbegrip van het Gemeenschapsrecht. Indien de daadwerkelijke en permanente activiteit gedurende tenminste drie jaar niet betrekking heeft gehad op het recht van de Lid-Staat van ontvangst, met inbegrip van het Gemeenschapsrecht, zal de Lid-Staat van ontvangst volgens Richtlijn 89/48/EEG alleen een bekwaamheidstoets mogen vereisen die beperkt is tot het procedurerecht en de deontologie van de Lid-Staat van ontvangst. Indien aan geen dezer voorwaarden wordt voldaan, kan de migrerende advocaat erkenning van zijn diploma aan de hand van Richtlijn 89/48/EEG verlangen onder de huidige voorwaarden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2695/94

van Frédéric Striby (EDN)

aan de Commissie

(16 december 1994)

(95/C 196/04)

Betreft: Methode van belastingheffing op Fransen die in Frankrijk werken maar in een andere Lid-Staat wonen

Is het de Commissie bekend dat volgens de algemene Franse belastingregeling Franse burgers die in een Lid-Staat van de Gemeenschap wonen en in Frankrijk werken een ongunstige behandeling ondervinden omdat geen enkele post van het bruto-inkomen kan worden afgetrokken voor degenen die hun fiscaal domicilie niet in Frankrijk hebben (ouderdomspensioenen, weduwenpensioenen, spaarregeling pensioenen, interesten op leningen, bouwspaarregelingen, enz.)?

Is deze methode van belastingheffen, waarbij iedere mogelijkheid tot fiscale aftrek is uitgesloten, wel in overeenstemming met het beginsel van de vrijheid van vestiging voor personen in de Europese Unie?

Antwoord van de heer Monti

namens de Commissie

(9 maart 1995)

Het door het geachte Parlementslicid aangesneden probleem is welbekend bij de Commissie en vloeit voort uit het feit dat in alle stelsels voor de inkomstenbelasting onderscheid wordt gemaakt tussen ingezetenen en niet-ingezetenen. Over het algemeen wordt de persoonlijke situatie van de belastingplichtige (gezinslasten, buitengewone lasten, enz.) in aanmerking genomen door de Lid-Staat waar de betrokkene ingezetene is. Dit stelsel werkt evenwel niet bevredigend in het licht van het beginsel van gelijke behandeling van de artikelen 48 en 52 van het EG-Verdrag indien de belastingplichtige in de Lid-Staat van verblijf geen voldoende inkomen heeft om aanspraak te kunnen maken op belastingvermindering. Daarom heeft de Commissie op 21 december 1993 haar goedkeuring gehecht aan haar Aanbeveling 94/79/EG betreffende belastingen op bepaalde inkomsten die door niet-ingezetenen verworven zijn in een andere Lid-Staat dan die waarvan zij ingezetene zijn⁽¹⁾; daarin wordt namelijk voorgesteld dat een andere Lid-Staat dan die waarvan hij ingezetene is de persoonlijke situatie van de belastingplichtige in aanmerking neemt indien deze minder dan 75% van zijn totale inkomen in die andere Lid-Staat verwerft.

Het Hof heeft op 14 februari 1995 uitspraak gedaan in de prejudiciële zaak C-279/93 (Schumacker) over de verenigbaarheid van de toepassing van de regeling voor niet-ingezetenen op bepaalde werknemers in loondienst in het licht van artikel 48 van het EG-Verdrag. In dit arrest oordeelt het Hof dat artikel 48 van het EG-Verdrag „zich verzet tegen de toepassing van een regeling van een Lid-Staat

waardoor een werknemer die onderdaan is van een andere Lid-Staat en in deze laatste staat woont, doch in loondienst werkzaam is in de eerste staat, zwaarder wordt belast dan een werknemer die in de eerste staat woont en aldaar dezelfde werkzaamheid verricht, terwijl de onderdaan van de tweede Lid-Staat zijn inkomen geheel of vrijwel uitsluitend verwerft door de in de eerste Lid-Staat verrichte arbeid en in de tweede Lid-Staat onvoldoende inkomsten geniet om aldaar zodanig te worden belast, dat zijn persoonlijke en gezinssituatie in aanmerking kunnen worden genomen”. De Commissie bestudeert thans de strekking van dit arrest.

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 10. 2. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2735/94

van Carmen Fraga Estévez (PPE)

aan de Commissie

(16 december 1994)

(95/C 196/05)

Betreft: GMO wijnbouwsector

Artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 822/87⁽¹⁾ betreffende een gemeenschappelijke marktordening voor de wijnbouwsector bepaalt dat de Commissie gehouden is vóór 1 september 1993 bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in te dienen over de verrijking van wijn met gerectificeerd mostconcentraat in plaats van suiker, en daarbij eventueel voorstellen te doen; de Raad zou dan in 1994 een besluit moeten nemen over maatregelen betreffende oenologische praktijken. Dit verslag is tot op heden niet verschenen.

Is de Commissie niet van oordeel dat dit verslag een sleutelement zou zijn geweest nu er een voorstel is ingediend voor hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor wijn, in het bijzonder omdat het betrekking heeft op een zo omstrede en problematische kwestie als de verrijking van wijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler

namens de Commissie

(9 februari 1995)

In tegenstelling tot hetgeen het geachte Parlementslicid verklaart, is het verslag over de verrijking van wijn waarvan sprake in artikel 20 van Verordening (EEG) nr. 822/87 wel degelijk opgesteld en heeft de Commissie er rekening mee gehouden bij haar voorstel voor hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor wijn.

De verspreiding van het verslag, die zeer binnenkort zal plaatsvinden, heeft vertraging opgelopen in verband met de vertalingen en de procedures voor de publikatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2806/94

van **Honório Novo (GUE/NGL)**

aan de Commissie

(11 januari 1995)

(95/C 196/06)

Betreft: Communautaire steun en waarborgen voor werkgelegenheid

Sedert juni 1992 heeft Grundig Electrónica de Portugal, Lda. zijn personeelsbestand op niet-conflictuele manier ingekrompen met 340 eenheden. In diezelfde periode werd ook begonnen met een procedure voor collectief ontslag, die ondertussen door de arbeidsrechtbank van Braga ongedaan is gemaakt.

In juni 1994 heeft het bedrijf zijn naam veranderd in „Groep Grundig Audio Internacional, Lda.” en is het opgesplitst in vier eenheden; de werknemers van het voormalige Grundig Electrónica de Portugal werden verdeeld over de vier eenheden.

In het begin van deze maand is de Groep Grundig opnieuw overgegaan tot het collectief ontslag van 19 werknemers, en dat ondanks het feit dat ze systematisch werknemers met tijdelijke contracten in dienst blijft nemen.

Dit multinationaal bedrijf heeft communautaire steun gekregen (Pedip), en zich via het tweede communautair bestek opnieuw kandidaat gesteld voor het ontvangen van dergelijke steun.

Kan de Commissie daarom medelen welke bedragen het voormalige Grundig Electrónica de Portugal via Pedip heeft ontvangen? Klopt het dat de Groep Grundig Audio Internacional zich opnieuw kandidaat heeft gesteld voor communautaire fondsen in het kader van het tweede communautair bestek? Zo ja, welke waarborgen heeft de groep gegeven of heeft de Commissie geëist om ervoor te zorgen dat die steun zal worden gebruikt voor het behoud en de stabiliteit van de werkgelegenheid en niet voor het financieren van collectieve afdankingen die onnodig zijn, zoals wordt bewezen door de systematische indienstneming van werknemers met tijdelijke contracten?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(15 maart 1995)

Volgens de informatie die ons is verstrekt door de Portugese autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het beheer van de financiële steun aan Portugal voor een specifiek programma voor de ontwikkeling van de industrie (Pedip), heeft Grundig Electrónica de Portugal in de periode 1989—1992 929,590 miljoen escudo (ongeveer 5 miljoen ecu) steun gekregen in het kader van het Pedip 1. Deze steun is gezamenlijk gefinancierd door de Gemeenschap (75 %) en door Portugal (25 %), en vertegenwoordigt 21 % van de totale investering.

Uit dezelfde bron is vernomen dat Grundig Audio International geen steunaanvraag heeft ingediend voor het programmagedeelte betreffende de industrie van het Portugese communautaire bestek II (Pedip 2 genoemd), met de uitvoering waarvan in 1994 is begonnen, hoewel persberichten suggereren dat het bedrijf dat wel van plan is. Indien een aanvraag wordt ingediend, zal die worden beoordeeld overeenkomstig de in de betrokken wetgeving bepaalde criteria.

De in het kader van Pedip 1 goedgekeurde projecten voorzagen in de schepping van 59 arbeidsplaatsen, waarvan er 34 effectief zijn gerealiseerd. De Commissie heeft de bevoegde instanties in Portugal gevraagd of het contract met Grundig in het licht van deze cijfers is herzien. De Commissie zal het geachte Parlementslid het antwoord van deze instanties medelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2830/94

van **Salvador Garriga Polledo (PPE)**

aan de Commissie

(11 januari 1995)

(95/C 196/07)

Betreft: Overdracht van gegevens tussen de Lid-Staten en de Commissie

Kan de Commissie medelen welke onderneming de nodige programma's maakt voor de overdracht van gegevens tussen de Lid-Staten en de Commissie wat betreft de tenuitvoerlegging van betalingen uit de fondsen van het EOGFL, afdeling Garantie? Is de Commissie van mening dat er een vertraging van een jaar bestaat bij de inwerkingstelling van dit stelsel van overdracht van gegevens?

Wanneer deze achterstand bestaat, waaraan is zulks te wijten?

Welke gevolgen heeft deze vertraging voor de controle van de betalingen uit het EOGFL?

Welke vraagstukken voor het toekomstig beheer ziet de Commissie in dit stelsel?

Is de Commissie voornemens aanvullende maatregelen te treffen om deze beheersproblemen op te lossen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(10 maart 1995)

De inschrijver waaraan het opzetten van een systeem voor de transmissie van de gegevens over de openbare opslag tussen de Lid-Staten en de Commissie (EOGFL) (project Faudit-ED) is gegund, is de firma Computer Resources International (CRI), 2, rue Jean Monnet, Kirchberg, L-2180 Luxemburg.

In de werkzaamheden voor de invoering van het betrokken computerprogramma is inderdaad een achterstand ontstaan van ongeveer een jaar ten opzichte van het door de firma CRI beoogde tijdschema. Dit komt doordat de complexiteit van de regeling inzake de openbare opslag en van de

resultaten waarover de Commissie wil beschikken, is onderschat. Deze onderschatting verbaast de Commissie niet. Alleen wie door en door vertrouwd is met het betrokken controleproces, kan inschatten hoe omvangrijk en moeilijk die taak is.

Deze vertraging heeft tot gevolg dat de Commissie de maandelijkse aangiften nog steeds alleen maar incidenteel kan controleren en dat zij uitsluitend de laatste aangiften van het begrotingsjaar aan een uitvoerige boekhoudkundige controle kan onderwerpen. Dit betekent dat sommige problemen pas bij de vereffening van de rekeningen kunnen worden opgelost.

De ontwikkeling van dergelijke programma's, die veel mankracht vergt, wordt uitbesteed aan externe firma's. Als de Commissie die programma's dan zelf zou moeten onderhouden, zou zij binnen de gebruikende dienst een of twee ambtenaren met een informaticaopleiding daarmee moeten belasten. Deze ambtenaren zouden zich daar vanaf het begin van de ontwikkeling van het programma mee bezig moeten houden om dan de follow-up en het onderhoud te kunnen uitvoeren.

Wegens de problemen op het gebied van de uitbreiding van het personeel in vaste dienst moeten absoluut de nodige kredieten beschikbaar worden gesteld om dat onderhoud te kunnen laten verrichten door de firma's die de programma's hebben ontwikkeld. Gezien de complexiteit van de programma's zou het riskant zijn deze te laten wijzigen door personen die geen grondige kennis van de betrokken regeling bezitten.

De Commissie stelt de begrotingsautoriteit voor om via de gewijzigde aanvullende begroting voor het begrotingsjaar 1995 de toelichting op artikel B 1-360 zo te verruimen dat een zeer klein deel van de kredieten die worden uitgetrokken om de fraude ten nadele van het EOGFL, afdeling Garantie, te bestrijden, kan worden bestemd voor het onderhoud van die programma's die tot stand konden worden gebracht doordat het Parlement in 1992 op artikel 361 de nodige kredieten heeft uitgetrokken om het gegevensverkeer tussen de Lid-Staten en de Commissie te automatiseren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2888/94

van Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie

(16 januari 1995)

(95/C 196/08)

Betreft: Acties voor geestelijk gehandicapten

Geestelijk gehandicapten behoren tot de zwakste groepen in de Europese Unie. In veel gevallen bestaat geen passende wetgeving voor deze personen.

Op 16 september 1992 nam het Europees Parlement de resolutie Schmidbauer over de rechten van geestelijk gehandicapten aan.

Kan de Commissie mededelingen doen over de door haar ondernomen of te ondernemen acties ter uitvoering van de in deze resolutie genoemde maatregelen?

Kan de Commissie meedelen in hoeverre de voorstellen in de resolutie Schmidbauer door de Lid-Staten zijn overgenomen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(10 maart 1995)

In zijn Resolutie A 3-231/92 van 16 september 1992 (punt 14, 15, 17, 20, 21, 24, 29, 30 en 31) vraagt het Parlement de Commissie zich in te zetten voor een aantal vraagstukken. Het merendeel van deze vraagstukken komt aan bod in het communautair actieprogramma Helios II ten behoeve van gehandicapten⁽¹⁾. Hoewel het programma niet uitsluitend de problematiek van geestelijk gehandicapten behandelt, biedt dit programma toch de mogelijkheid deze specifieke problemen aan te pakken door de geestelijk gehandicapten als een bijzondere groep van gehandicapten te beschouwen. Wat punt 32 van de resolutie betreft, is de Commissie alleen bevoegd informatie te verschaffen die de gehele Gemeenschap betreft.

Een gedetailleerde lijst van de activiteiten in het kader van het Helios II-programma, die in het bijzonder de problemen betreffende geestelijk gehandicapten behandelen, wordt rechtstreeks toegezonden aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement.

Wat de wetgeving betreft, zullen in de follow-up van het Witboek „Europees sociaal beleid — toekomstige acties voor de Unie” activiteiten worden opgenomen ingevolge de toezegging tot het voorbereiden van een geschikt instrument ter naleving van de VN-normen inzake gelijke kansen voor gehandicapten en ingevolge het voorstel dat bij de eerstvolgende herziening van de Verdragen speciale aandacht geschonken zal worden aan de introductie van een specifieke verwijzing naar de bestrijding van discriminatie op verschillende gronden, waaronder handicaps. Deze twee zeer belangrijke initiatieven kunnen een betere basis bieden voor verdere actie ten gunste van gehandicapten, inclusief geestelijk gehandicapten.

Tot slot beschikt de Commissie niet over informatie over de uitvoering van de resolutie van het Parlement op het niveau van de verschillende Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 56 van 9. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2903/94van **Jessiva Larive (ELDR)**

aan de Raad

(16 januari 1995)

(95/C 196/09)

Betreft: Illegale kunsthandel

Op 15 maart 1993 heeft de Raad Richtlijn 93/7/EEG ⁽¹⁾, betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht, aangenomen. Deze richtlijn moest door negen Lid-Staten omgezet worden in nationale wetgeving op uiterlijk 15 december 1993 en door drie Lid-Staten op 15 maart 1994.

Is de Raad het met mij eens dat:

1. deze richtlijn is aangenomen om met het oog op de totstandkoming van de interne markt op 1 januari 1993 een Europese samenwerking tot stand te brengen ter bescherming van het nationaal en archeologisch bezit van de Lid-Staten en de terugvordering van oneigenlijk uitgevoerde cultuurgoederen binnen de Unie te bevorderen?

Zo ja, is de Raad het eveneens met mij eens dat:

2. ook landen buiten de Europese Unie het recht hebben om hun nationale cultuurgoederen voor zich zelf te behouden;
3. de Europese Unie dus de morele plicht heeft om maatregelen te treffen om de invoer van illegaal uitgevoerde cultuurgoederen uit Zuidoost-Azië, Zuid-Amerika en Afrika tegen te gaan?
4. Kan de Raad in dat verband meedelen welke de participatie van de Europese Unie is aan het verdrag van Unesco („Convention d'Unidroit sur les biens culturels volés ou illicitement exportés”), dat in juni 1995 van kracht dient te worden?

⁽¹⁾ PB nr. L 74 van 27. 3. 1993, blz. 74.

Antwoord

(13 juni 1995)

1. De doelstellingen van de door de geachte Afgevaardigde genoemde richtlijn stemmen inderdaad in grote lijnen overeen met de in haar eerste vraag vermelde doelstellingen.

2 en 3. De Raad heeft tot nu toe niet de gelegenheid gehad zich te buigen over de door de geachte Afgevaardigde aan de orde gestelde vraagstukken.

4. De Raad heeft tijdens zijn zitting van 3/4 april 1995 van de Italiaanse delegatie uitleg gekregen over de diplomatieke conferentie die in juni 1995 in Rome zal worden georganiseerd om de laatste hand te leggen aan het ontwerp van een internationaal Verdrag betreffende de teruggave van gestolen of op wederrechtelijke wijze uit het land gebrachte cultuurgoederen.

Doel van dit verdrag is de instelling op internationaal niveau van een uniforme privaatrechtelijke regeling voor de terugkeer van de betrokken goederen naar het land van herkomst en/of naar de rechtmatige eigenaar.

De Raad heeft er akte van genomen dat de Commissie zo spoedig mogelijk haar standpunt zal meedelen ten aanzien van de bevoegdheid van de Gemeenschap voor het onderdeel van het verdrag dat betrekking heeft op de op wederrechtelijke wijze uit het land gebrachte cultuurgoederen. In het licht van dit standpunt zal het Voorzitterschap dan al het nodige doen met het oog op de aanwezigheid van de Gemeenschap op deze conferentie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4/95van **Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V)**

aan de Commissie

(19 januari 1995)

(95/C 196/10)

Betreft: Het houden van struisvogels in de Europese Unie

Volgens diverse berichten zouden ondernemers van plan zijn in de Europese Unie geld te gaan verdienen met het fokken, houden en uiteindelijk slachten van struisvogels en het verkopen van het vlees.

1. Is de Commissie bekend hoeveel van deze struisvogelboerderijen reeds in de Unie bestaan? Zo ja, hoeveel zijn dat er en waar zijn ze?
2. Zijn er regelingen waarin normen voor het houden van struisvogels zijn vastgelegd? Zo ja, welke?
3. Zijn er voorts regelingen en kwaliteitsnormen voor de handel in vlees van struisvogels uit de Unie? Zo ja, welke?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(17 maart 1995)

1. Over de struisvogelproductie in de Gemeenschap bestaan er momenteel geen officiële statistische gegevens. De sector raamt het aantal bedrijven in de Gemeenschap waar struisvogels worden gekweekt, op 230 à 280, verdeeld over de Lid-Staten als volgt: 60 in Nederland en in het Verenigd Koninkrijk, 30 in België en in Ierland, 20 in Frankrijk, 15 in Italië, 10 in Spanje en in Portugal, 6 in Duitsland, 2 in Denemarken en 1 in Griekenland.

2. Er is geen specifieke communautaire wetgeving over het welzijn van struisvogels. Vee en pluimvee vallen evenwel onder het Europees Verdrag inzake de bescherming van landbouwhuisdieren, waarbij de Gemeenschap verdragsluitende partij is. Krachtens dit Verdrag moeten alle landbouwhuisdieren worden gehuisvest, gevoederd, gedrenkt en verzorgd op een wijze die aangepast is aan de fysiologische

behoefden van de dieren. Het Verdrag bevat talrijke bepalingen met betrekking tot de bewegingsvrijheid, de omgeving waarin de dieren worden gehouden en de sanitaire controles.

Het Permanent Comité van bovengenoemd Verdrag bereidt momenteel een aanbeveling voor over het welzijn van als huisdier gehouden loopvogels (struisvogels, emoes en nandoes).

3. Wat de veterinairerechtelijke aspecten betreft gelden voor de handel en het op de markt brengen van vlees van struisvogels de bepalingen van Richtlijn 91/495/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor de produktie en in het in de handel brengen van konijnvlees en vlees van gekweekt wild.

Wat de diergezondheidsaspecten betreft gelden de bepalingen van Richtlijn 90/539/EEG van de Raad ⁽²⁾ tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren en van Richtlijn 91/494/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee.

De handelsnormen voor vlees van pluimvee gelden niet voor vlees van struisvogels, maar uitsluitend voor vlees van pluimvee van de volgende soorten: hanen en kippen, eenden, ganzen, kalkoenen en parelhoenders, zoals is bepaald in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1906/90 van de Raad ⁽³⁾ tot vaststelling van handelsnormen voor vlees van pluimvee.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991.

⁽²⁾ PB nr. L 303 van 31. 10. 1990.

⁽³⁾ PB nr. L 173 van 6. 7. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-17/95
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

aan de Commissie

(19 januari 1995)

(95/C 196/11)

Betreft: Aanleg van een metro in Thessaloniki

Een van de projecten die uit het tweede communautair bestek zullen worden gefinancierd, is de aanleg van een metro in Thessaloniki. Twee consortia hebben voorstellen ter zake ingediend. Volgens betrouwbare bronnen ontbreekt in beide gevallen de voor het project vereiste kosten-batenanalyse. Er wordt ernstig aan getwijfeld of zo'n project in een stad met de structuur en de omvang van Thessaloniki überhaupt wel nut heeft en of de geplande infrastructuurvoorzieningen (de lengte van het metrotraject versus de mogelijkheid van een veel uitgebreider tramlijnen-net) wel vrucht zullen afwerpen.

Weet de Commissie

1. of er voor elk pakket voorstellen aan de bevoegde instanties een kosten-batenanalyse is voorgelegd,

teneinde een verantwoorde beoordeling en selectie mogelijk te maken?

2. Als deze analyses bestaan, beantwoorden ze dan voldoende aan de complexiteit en het belang van de selectie van het project en de aannemers?
3. Als ze ontbreken, hoe kan de financiering van het geselecteerde project door de Gemeenschap dan worden gerechtvaardigd?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie

(6 maart 1995)

De Commissie is officieel niet op de hoogte van de inhoud van de offertes die bij de Griekse autoriteiten zijn ingediend door consortia die hun belangstelling voor de uitvoering van dit project hebben laten blijken.

Toch heeft de Commissie bij de onderhandelingen met de Griekse autoriteiten over het communautair bestek (CB) reeds een eerste onderzoek verricht op basis van verkennende studies die door die autoriteiten zijn voorgelegd.

Door dit project in het CB voor 1994-1999 op te nemen heeft de Commissie haar principiële goedkeuring gehecht aan de uitvoering, gedeeltelijk met eigen kapitaal. Bijgevolg wordt overwogen bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling te verlenen op voorwaarde dat het project rendabel is en de sociaal-economische kosten en baten worden geëvalueerd, rekening houdend met het privé-kapitaal dat overeenkomstig de nog te kiezen offerte zal worden ingebracht. Pas na volledig onderzoek van het dossier, dat de Griekse autoriteiten nog moeten indienen, zal de Commissie, met aandacht voor alle relevante overwegingen, een definitief besluit nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-27/95
van Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL)

aan de Raad

(23 januari 1995)

(95/C 196/12)

Betreft: Vergoedingen aan Spaanse slachtoffers van het nazi-regime

Vijftig jaar na beëindiging van de Tweede Wereldoorlog hebben de Spaanse slachtoffers van het nazi-regime en met name degenen die naar concentratiekampen werden versleept, nog steeds geen passende vergoeding ontvangen van de Duitse overheid. Op 11 november 1991 verzocht de voorzitter van het Europees Parlement aan de Bundestag om een oplossing van dit probleem dat verscheidene honderden Europeanen betreft. Gedurende vele jaren heeft de Commissie verzoekschriften van de Bundestag aan de indieners van een verzoek om schadevergoeding „geduld” gevraagd.

Kan de Raad de Duitse overheid niet om een spoedige oplossing van dit vraagstuk verzoeken zodat recht wordt

gedaan aan honderden Spaanse slachtoffers van het nazi-regime die hebben gevochten voor vrijheid en democratie in Europa?

Antwoord
(13 juni 1995)

De Raad is in dezen niet bevoegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-61/95
van Ursula Schleicher (PPE)
aan de Commissie
(30 januari 1995)
(95/C 196/13)

Betreft: Dierexperimenten

De zogenaamde „chemicaliënwet”, de zesde wijzigingsrichtlijn voor de classificatie, verpakking en etikettering van gevaarlijke stoffen en produkten, bepaalt dat voor de beoordeling van nieuwe chemische substanties dierexperimenten dwingend voorgeschreven zijn. In tegenstelling hiertoe moet in het kader van de richtlijn voor cosmetische produkten vanaf 1989 voor laatstgenoemde categorie geheel van dierexperimenten worden afgezien.

Heeft de Commissie een overzicht voor welke dierexperimenten „erkende en gestandaardiseerde” vervangende methoden bestaan?

Is de Commissie van mening dat in de toekomst ook voor het beproeven van nieuwe chemische substanties van dierexperimenten kan worden afgezien?

Hoe wordt gezorgd voor de gelijkwaardigheid van alternatieve testmethoden ten opzichte van de traditionele dierexperimenten?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie
(16 maart 1995)

Met betrekking tot de richtlijnen inzake gevaarlijke stoffen en preparaten en alle andere richtlijnen die dierproeven met zich brengen, heeft de Commissie opdracht gegeven voor een studie om eventuele tegenstrijdige eisen in verband met de toepassing van Richtlijn 86/609/EEG over het welzijn van proefdieren aan het licht te brengen en te onderzoeken. Deze studie zal spoedig beschikbaar zijn en wordt de grondslag voor een herziening door de Commissie.

Wat cosmetische produkten betreft, verwijst de Commissie naar haar jaarverslag 1994 (1) — op 15 december 1994 aan het Parlement en de Raad voorgesteld — over de „Ontwikkeling, validering en wettelijke erkenning van methoden die

ter vervanging van dierproeven kunnen worden gebruikt” ten behoeve van de ontwikkeling van cosmetische produkten en met het oog op de toepassing van Richtlijn 93/35/EEG van de Raad.

Hoewel er wordt gewerkt aan de ontwikkeling, evaluatie en validatie van alternatieve testmethoden, bestaan er momenteel uitsluitend erkende en gestandaardiseerde (d.w.z. gevalideerde) in vitro-tests (niet gebruik makend van levende dieren) op het gebied van de genotoxiciteit en voor de beoordeling van bepaalde specifieke toxicologische parameters (bijvoorbeeld een test waarmee pyrogene endotoxines kunnen worden ontdekt en die het gebruik van konijnen voor dit doel heeft vervangen). Toch is er ook vooruitgang geboekt op het gebied van de ontwikkeling van methoden waarbij minder dieren worden gebruikt en de gebruikte dieren minder lijden dan bij de voordien gebruikte proeven. Zo zijn de „fixed dose procedure” en de „acute toxic class method” gevalideerd als alternatieven voor de klassieke LD 50-proef ter vaststelling van de acute orale toxiciteit van scheikundige produkten. Er zijn verschillende grootschalige internationale studies aan de gang met het oog op de officiële erkenning van alternatieven voor de Draize-oogirritatietest en voor fototoxiciteitstests. Op andere gebieden waar proefdieren worden gebruikt (i.e. afgezien van het wettelijk voorgeschreven toxiciteitsonderzoek), wordt de laatste jaren steeds meer gebruik gemaakt van in vitro-methoden (bijv. in farmacologische studies) wat gepaard gaat met een daling van het aantal dierproeven. Alternatieve methoden worden in de chemische, farmaceutische en cosmetica-industrie zeer vaak gebruikt als eerste filter, waarna pas tot de noodzakelijk geachte dierproeven wordt overgegaan. Doorgaans zijn deze alternatieve tests binnenshuis gestandaardiseerd, maar zijn ze niet gevalideerd in de zin van een beoordeling van hun toepasbaarheid, relevantie en reproduceerbaarheid op grotere schaal.

De daling van dierproeven in de afgelopen jaren zet waarschijnlijk door en de Commissie houdt onverkort vast aan doelstelling 2000, namelijk een vermindering met 50 % van het gebruik van proefdieren in de Lid-Staten tegen het jaar 2000. Als eerste prioriteit moet ervoor worden gezorgd dat er minder dieren worden gebruikt, namelijk door overbodige dierproeven te voorkomen, en dat de op wetenschappelijke gronden te verantwoorden dierproeven op meer verfijnde wijze worden uitgevoerd. Het is moeilijk om te voorspellen of computersimulaties en cellulaire biologische technieken in de toekomst voldoende betrouwbaar zullen zijn om zonder risico's voor de volksgezondheid en het milieu het in de handel brengen van nieuwe scheikundige produkten toe te staan zonder dat daaraan proeven met dieren zijn voorafgegaan. Momenteel kunnen de systemische en chronische effecten van scheikundige produkten uitsluitend goed worden geëvalueerd met behulp van diermodellen of klinische studies op mensen.

De alternatieve tests zouden doeltreffender moeten zijn dan bepaalde klassieke dierproeven, aangezien zij gebaseerd zijn op een beter wetenschappelijk inzicht van de „in vivo”-processen. Verscheidene alternatieve tests gebruiken bijvoorbeeld menselijke weefsels en zijn bijgevolg uiterst relevant voor de evaluatie van de veiligheid van een produkt voor de mens. Alvorens alternatieve methoden op grote schaal worden gebruikt, bijvoorbeeld worden opgenomen in de regulatieve richtsnoeren voor het uitvoeren van

proeven, is de beoordeling van hun relevantie en de betrouwbaarheid (d.w.z. hun validering) van cruciaal belang. De Commissie is er zich van bewust hoe belangrijk de validatie van de alternatieve methoden is en heeft daarom het Europees Centrum voor de validatie van alternatieve methoden (Ecvam) opgericht dat gevestigd is in het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek van de Commissie in Ispra, Italië. De opdrachten van het Ecvam werden in oktober 1991 nauwkeurig omschreven in een mededeling van de Commissie aan de Raad en het Parlement ⁽²⁾ en zijn:

- de validatie van alternatieve testmethoden op communautair niveau te coördineren;
- een centraal punt te zijn voor de uitwisseling van informatie over de ontwikkeling van alternatieve testmethoden;
- een gegevensbestand inzake alternatieve procedures op te zetten, bij de tijd te houden en te beheren;
- de dialoog tussen wetgevers, industrie, biomedische wetenschappers, consumentenorganisaties en dierbeschermingsgroepen te bevorderen met het oog op de ontwikkeling, validatie en internationale erkenning van alternatieve testmethoden.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 606 def.

⁽²⁾ Doc. SEC(91) 1794 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-70/95

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/14)

Betreft: Financiering van de voltooiing en aanpassing van de kerncentrale Mochovce

Voor de financiering van de voltooiing van de Slowaakse kerncentrale Mochovce, resp. de aanpassing van deze centrale aan westerse veiligheidsnormen, is volgens uitspraken van deskundigen ongeveer 1,3 miljard DM noodzakelijk. Volgens richtlijnen van de EBWO wordt het beschikbaar stellen van gelden afhankelijk gemaakt van bepaalde veiligheidscriteria. Alvorens zij gelden vrijgeeft ter financiering van kernenergieprojecten, verlangt de EBWO in haar „Energy Operation Policy 1994” uitdrukkelijk dat de hand wordt gehouden aan veiligheidseisen die door de IAEA worden opgesteld. Daaronder bevinden zich de „IAEA Safety Series No. 75 — Insag 3” en de „NUSS Codes of Practice”.

1. Om welke en door wie gedefinieerde westerse veiligheidscriteria gaat het hierbij?
2. Acht de Commissie de veiligheidsnormen van de IAEA toereikend?
3. Door wie worden de financiële middelen ten bedrage van 1,3 miljard DM opgebracht?

4. Werd daarbij rekening gehouden met de voor Duitsland geldende norm?
5. Wie en/of welke instelling beslist welke criteria worden toegepast?
6. Wat zijn de beslissende criteria om vast te stellen of er sprake is van „veiligheid”, dan wel „toereikende veiligheid”?
7. Wat gebeurt er wanneer tekortkomingen in de veiligheid worden vastgesteld?
8. Wie, of welke instelling, controleert of aan de vereiste veiligheidsnormen wordt voldaan?
9. Heeft de Commissie bij de planning ook rekening gehouden met alternatieven, zoals b.v. met aardgas gestookte centrales?
10. Wordt in het geval van de kerncentrale van Mochovce aan de vereiste veiligheidsnormen voldaan?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(31 maart 1995)

1. Document 75-Insag-3 is getiteld: „Grondbeginselen voor de veiligheid van kerncentrales”.

Het is opgesteld door een groep deskundigen die is samengesteld door de directeur-generaal van de IAEA (Internationale Organisatie voor atoomenergie) in Wenen. De deskundigen zijn afkomstig uit verschillende delen van de wereld.

De NUSS-documenten (NUclear Safety Standards) van de Safety Series No. 50 zijn een verzameling praktijkcodes en -richtlijnen die in vijf series is ingedeeld:

- organisatie van de regering;
- locatiekeuze;
- ontwerp;
- exploitatie;
- kwaliteitsborging.

Zij hebben betrekking op energiereactoren met thermische neutronen. Zij worden opgesteld door de deskundigengroepen van de Organisatie en daarna bestudeerd door de verschillende bij de Organisatie aangesloten landen, en zijn de neerslag van een mondiale consensus over wat goede praktijken op het gebied van de veiligheid van kernreactoren zijn.

2. De Commissie heeft deelgenomen aan de opstelling van de codes en richtlijnen van bovengenoemde NUSS-reeks. Voorts heeft zij in 1981 een document gepubliceerd, getiteld: „Beginselen met betrekking tot de veiligheid van met lichtwaterreactoren uitgeruste kerncentrales” ⁽¹⁾ en, in 1988, een document, getiteld: „Waarborging van de veiligheid van kerncentrales — doelstellingen en methoden” ⁽²⁾. Laatstgenoemd document wordt momenteel bijgewerkt.

3. Voor de financiering van de voltooiing en aanpassing van Mochovce 1 wordt een beroep gedaan op de volgende organisaties:

- Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO),
- Euratom,
- Exportkredietinstelling Coface,
- Exportkredietinstelling Hermes,
- Bayernwerk AG,
- Electricité de France International (EDFI).

4 en 5. Iedere Lid-Staat heeft zijn eigen veiligheidsregels. Uiteindelijk zullen de reactoren van Mochovce moeten voldoen aan de veiligheidseisen van de Slowaakse overheid, maar die zal zich moeten houden aan de door de buitenlandse financiers opgelegde voorwaarden en regels.

Wij verwijzen het geachte Parlementslid in dit verband ook naar het antwoord van de Commissie op punt 1 van schriftelijke vraag E-71/95 ⁽³⁾.

6. Zie het antwoord op punt 1.

7. De door Riskaudit (maatschappij bestaande uit twee onafhankelijke industriële organisaties die gespecialiseerd zijn in de beoordeling van de „nucleaire veiligheid” ter ondersteuning van de nationale activiteiten) uitgevoerde veiligheidsevaluatie had juist tot doel de zwakke punten op te sporen en verbeteringen te vragen.

8. Een adviesbureau zal toezicht houden op de naleving van de vereiste normen en naar gelang van de voortgang van de werkzaamheden verslag uitbrengen bij de Commissie.

9. Wij verwijzen het geachte Parlementslid naar het antwoord van de Commissie op de punten 7, 8 en 9 van schriftelijke vraag E-71/95.

10. Bovengenoemde IAEA-documenten behoren tot de documenten aan de hand waarvan de veiligheid van de centrale van Mochovce kan worden geëvalueerd.

⁽¹⁾ Doc. COM(81) 519 def.

⁽²⁾ Doc. COM(88) 788 def.

⁽³⁾ PB nr. C 139 van 5. 6. 1995, blz. 55.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-78/95

van Jürgen Schröder (PPE)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/15)

Betreft: Structuurfondsen en de Vrijstaat Saksen

Aan de Vrijstaat Saksen kwamen van 1991 tot 1993 financiële steunmaatregelen uit de Structuurfondsen van de Gemeenschap ten goede.

Kan de Commissie aangeven:

1. wat het totale bedrag was van de financiële steun die aan de Vrijstaat Saksen of zijn organen in het kader van het EFRO, het ESF en het EOGFL, afdeling Oriëntatie, in de jaren 1991, 1992 en 1993 werd verleend, en kan zij daarbij deze bedragen per Fonds en begrotingsjaar splitsen, en kan de Commissie
2. het benuttingspercentage voor deze middelen individueel vermelden en, voorzover van toepassing, nadere gegevens verstrekken over de geannuleerde en nog uit te betalen bedragen, en wel op dezelfde wijze gesplitst als onder punt 1?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(22 maart 1995)

De samenstelling voor de financiële steun die van 1991 tot en met 1993 aan de Deelstaat Saksen door de Structuurfondsen is toegekend, is als volgt:

(in miljoen ecu)

Fondsen	1991		1992		1993	
	Betalingsverplichtingen	Betalingen	Betalingsverplichtingen	Betalingen	Betalingsverplichtingen	Betalingen
EFRO	148,00	148,00	161,92	160,74	159,76	127,31
EOGFL	10,62	3,36	48,42	40,43	50,50	41,08
ESF	57,73	57,73	67,09	67,09	76,83	61,74

De betalingen kunnen nog worden verricht tot en met 31 december 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-83/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Raad

(3 februari 1995)

(95/C 196/16)

Betreft: Vooruitzichten voor de werking van het EMS

Na grote spanningen binnen het EMS in 1992 zijn de onderlinge bilaterale pariteiten tot drie keer toe gewijzigd. Dit had tot gevolg dat Griekenland, het Verenigd Koninkrijk en Italië gedeeltelijk uit het wisselkoersmechanisme van het EMS stapten. Bovendien is voor de peseta en de escudo een ruimere fluctuatiemarge ingesteld. De publieke opinie zag en ziet deze situatie nog steeds als een falen van de Europese Unie.

Hoe zijn de vooruitzichten voor 1995? Welke acties worden door de Raad voorbereid?

Antwoord

(13 juni 1995)

In het door de Europese Raad van Essen goedgekeurde verslag over de tenuitvoerlegging van de globale richtsnoeren voor het economische beleid werd met voldoening geconstateerd dat de valuta's van het wisselkoersmechanisme, sedert de verbreding van de fluctuatiemarges in augustus 1993, stabiel zijn gebleven in 1994.

De Raad heeft altijd betoogd dat spanningen in het Europese Monetaire Stelsel moeten worden vermeden.

Daarvan uitgaande, is het zaak dat de Lid-Staten een beleid blijven voeren dat gericht is op prijsstabiliteit en gezonde overheidsfinanciën, waardoor onder meer een grote wisselkoersstabiliteit in de hand wordt gewerkt en aanzienlijke fluctuaties op de wisselmarkten worden tegengegaan.

Tenslotte verwijst de Raad de geachte Afgevaardigde naar de antwoorden die de Commissie en de Raad tijdens het debat over het multilaterale toezicht op 14 maart 1995 hebben gegeven op de mondelinge vragen 0-142 en 0-143.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-86/95

van Cristiana Muscardini

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/17)

Betreft: Bestrijding van BSE en BIV in de rundvleessector

Het tijdschrift „Der Spiegel” heeft in augustus 1994 de alarmklok geluid over boviene spongiforme encefalopathie (BSE) en over immunodeficiëntie bij runderen (BIV). De Duitse minister van Volksgezondheid Seehofer heeft ook verzocht om het instellen van een invoerverbod voor rundvlees uit het Verenigd Koninkrijk.

1. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om te voorkomen dat deze ziekte zich in de andere Lid-Staten van de Unie verspreidt?
2. Via welke kanalen is voorlichting verstrekt over dit gevaarlijke virus, met name om te voorkomen dat ook mensen ermee besmet zouden raken?
3. Aan welke onderzoekcentra is opdracht gegeven na te gaan of aids bij runderen besmettelijk is voor de mens en of besmetting met het Creutzfeld-Jacobvirus mogelijk is?
4. Betaan er doelmatige therapieën voor deze twee ziekten?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(15 maart 1995)

Boviene spongiforme encefalopathie (BSE) en immunodeficiëntie bij runderen (BIV) zijn twee totaal verschillende ziekten. BSE wordt veroorzaakt door een agens dat gelijk is op dat van scrapie bij schapen, hoewel de eigenlijke identiteit ervan nog niet vaststaat. De ziekte is enzoötisch in het Verenigd Koninkrijk en komt sporadisch voor in Frankrijk, Zwitserland en Portugal. BIV wordt veroorzaakt door een lentivirus en komt waarschijnlijk over de gehele wereld voor. Uit serologische tests is gebleken dat de ziekte subklinisch voorkomt in het Verenigd Koninkrijk en in Nederland, namelijk bij 1 à 5 % van de overigens gezonde runderen.

Vermoed wordt dat BSE is ontstaan uit scrapie, een soortgelijke ziekte bij schapen waarover al heel wat onderzoek is verricht. In eerste instantie is bij de vaststelling van de communautaire voorschriften dan ook scrapie als model genomen. Met name de verspreiding van het agens in het lichaam van besmette schapen was goed bekend. Op basis daarvan kon in 1990 dan ook nauwkeurig worden bepaald welke slachtafvallen van runderen absoluut uit de voedselketen dienden te worden geweerd. Het betrof de hersenen, het ruggemerg, de milt, de ingewanden en bepaalde andere lymforeticulaire weefsels van runderen van meer dan zes maanden die in het Verenigd Koninkrijk werden geslacht.

Sedertdien is geconstateerd dat BSE minder sterk verspreid is in het lichaam. In gevallen waarin sprake was van natuurlijke besmetting, werd die besmetting alleen gevonden in de hersenen en het ruggemerg, in gevallen van artificiële besmetting ook in de ingewanden. Aan de lijst van slachtafval is evenwel niets gewijzigd, teneinde extra bescherming te garanderen.

Op geen enkele wijze is ooit aangetoond dat BSE besmettelijk zou zijn voor de mens. Aangezien dit evenwel niet absoluut kan worden gegarandeerd, heeft de Commissie verschillende maatregelen getroffen om te voorkomen dat de mens aan het agens wordt blootgesteld. Krachtens de meest recente maatregel (Beschikking 94/794/EG van 14 december 1994 ⁽¹⁾) moet rundvlees uit het Verenigd Koninkrijk aan een van de volgende drie criteria voldoen:

- a) het moet komen van dieren die geboren zijn na 1 januari 1992, of
- b) het moet komen van dieren die op geen enkel ogenblik hebben verbleven op een bedrijf waar in de laatste zes jaar BSE is geconstateerd, of
- c) het moet gaan om vlees zonder been dat wordt aangeboden in de vorm van het spierweefsel waarvan alle aanhangend weefsel, inclusief zichtbaar zenuwweefsel en lymfweefsel, is verwijderd.

Ter bescherming van de diergezondheid heeft de Commissie voorts twee beschikkingen vastgesteld om te garanderen dat de dieren niet aan het agens worden blootgesteld. Bij Beschikking 94/381/EG ⁽²⁾ is een verbod ingesteld op het gebruik van van zoogdieren afkomstige eiwitten in diervoeders voor herkauwers. Bij Beschikking 94/382/EG ⁽²⁾ zijn minimumnormen vastgesteld voor de behandeling van van herkauwers afkomstige eiwitten in destructiebedrijven.

Het is duidelijk dat, om ethische redenen, onmogelijk kan worden nagegaan of en hoe BSE rechtstreeks op de mens wordt overgedragen. In het kader van het programma Biomed 1 is wel een communautair bewakingsnetwerk ingesteld. In het kader daarvan wordt in zes centra onderzoek verricht naar de epidemiologie van de ziekte van Creutzfeld-Jacob (CJD) in Europa, met name ten aanzien van mogelijke risicofactoren als beroep en voedingsgewoonten. Het programma wordt gecoördineerd door de bewakingseenheid voor CJD in Edinburgh. Tot nu toe is geen enkel bewijs gevonden voor het bestaan van speciale risicofactoren.

Met betrekking tot BIV anderzijds is afdoende aangetoond dat de ziekte niet pathogeen is voor de mens. Aangezien het agens kan worden bestudeerd met de gewone virologische technieken, kon worden aangetoond dat het niet groeit in menselijk weefsel. Toevallige blootstelling heeft niet geleid tot ziekte of seroconversie. Bovendien staat niet helemaal vast in welke mate de ziekte belangrijk is met betrekking tot runderen. Tot nu toe heeft kunstmatige besmetting van runderen nog in geen enkel geval geleid tot een klinisch waarneembaar ziektegeval. Bijgevolg heeft de Commissie geen specifieke maatregelen genomen met betrekking tot deze ziekte. Alle nieuwe gegevens worden uiteraard geëvalueerd en indien nodig worden maatregelen getroffen.

Voor BIV bestaat er, voor zover bekend, nog geen behandeling en CJD heeft een fatale afloop zodra de ziekte is bevestigd.

⁽¹⁾ PB nr. L 325 van 17. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 172 van 7. 7. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-90/95

van Christoph Konrad (PPE)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/18)

Betreft: Praktijken van de Belgische overheid bij boetes in het wegvervoer ten opzichte van buitenlandse vrachtwagens

Bij de Belgische politie-autoriteiten bestaat de gewoonte om vrachtwagens waarvan de chauffeur wegens overtreding van de verkeersvoorschriften een boete heeft gekregen zolang vast te houden tot deze boete voor het volle bedrag in België is betaald. Eerst dan kan het betreffende voertuig verder rijden.

Hoe is de mening van de Commissie over een dergelijk optreden met het oog op de in het EG-Verdrag vastgelegde vrijheid van dienstverlening?

Moet deze praktijk als een inbreuk ten opzichte van het Europese recht worden beschouwd aangezien van een overeenkomstig optreden van de Duitse of andere Europese politie-autoriteiten in een dergelijk geval geen sprake zou zijn?

Bestaat er in zoverre niet een ongelijke behandeling met name ook wat de eerbiediging van toegezegde vervoertijden betreft?

**Antwoord van de heer Kinnoek
namens de Commissie**

(23 maart 1995)

Het „ter plaatse” doen betalen van boetes is vaak in het voordeel van de chauffeurs, omdat de zaak dan onmiddellijk wordt afgehandeld. Op die manier worden ingewikkelde en soms trage administratieve of gerechtelijke procedures vermeden. Daarom is de Commissie in principe niet tegen „ter plaatse” te betalen boetes.

De methoden die de politie hanteert met betrekking tot verkeersovertredingen verschillen van Lid-Staat tot Lid-Staat. Op dit gebied is er geen Europese harmonisatie.

Als principe geldt dat deze methoden niet discriminerend mogen zijn en dat de boetes in verhouding moeten staan tot de ernst van de overtreding.

Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de Belgische politie methoden gebruikt die onverenigbaar zijn met de beginselen van evenredigheid en niet discrimineren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-107/95

van Josep Pons Grau (PSE) en
Francisco Sanz Fernández (PSE)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/19)

Betreft: Benamingen van herkomst „turrón de Alicante” en „turrón de Jijona”

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen naar aanleiding van het voornemen van de Zuidfranse nougat-fabrikanten om hun producten de Spaanse namen mee te geven van „turrón (noga) de Alicante” en „turrón de Jijona?”

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-364/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(15 februari 1995)

(95/C 196/20)

Betreft: Vonnis van het Hof van Beroep van Montpellier op grond waarvan twee Franse nogafabrikanten de traditionele Spaanse merken „Jijona” en „Alicante” mogen voeren

De vervaardiging van en de handel in „Jijona” en „Alicante” vertegenwoordigt een sector van zeer groot economisch belang voor de provincie Alicante, waar deze merken al ruim vijftig jaar — sinds de oprichting van de eerste Consejo Regulador — bescherming genieten.

Op 27 juni 1973 werd tussen Spanje in Frankrijk een overeenkomst gesloten ter bescherming van benamingen van herkomst, waarin de merken „Jijona” en „Alicante” expliciet worden vermeld.

Het Europese Hof van Justitie heeft zich in een arrest van 10 november 1992 uitgesproken over de geldigheid en de status van deze overeenkomst.

In Verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad ⁽¹⁾, die volledig van toepassing is in de Europese Unie, wordt (in de artikelen 2, 3 e.v.) de communautaire bescherming vastgelegd voor oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen van herkomst, en tevens de wijze waarop deze moeten worden gedefinieerd.

Het vonnis van het Hof van Beroep van Montpellier doet twijfels rijzen over de goede werking van het vrije verkeer van goederen en de basisregels van de interne markt van de Europese Unie.

Welke maatregelen denkt de Commissie naar aanleiding van bovengenoemd vonnis te nemen om de traditionele Spaanse merken „Jijona” en „Alicante” te beschermen?

Welke algemene maatregelen staan de Commissie voor ogen om dergelijke situaties in de toekomst te voorkomen?

⁽¹⁾ PB nr. L 208 van 24. 7. 1992, blz. 1.

Gecombineerd antwoord van de heer Fischler namens de Commissie op de schriftelijke vragen E-107/95 en E-364/95 (22 maart 1995)

In artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen is bepaald dat de Lid-Staten binnen zes maanden na de datum van inwerkingtreding van die verordening aan de Commissie kunnen meedelen welke van hun wettelijk beschermde of door het gebruik algemeen gangbaar geworden benamingen zij krachtens die verordening willen laten registreren.

Verordening (EEG) nr. 2081/92 is op 26 juli 1993 in werking getreden. Op grond van de genoemde bepaling hebben de Lid-Staten bij de Commissie 1 300 aanvragen ingediend om registratie van een dergelijke benaming als oorsprongsbenaming of als geografische aanduiding.

Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 dient de Commissie die aanvragen aan het bepaalde in die verordening te toetsen voordat zij een ontwerp van de te nemen maatregelen voorlegt aan het in artikel 15 van die verordening bedoelde regelgevende comité, dat er dan advies over moet uitbrengen. Een van die aanvragen heeft betrekking op de benaming „Turrón de Jijona”.

De genoemde verordening is in de plaats gekomen van de nationale regelingen ter bescherming van oorsprongsbenamingen en geografische aanduidingen. Sinds de inwerkingtreding ervan worden alle besluiten over het al of niet registreren van dergelijke benamingen op communautair niveau genomen. Tot dusver heeft de Commissie nog geen enkel dergelijk besluit genomen.

Bij het onderzoek van elke benaming moet de Commissie nagaan of die benaming een soortnaam is geworden. Krachtens artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 kunnen benamingen die een soortnaam zijn geworden, niet worden geregistreerd. Of een benaming een soortnaam is geworden, kan uitsluitend worden vastgesteld aan de hand van de definitie en de criteria die in dat artikel 3 zijn opgenomen.

De Lid-Staten kunnen de nationale bescherming van een overeenkomstig het genoemde artikel 17 meegedeelde benaming handhaven totdat is besloten of die benaming al of niet wordt geregistreerd.

In de mededeling van de Commissie aan de in de geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen geïnteresseerde marktdeelnemers ⁽¹⁾ is uitvoerig uiteengezet hoe de bij het reeds genoemde artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 vastgestelde vereenvoudigde procedure voor de communautaire registratie functioneert en wat de gevolgen zijn van stappen die in dit verband worden gedaan.

⁽¹⁾ PB nr. C 273 van 9. 10. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-121/95

van Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/21)

Betreft: Steun aan de toelating van gentechnologisch vervaardigde groeihormonen

1. Kan de Commissie mededelen of zij direct of indirect het onderzoek naar en de ontwikkeling van gentechnologisch geproduceerde groeihormonen steunt?

Zo ja, om welke projecten gaat het hierbij en hoe hoog is de financiële ondersteuning voor de afzonderlijke projecten?

2. Beschikt de Commissie over informatie betreffende welke Lid-Staten onderzoek en ontwikkeling van gentechnologisch geproduceerde groeihormonen financieel ondersteunen?

3. Wat is de mening van de Commissie over het feit dat groeihormonen in levensmiddelen door de verbruikers worden afgewezen maar de onderzoekprogramma's van groeihormonen door de nationale staten worden gefinancierd zoals het door de Duitse Bondsrepubliek gefinancierde onderzoek ten aanzien van RBST (varkensgroeihormonen) in Dummerdsdorf bij Rostock?

4. Beschikt de Commissie over informatie over en/of verzoeken om toelating van nieuwe groeihormonen behalve RBST?

5. Zo ja, om welke programma's gaat het hier en wie hebben deze verzoeken ingediend?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(31 maart 1995)

1. De Commissie financiert geen projecten op het gebied van onderzoek naar en ontwikkeling van gentechnologisch geproduceerde groeihormonen.

2. De Commissie wordt door de Lid-Staten niet ingelicht over nationale subsidies voor onderzoek naar en ontwikkeling van gentechnologisch geproduceerde groeihormonen.

3. Aangezien de Commissie niet over die informatie beschikt, is zij niet in staat zich uit te spreken over nationale financieringsmaatregelen ter ondersteuning van onderzoekprogramma's naar groeihormonen.

4 en 5. De Commissie beschikt niet over informatie over hangende verzoeken om toelating van nieuwe groeihormonen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-125/95

van Hugh McMahon (PSE)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/22)

Betreft: EU-subsidies aan derde landen voor de export van levende en geslachte dieren

Kan de Commissie aangeven hoeveel EU-subsidie er in 1994 is verstrekt aan exporteurs van levende dieren uit derde landen, en of er subsidies bestaan voor de export van geslachte dieren naar derde landen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(20 maart 1995)

Hoewel voor 1994 nog geen gedetailleerde statistieken en financiële overzichten beschikbaar zijn, kan de uitvoer van levende runderen, andere dan raszuivere fokrunderen, aan de hand van de afgegeven certificaten op ongeveer 450 000 stuks of 225 000 ton levend gewicht worden geraamd. Voor deze uitvoer is gemiddeld 840 ecu/ton aan restituties betaald, zodat de betreffende uitgave in totaal ongeveer 190 miljoen ecu bedraagt.

Om de uitvoer van rundvlees te vergemakkelijken is in 1994 een restitutie van gemiddeld 1 475 ecu/ton geslacht gewicht toegekend. Daarbij dient te worden opgemerkt dat de uitvoer van levende dieren, andere dan raszuivere fokrunderen, slechts 10 % van de totale uitvoer in de rundvleessector uitmaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-137/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(8 februari 1995)

(95/C 196/23)

Betreft: Portugal — EOGFL, afdeling Oriëntatie, 1993 en 1994 — operationeel programma visserij

Kan de Commissie mededelen welke financiële middelen in 1993 en 1994 in het kader van het eerste communautair bestek naar Portugal getransfereerd zijn voor het operationeel programma visserij (EOGFL, afdeling Oriëntatie)?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**
(13 maart 1995)

Voor het jaar 1993 is in het kader van het eerste communautair bestek op grond van Verordening (EEG) nr. 4042/89⁽¹⁾ een bedrag van 3 449 659,4 ecu aan Portugal overgemaakt in de volgende twee gedeelten:

- operationeel programma PE-91-CT-PO-02: op 31 december 1993: 1 027 965,8 ecu;
- operationeel programma PE-92-CT-PO-02: op 23 december 1993: 2 412 693,6 ecu.

Voor het jaar 1994 is in het kader van het eerste communautair bestek (1989—1993) op grond van Verordening (EEG) nr. 4042/89 een bedrag van 9 859 532,21 ecu aan Portugal overgemaakt in de volgende drie gedeelten:

- operationeel programma PE-91-CT-PO-01 (verwerking/afzet): op 9 november 1994: 113 657,61 ecu;
- operationeel programma PE-91-CT-PO-02 (verwerking/afzet): op 8 juli 1994: 1 531 155,6 ecu;
- operationeel programma PE-92-CT-PO-01 (verwerking/afzet): op 8 juli 1994: 8 214 719 ecu.

⁽¹⁾ PB nr. L 388 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-138/95
van José Apolinário (PSE)
aan de Commissie

(8 februari 1995)
(95/C 196/24)

Betreft: EFRO-steun — Portugal

De Commissie wordt verzocht gedetailleerde informatie te verschaffen over de steun die tussen 1989 en 1994 aan Portugal is verstrekt in het kader van het EFRO, maar die niet is opgenomen in het communautair bestek en de communautaire initiatieven. Kan zij, indien mogelijk, aangeven wie de begunstigde organisaties waren en om welke bedragen het gaat, en kan ze een korte identificatie van de projecten geven?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie
(23 maart 1995)

Hieronder wordt, ten behoeve van het geachte Parlementslid, de lijst opgegeven van de acties waarvoor in de periode 1989—1994 aan Portugal steun is toegekend uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en die niet in de communautaire initiatieven, noch in het communautair bestek opgenomen zijn.

(in ecu)

Project	Begunstigde	Bedrag
Seminarie over regionaal beleid in Ponta Delgada	Confederação Geral dos Trabalhadores de Portugueses, Lisboa	18 959
Internationale bijeenkomst van praktijkdeskundigen ontwikkelingswerk; Montemuro	Institute of Cultural Affairs, Brussel	10 000
Algemene evaluatie van multifunctionele investeringen in Alqueva	Nationale overheid	850 000
Conferentie „Textielindustrie in Europa en regionale ontwikkeling”	Associação dos Municípios do Vale do Ave	18 500
Congres inzake regionaal ondernemerschap	AIP, Lisboa	59 711
31e Europees RSA-congres	Associação Portuguesa de Desenvolvimento Regional, Lisboa	51 335
Congres van ondernemers uit de Algarve	CEAL — Confederação dos Empresários do Algarve, Faro	15 340
Conferentie „Handel en diensten — bevoegdheden van plaatselijke en regionale instanties”	Confederação do Comércio Português, Lisboa	66 185
Studies inzake het strategisch plan voor Lissabon	Câmara Municipal de Lisboa	404 405
Technisch project voor de inrichting van het Europacollege aan de Universiteit van Coimbra	Universidade de Coimbra	249 094
Samenwerking tussen Portugese en Beierse ondernemingen	ICEP, Lisboa	206 067
Bijeenkomsten inzake plaatselijke ontwikkeling	INDE — Intercooperação e desenvolvimento, Lisboa	163 718
Proefproject „Investerings in de Portugese bedrijven stimuleren”	CIP — Confederação da Indústria Portuguesa, Lisboa	83 000

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-159/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/25)

Betreft: Toepassing van het subsidiariteitsbeginsel op de jacht

Welke besluiten denkt de Raad te nemen om het subsidiariteitsbeginsel toe te passen op de jachtbeoefening in de verschillende Lid-Staten van de Unie?

Antwoord

(13 juni 1995)

De Raad heeft vooralsnog geen enkel horizontaal voorstel betreffende de jacht ontvangen.

Niettemin bevatten talrijke door de Raad aangenomen wetgevingsinstrumenten bepalingen betreffende de jacht. Ook al ontbreekt een uitdrukkelijke verwijzing naar het subsidiariteitsbeginsel gezien de datum waarop die instrumenten zijn aangenomen, inhoudelijk vindt het beginsel daarin zijn afspiegeling, of het nu bijvoorbeeld gaat om Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/24/EG ⁽²⁾, inzake het behoud van de vogelstand dan wel om, meer recentelijk, Richtlijn 92/43/EEG ⁽³⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

⁽²⁾ PB nr. L 164 van 30. 6. 1994.

⁽³⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-181/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/26)

Betreft: Zetel van het Europees Parlement

Hoe denkt de Raad de keuze van de Raad van Edinburgh van Straatsburg als zetel van het Europees Parlement, op onherroepelijke wijze toe te passen?

Antwoord

(13 juni 1995)

De Raad is niet bevoegd voor de vaststelling van de zetel van de Instellingen. Overeenkomstig artikel 216 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap wordt die zetel in onderlinge overeenstemming door de regeringen der Lid-Staten vastgesteld. Hij herinnert eraan dat de zetel van het Europees Parlement is vastgesteld bij artikel 1, onder a), van het besluit in onderlinge overeenstemming genomen door de vertegenwoordigers van de regeringen der Lid-Staten van 12 december 1992 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 23. 12. 1992, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-182/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/27)

Betreft: Voorzitterschap van de Unie: volgorde en duur

Welke zijn de werkhypothese van de Raad met betrekking tot de volgorde waarin het voorzitterschap van de Unie door de Lid-Staten (kleine, middelgrote en grote) wordt bekleed?

Is de Raad voornemens de duur van het voorzitterschap van de Unie eventueel te wijzigen?

Antwoord

(13 juni 1995)

De volgorde waarin de Lid-Staten het voorzitterschap van de Raad in de toekomst zullen uitoefenen, is vastgesteld bij Besluit 95/2/EG, Euratom, EGKS, dat de Raad op 1 januari 1995 met eenparigheid van stemmen heeft aangenomen uit hoofde van artikel 27, tweede alinea, van het EGKS-Verdrag, artikel 146, tweede alinea, van het EG-Verdrag en artikel 139 van het EGA-Verdrag. Dit besluit is de juridische weergave van het desbetreffende standpunt van de Unie zoals dat is vastgesteld door de Europese Raad van Brussel (10/11 december 1993), zij het met de nodige aanpassingen in verband met de niet-toetreding van Noorwegen.

Wat de duur van het voorzitterschap betreft, zal het de geachte Afgevaardigde ongetwijfeld bekend zijn dat deze in de Verdragen is vastgesteld op zes maanden. Eventuele voorstellen in de door de geachte Afgevaardigde bedoelde zin zullen derhalve bekeken moeten worden door de Intergouvernementele Conferentie die in 1996 bijeengeroepen zal worden. Ook aan de discussiegroep die belast is met de voorbereiding van deze conferentie, staat het uiteraard vrij zich over deze kwestie te buigen.

tieproces te ondersteunen met inachtneming van de zienswijzen van de geassocieerde landen. Het Phare-programma zal maatregelen ondersteunen ter bevordering van de aanpassing van wetten en normen en van het economische hervormingsproces en de ontwikkeling van een adequate infrastructuur. Om de infrastructuurontwikkeling te ondersteunen, zal de Europese Unie de beperking van de financiering door Phare van 15 % optrekken tot 25 %.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-190/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/28)

Betreft: Programma Phare

Welke voorstellen heeft de Raad inzake heroriëntering van het programma Phare om investeringen ten behoeve van belangrijke infrastructurele projecten in de Midden- en Oosteuropese landen te bevorderen, teneinde deze landen te helpen hun achterstand in te lopen?

Antwoord

(13 juni 1995)

In de door de Europese Raad te Essen vastgestelde algemene strategie ter voorbereiding van de geassocieerde landen van Midden- en Oost-Europa op toetreding is onder andere bepaald dat het Phare-programma passende financiële middelen toegewezen moet krijgen, rekening houdend met deerschikking van de prioriteiten krachtens deze strategie.

Met het oog hierop zal er, zowel in het algemeen als per land, een indicatieve en flexibele meerjarenplanning worden ingevoerd. Daarbij zal de nadruk liggen op een algemeen kader voor de komende vijf jaar. De financiële vooruitzichten van Edinburgh, met inbegrip van de voorziene stijgingspercentages en de verhogingen ten gevolge van de uitbreiding van de Europese Unie, blijven voor het Phare-programma van toepassing.

In het kader van het onderdeel „financiële samenwerking” van de strategie, heeft de Europese Raad besloten dat de doeltreffendheid van het Phare-programma moet worden verhoogd om het tot toetreding leidende integra-

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-194/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/29)

Betreft: Aansluiting van de Republiek Zuid-Afrika bij de Overeenkomst van Lomé

Welk antwoord is de Raad van plan te geven op het verzoek van de Republiek Zuid-Afrika om aansluiting bij de Overeenkomst van Lomé?

Antwoord

(13 juni 1995)

Met een brief van 17 november 1994 van de heer Thabo Mbeki, vice-president van de Republiek Zuid-Afrika, aan de heer Klaus Kinkel, voorzitter van de Raad van de Europese Unie, heeft Zuid-Afrika verzocht onderhandelingen te openen om een zo nauw mogelijke betrekking met de Overeenkomst van Lomé tot stand te brengen. Zuid-Afrika heeft ook verzocht daarbij tevens te onderhandelen over een eventuele overeenkomst met de Europese Unie over specifieke aspecten die, zowel in het belang van de huidige partijen bij de Overeenkomst van Lomé als van Zuid-Afrika, beter buiten de Overeenkomst om kunnen worden geregeld.

Het pakket maatregelen dat de Raad op 19 april 1994 heeft aangenomen, omvat een specifiek aanbod om te onderhandelen over alomvattende betrekkingen op lange termijn met Zuid-Afrika indien de nieuwe Zuidafrikaanse Regering daarom zou vragen. Zodra de implicaties van de verzoeken van Zuid-Afrika door de Commissie zijn bestudeerd en een voorstel bij de Raad is ingediend, zal de Raad op de Zuidafrikaanse verzoeken kunnen reageren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-198/95**van Jean-Pierre Raffarin (PPE)****aan de Raad***(22 februari 1995)**(95/C 196/30)*

Betreft: Steun aan Midden- en Oosteuropese landen

Kan de Raad aangeven voor welk totaalbedrag steun zal worden verleend aan de Midden- en Oosteuropese landen in het begrotingsjaar 1995, via de verschillende Europese programma's?

Antwoord*(13 juni 1995)*

1. Rechtstreeks in aansluiting op de conclusies van de Europese Raad van Kopenhagen heeft de Raad op 27 juli 1994 onderhandelingsrichtsnoeren aangenomen voor aanvullende protocollen bij de Europa-overeenkomsten, met het oog op deelneming van de geassocieerde Midden- en Oosteuropese landen aan communautaire programma's. Met een brief van 5 september 1994 heeft de Raad het Parlement in kennis gesteld van de inhoud van voornoemde onderhandelingsrichtsnoeren.

Overeenkomstig deze richtsnoeren heeft de Commissie onderhandelingen gevoerd over aanvullende protocollen bij de Europese associatieovereenkomsten met Bulgarije, Hongarije, Polen, Roemenië, Slowakije en de Tsjechische Republiek. Met een brief van 17 februari 1995 heeft de Raad het Europees Parlement in kennis gesteld van het resultaat van de onderhandelingen met de zes geassocieerde Midden- en Oosteuropese landen over aanvullende protocollen bij de Europa-overeenkomsten, met het oog op de openstelling van communautaire programma's voor deelneming van deze landen.

Zodra deze protocollen in de talen van de Gemeenschap beschikbaar zijn, zullen zij aan de Raad worden voorgelegd om te worden ondertekend, onder voorbehoud van latere sluiting, en om, met het oog op de latere sluiting, te besluiten het Europees Parlement te verzoeken om instemming uit hoofde van de artikelen 238 en 228 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

2. Met betrekking tot de financiering van deze deelneming bepaalt elk protocol dat de deelnemingskosten in beginsel ten laste komen van het geassocieerde land. In voorkomend geval kan de Gemeenschap, per geval en conform de voorschriften die van toepassing zijn op de begroting van de Europese Gemeenschappen, besluiten een aanvulling toe te kennen op de bijdrage van een of meer geassocieerde landen. Bovendien kunnen de bepalingen van elke Europa-overeenkomst inzake de financiële bijdrage ter zake worden toegepast.

3. Zodra deze protocollen, na instemming van het Parlement, zijn gesloten, zal de Raad overgaan tot de tenuitvoerlegging van deze bepalingen teneinde een zo spoedig mogelijke deelneming van de geassocieerde landen aan de communautaire programma's mogelijk te maken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-200/95**van Jean-Pierre Raffarin (PPE)****aan de Raad***(22 februari 1995)**(95/C 196/31)*

Betreft: Programma „Europa 2000+”

Welk gevolg denkt de Raad te geven aan het programma „Europa 2000+”, dat door de Commissie is gerealiseerd ter versterking van het Europees beleid inzake ruimtelijke ordening?

Antwoord*(13 juni 1995)*

„Europa 2000+” is een door de Commissie in het kader van haar werkzaamheden verrichte studie. Deze studie is voorgelegd aan de voor ruimtelijke ordening verantwoordelijke ministers van de Lid-Staten van de Europese Unie en van de toetredende Staten, tijdens hun informele bijeenkomst van 21 en 22 september 1994 te Leipzig.

Bij de Raad is derhalve naar aanleiding van deze studie geen enkel formeel voorstel ingediend. De Raad heeft trouwens de werkingsregels van de Structuurfondsen vastgesteld, en die regels blijven geldig tot en met 31 december 1999.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-201/95**van Jean-Pierre Raffarin (PPE)****aan de Raad***(22 februari 1995)**(95/C 196/32)*

Betreft: Integratie van het regionale beleid van de Unie in het „Verdrag van '96”

Staat de Raad positief tegen het recente voorstel van commissaris Bruce Millan om het regionale beleid van de Unie te integreren in het „Verdrag van '96”?

Antwoord
(13 juni 1995)

Het is de taak van een conferentie van de vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Statens om het Unieverdrag eventueel te wijzigen. De Raad als zodanig is derhalve niet bevoegd zich uit te spreken over de vraag van het geachte Parlements lid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-203/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Raad
(22 februari 1995)
(95/C 196/33)

Betreft: Integratie van een nieuw ontwikkelingsmodel

Welke conclusies trekt de Raad uit de mededeling die in Essen door de voorzitter van de Commissie werd gedaan en die een voorstel bevatte voor „een nieuw ontwikkelingsmodel waarin meer rekening wordt gehouden met de levenskwaliteit en de toekomstige generaties”?

Antwoord
(13 juni 1995)

Zoals de geachte Afgevaardigde zeker weet, heeft de Raad de laatste mededeling van de Commissie niet afgewacht om zich bezig te houden met duurzame ontwikkeling en de manier om die te waarborgen — welke ontwikkeling uiteraard „rekening houdt met de levenskwaliteit en de toekomstige generaties”. Een bewijs daarvan zijn de goedkeuring van het vijfde actieprogramma „Op weg naar duurzame ontwikkeling” en de talrijke wetgevingsbesluiten die de Raad sedertdien heeft aangenomen; ook de conclusies van de Raad Milieu van juni 1994, en meer bepaald deel II „Duurzame groei, concurrentievermogen en werkgelegenheid: naar een nieuw ontwikkelingsmodel”, bevestigen dit, in navolging van hoofdstuk 10 van het Witboek „Groei, concurrentievermogen, werkgelegenheid”.

De Raad heeft nogmaals gememoreerd hoeveel belang hij hecht aan de verwezenlijking van dit ontwikkelingsmodel, zoals moge blijken uit verscheidene passages uit de conclusies van de Europese Raad van Essen, met name het eerste prioritaire gebied voor maatregelen dat in de conclusies van Essen wordt omschreven: „voortzetting en verdere verbetering van de strategie van het Witboek teneinde ... de kwaliteit van het milieu ... te verbeteren ...”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-207/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Raad
(22 februari 1995)
(95/C 196/34)

Betreft: Financiering van transeuropese netwerken

Kan de Raad bevestigen dat het besluit van Frankrijk om prioriteit te geven aan de TGV-Oost geen vertraging tot gevolg zal hebben voor de Europese steun aan twee andere grote concurrerende projecten, namelijk de lijnen Parijs-Bordeaux-Madrid en Parijs-Lyon-Turijn?

Antwoord
(13 juni 1995)

Alle drie door het geachte Parlements lid genoemde prioriteiten staan op de lijst van prioritaire projecten waarover de Europese Raad van Essen overeenstemming heeft bereikt.

De Europese Raad van Essen heeft bevestigd dat maatregelen zullen worden getroffen om te voorkomen dat prioritaire projecten op financiële of andere obstakels stuiten waardoor de verwezenlijking ervan in gevaar zou kunnen komen.

Hier toe heeft de Raad momenteel een voorstel in behandeling voor een verordening tot vaststelling van de algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap. Het spreekt vanzelf dat voor de verlening van die bijstand de instemming van de betrokken Lid-Staat is vereist.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-213/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Raad
(22 februari 1995)
(95/C 196/35)

Betreft: Oriëntatie van het GLB en integratie van de Oosteuropese landen

Er bestaan in Europa twee opvattingen over de landbouw die steeds meer met elkaar botsen. Sommigen willen van de landbouw een economische prioriteit maken, een krachtige sector die voornamelijk is gericht op export, anderen geven de voorkeur aan de sociale visie op een landbouw die voldoende wordt gesteund om de boeren te binden aan hun boerderij, de boerderij die als hoedster fungeert van het landschap en is gericht op bevrediging van de binnenlandse behoeften. In het vooruitzicht van uitbreiding naar het oosten zal het huidige GLB moeten worden gewijzigd. Welke van deze richtingen staat de Raad voor?

Antwoord
(13 juni 1995)

De verschillende opvattingen zoals men die ten aanzien van de ontwikkeling en de toekomst van het GLB kan beluisteren zijn over het algemeen gebaseerd op de specifieke structurele en economische situatie van de landbouw in iedere Lid-Staat. Desalniettemin heeft de Raad, toen hij in 1992 moest besluiten over de hervorming van het GLB en over het landbouwhoofdstuk van de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde, deze besluiten met eenparigheid van stemmen kunnen nemen door tijdens zijn debatten de verschillende standpunten op zodanige wijze tot elkaar te brengen dat een overeenkomst kon worden bereikt, die concreet gestalte gekregen heeft in het nieuwe, hervormde landbouwbeleid.

In het vooruitzicht van de uitbreiding van de Europese Unie met de landen van Midden- en Oost-Europa zijn er door deskundigen vanuit verschillende disciplines besprekingen gevoerd, die echter nog niet geleid hebben tot enigerlei stellingname door de Europese Instellingen; met het oog op diezelfde uitbreiding heeft de Europese Raad tijdens zijn zitting te Essen de Commissie verzocht in de loop van 1995 hierover een studie in te dienen, terwijl de Raad Landbouw zich voorstelt in de komende maanden van zijn kant een bijdrage aan dit beraad te leveren. Het is derhalve onmogelijk nu op het toekomstige overleg binnen de Raad vooruit te lopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-216/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/36)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de akkoorden van Schengen en de uitbreiding hiervan tot andere Lid-Staten van de Europese Unie

De akkoorden van Schengen, die voorzien in opheffing van de grenscontrole aan de binnengrenzen tussen zeven Lid-Staten van de Unie, moeten eind maart 1995 in werking treden. Hoe denkt de Raad deze nieuwe situatie, die tot stand is gekomen na een intergouvernementeel akkoord, te integreren in het beleid van de Unie ter bevordering van het vrije verkeer van personen?

Antwoord
(13 juni 1995)

De Overeenkomst van Schengen van 19 juni 1990, die eind maart 1995 van kracht is geworden tussen zeven Lid-Staten van de Europese Unie, vormt het resultaat van intergouvernementele samenwerking tussen een aantal Lid-Staten van de Europese Unie.

Deze Overeenkomst is van belang voor de werkzaamheden van de Raad op het gebied van het vrije verkeer van personen en vormt geen beletsel voor de samenwerking met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie op dit terrein.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-220/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/37)

Betreft: Rol van het Comité van de Regio's binnen de Europese Instellingen

Nu de eerste spanningen tussen het Europees Parlement en het Comité van de Regio's zijn gerezen, zou ik van de Raad willen weten welke initiatieven hij denkt te kunnen ontwikkelen ter versterking en stabilisering van de rol van het Comité van de Regio's binnen de Europese Instellingen.

Antwoord
(13 juni 1995)

De Raad is niet op de hoogte van spanningen tussen het Europees Parlement en het Comité van de Regio's.

De rol van het Comité van de Regio's binnen de Europese Instellingen is vastgelegd in diverse bepalingen van het EG-Verdrag, inzonderheid de artikelen 198 A tot en met 198 C. Die rol kan, zo nodig, slechts gewijzigd worden door een wijziging van genoemd Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-222/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/38)

Betreft: Betrekkingen tussen de nationale parlementen en het Europees Parlement

Met het oog op 1996 stelt het Franse Voorzitterschap voor de rol van de nationale parlementen te versterken. Hoe staat de Raad in dit verband tegenover versterking van de bevoegdheden van het Europees Parlement?

Antwoord*(13 juni 1995)*

De Raad wijst de geachte Afgevaardigde erop dat het niet op de weg van de Raad ligt opmerkingen te maken over een namens een Lid-Staat ingenomen standpunt, en evenmin om vooruit te lopen op de ontwerpen voor de herziening van de Verdragen die aan de Intergouvernementele Conferentie van 1996 zullen worden voorgelegd, en zeker niet op het resultaat daarvan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-227/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

*(22 februari 1995)**(95/C 196/39)**Betreft: Programma-ervaringsuitwisseling 1989-1993*

Welke maatregelen denkt de Raad te treffen om de Commissie ertoe te brengen de problemen te regelen met betrekking tot het beheer over de Atlantische programma's op het gebied van ervaringsuitwisseling, problemen die tot gevolg hebben dat programma's als het Atlantische uitwisselingsprogramma en het Recite-project „Compostella forêt”, die reeds een jaar geleden zijn afgerond, nog steeds niet zijn betaald?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-228/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

*(22 februari 1995)**(95/C 196/40)**Betreft: Programma-ervaringsuitwisseling*

Is de Raad bereid de Commissie te verzoeken een soepeler specifiek beheerssysteem te ontwerpen dat beter is aangepast aan de programma's op het gebied van ervaringsuitwisseling, waarvan de tenuitvoerlegging momenteel veel vertraging ondervindt als gevolg van de opgelegde beperkingen die verband houden met het beheer?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-230/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

*(22 februari 1995)**(95/C 196/41)**Betreft: Ontwikkelingsschema voor de Europese ruimte*

Hoe staat de Raad tegenover de integratie van de grote regionale en transnationale regio's van het Europese

grondgebied zoals de mediterrane boog, de Alpijnse boog, de Atlantische boog, in het ontwikkelingsschema van de Europese ruimte?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-231/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

*(22 februari 1995)**(95/C 196/42)**Betreft: Interregionale samenwerking en programma's doelstellingen 2 en 5b*

Welke maatregelen staat de Raad voor om ervoor te zorgen dat bepaalde infrastructuurprojecten die zijn ontwikkeld in het kader van de interregionale samenwerkingsprogramma's, in aanmerking komen voor steun uit de structuurprogramma's van de doelstellingen 2 en 5b?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen

E-227/95, E-228/95, E-230/95 en E-231/95*(13 juni 1995)*

De Raad heeft de regels voor de werking van de Structuurfondsen vastgesteld en het beheer aan de Commissie toevertrouwd. Het ligt niet op de weg van de Raad, in te grijpen om het beheer in deze of gene richting bij te sturen.

Het vraagstuk van de inrichting van het Europees grondgebied is aan de orde geweest tijdens informele vergaderingen van de ter zake bevoegde ministers, laatstelijk in Leipzig op 21 en 22 september 1994 en in Straatsburg op 30 en 31 maart 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-242/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

*(22 februari 1995)**(95/C 196/43)**Betreft: Televisie zonder grenzen*

Welk standpunt neemt de Raad in over de ontwerp-richtlijn „Televisie zonder grenzen”?

Hoe denkt de Raad zich sterk te kunnen maken voor de uitzending van programma's van Europese herkomst, gezien de zwakte van de juridische regelingen en gelet op de grote verschillen die er ten aanzien van deze kwestie bestaan tussen de Lid-Staten van de Unie?

Antwoord

(13 juni 1995)

De Raad heeft onlangs een Commissievoorstel ontvangen waarmee wordt beoogd Richtlijn 89/552/EEG ⁽¹⁾ inzake „Televisie zonder grenzen” te wijzigen, met name wat betreft de daarin vervatte maatregelen voor de bevordering van de produktie en de verspreiding van Europese programma's.

(¹) PB nr. L 298 van 17. 10. 1989, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-243/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/44)

Betreft: Ontwikkeling van een Europees netwerk van sociale actiegroepen

Het Leader II-initiatief voorziet in de oprichting van een Europese waarnemingspost voor innovatie en plattelandsontwikkeling. Hoe kan dit project aangesloten worden op het netwerk van lokale-actiegroepen in het Atlantische kustgebied dat thans in opbouw is?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-244/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Raad

(22 februari 1995)

(95/C 196/45)

Betreft: Stedelijk beleid

De ontwikkeling van de grote steden komt aan de orde in het kader van het programma Urban, maar welk ontwikkelingsprogramma staat de Raad voor ogen voor de middelgrote steden?

Deze laatste steden spelen een essentiële rol in de economische ontwikkeling van plattelandsgebieden. Deze realiteit is vooral zeer duidelijk in de landen aan de Atlantische kust.

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-243/95 en E-244/95**

(13 juni 1995)

De Raad heeft de regels voor de werking van de Structuurfondsen vastgesteld en het beheer ervan aan de Commissie opgedragen. Het ligt niet op zijn weg dit beheer in een bepaalde richting te sturen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-267/95

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Raad

(9 februari 1995)

(95/C 196/46)

Betreft: Periodieke bijeenkomsten van de staatshoofden van de Lid-Staten van de Europese Unie

Het grote publiek is reeds lang vertrouwd met de familiefoto waarop de staatshoofden tijdens de bijeenkomsten van de Europese Raad zijn verenigd en die wordt gemaakt aan het einde van de betreffende jaarlijkse bijeenkomsten van deze Raad.

Niettemin vragen vele burgers van de Lid-Staten zich af waarom niet eveneens regelmatig bijeenkomsten worden gehouden van de hoogste leiders van de landen die samen de Europese Unie vormen.

Is de Raad niet van mening dat de burgers van de Europese Unie het recht hebben om te bevorderen dat de verschillende staatshoofden van de Lid-Staten elkaar regelmatig ontmoeten om de banden met de persoonlijkheden die de nationale regeringen op het hoogste niveau belichamen nauwer aan te halen en op deze wijze een nieuwe uitdrukking te geven aan de grote representativiteit die de volkeren die samen in de Europese Unie zijn verenigd, kan bieden?

Antwoord

(13 juni 1995)

De samenstelling van de Europese Raad en de periodiciteit van zijn vergaderingen zijn vastgelegd in artikel D, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie; de Raad heeft hier geen zeggenschap over.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-283/95

van Helena Torres Marques (PSE)

aan de Commissie

(9 februari 1995)

(95/C 196/47)

Betreft: Aanwending van de Structuurfondsen en het Cohesiefonds in Portugal in 1994

Kan de Commissie meedelen welke bedragen in 1994 in het kader van het EFRO, het EOGFL, afdeling Oriëntatie, het ESF en het Cohesiefonds aan Portugal werden toegekend, en welke bedragen voor elk van die Fondsen werden uitbetaald?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(3 april 1995)

Voor Portugal is de situatie ten aanzien van de voor 1994 toegekende, vastgelegde en betaalde kredieten uit de Structuurfondsen en het Cohesiefonds als volgt:

(in ecu)

Fonds	Goedgekeurde bijstand (vermeld in CB II)	Vastleggingen in 1994	Betalingen in 1994
EFRO			
— CB II	1 205 692 000	1 202 055 518 + 1 013 556 000 ⁽¹⁾	1 037 202 539
— Resider-programma	6 910 000	4 267 000	1 280 100
Totaal	1 212 602 000	2 219 878 518	1 038 482 639
ESF			
— CB II	425 024 000	425 024 000	212 512 000
EOGFL, afdeling Oriëntatie			
— CB II	258 061 000	258 061 000 + 242 973 000 ⁽¹⁾	300 161 873
Totaal	258 061 000	501 034 000	300 161 873
Cohesiefonds			
— Vervoer	558 497 533	200 183 857	193 767 974
— Milieu	164 978 492	134 199 142	54 539 242
Totaal	723 476 025	334 382 999	248 307 216
Totaalgeneraal	2 619 163 025	3 480 318 517	1 799 463 728

⁽¹⁾ Bedrag van de tranche 1995.**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-284/95**

van Jannis Sakellariou (PSE)

aan de Raad

(9 februari 1995)

(95/C 196/48)

Betref: Mensenrechtenkwesities op bijeenkomst Associatieraad EU/Turkije

Zijn bij de laatste bijeenkomst van de Associatieraad EU/Turkije in december 1994 kwesities inzake de mensenrechten in Turkije aan de orde gesteld?

Zo ja, welke en hoe werden die behandeld?

Zo nee, waarom niet?

Antwoord

(13 juni 1995)

De Raad is zeer gevoelig voor de ernstige situatie in Turkije op het gebied van de mensenrechten en hij laat geen gelegenheid voorbijgaan om tot de Turkse partners ondubbelzinnige boodschappen in dit verband te richten.

Dit is nog zer onlangs ter gelegenheid van de Associatieraad EG-Turkije van 19 december 1994 gebeurd; de bezorgdheid over de situatie in Turkije betreffende de naleving van de mensenrechten vormde toen een belangrijk onderdeel van de verklaring van de Europese Unie.

De Voorzitter van de Raad van de Europese Unie heeft de Turkse delegatie er namelijk op gewezen dat strikte naleving van de internationaal erkende normen inzake mensenrechten een essentieel onderdeel is van de ontwikkeling naar nog nauwere banden met de Europese Unie. Onder verwijzing naar de verklaring van de staatshoofden en regeringsleiders op de bijeenkomst van de Europese Raad van Essen in december 1994 onderstreepte hij dat de Unie bijzonder bezorgd is over de veroordeling van vrij verkozen Turkse afgevaardigden. De Vijftien hebben Turkije opgeroepen er alles aan te doen opdat de gevangen gehouden parlementsleden onmiddellijk worden vrijgelaten.

De Voorzitter van de Raad wees er bovendien op dat de prestatie van Turkije op het gebied van democratie, mensenrechten en de rechtsstaat duidelijk tekortkomingen vertoont in vergelijking met de toestand in de Lid-Staten en dat Turkije de fundamentele internationale normen op dit gebied moet toepassen.

Tenslotte verklaarde hij dat de Europese Unie terroristische acties van welke oorsprong dan ook ten sterkste veroordeelt; hoewel de Unie zich volledig bewust is van de toestand

in Turkije en van de omvang van het probleem waarmee Turkije te kampen heeft bij zijn pogingen om het terrorisme op zijn grondgebied te bestrijden, beklemtoonde zij tegelijk dat de bestrijding van het terrorisme moet plaatsvinden onder eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsstaat en dat het absoluut noodzakelijk is dat Turkije voldoet aan zijn verplichtingen als lid van de Raad van Europa en de CVSE.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-298/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(9 februari 1995)

(95/C 196/49)

Betreft: Melkquota Apralat

Het Romeinse bedrijf Apralat zou de melkquota zodanig hebben verdeeld dat verschillende, vaak fictieve producenten hoeveelheden melk zouden hebben geleverd die in werkelijkheid van een enkele producent afkomstig was, zodat aan deze denkbeeldige melkproducenten ook melkquota konden worden toegekend.

Apralat zou relaties hebben onderhouden met de coöperaties Casilina uit Valmontana en Prenestina uit Colferro, die hun melk betrokken van de melkproducenten uit de provincie Latina en naar de Melkcentrale van Rome brachten.

Is de Commissie op de hoogte van deze praktijken en kan zij volledig verslag doen van de betrekkingen met Apralat en genoemde coöperaties?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(13 maart 1995)

Krachtens de Italiaanse wetgeving worden de quota door de Italiaanse autoriteiten (EIMA — Ente per gli Interventi nel Mercato Agricolo) toegewezen op grond van documenten met gegevens over de afzet in de referentie-melkprijsjaren 1988/1989 en 1991/1992. Het is niet de taak van de industrie (Apralat — Associazione produttori latte provincia di latina) quota toe te kennen.

De Italiaanse autoriteiten (EIMA) hebben de geldigheid van de bewijsstukken over de afzet geverifieerd bij controles

voor alle quota-aanvragers voor het melkprijsjaar 1993/1994, en de controlerapporten bevinden zich bij de EIMA. De Commissie heeft geen reden om te twijfelen aan de waarde van die controles.

In het melkprijsjaar 1993/1994, het eerste jaar dat in Italië de melkquotaregeling van toepassing was, waren Apralat en de coöperatie Casilina uit Valmontone eerste kopers. Zij zijn als zodanig erkend en zij hebben zich gehouden aan hun verplichting de leverantieaangifte voor dat melkprijsjaar in te dienen. De coöperatie Prenestina di Colferro daarentegen, komt niet als eerste koper voor op de lijst van door de regio Lazio erkende kopers die in het BUR (Bollettino ufficiale della regione Lazio) nr. 16 van 10 juni 1994 is gepubliceerd en ook is van haar geen enkele aangifte geregistreerd.

Het is aan de regionale overheid om voor elk melkprijsjaar op basis van een door de EIMA opgestelde risicoanalyse 40 % van de kopers te controleren teneinde de door hen verstrekte gegevens inzake de leveranties na te trekken. Deze controles zijn momenteel gaande en de Commissie zal erop toezien dat de coöperatie Prenestina di Colferro wordt gecontroleerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-299/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(9 februari 1995)

(95/C 196/50)

Betreft: Melk

De communautaire richtlijnen inzake de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de communautaire handel brengen van rauwe melk, gepasteuriseerde melk en melkprodukten blijken moeilijk uitvoerbaar.

Kan de Commissie verslag doen van de stand van de werkzaamheden rond deze belangrijke kwestie?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(10 maart 1995)

De bij Richtlijn 92/46/EEG van de Raad ⁽¹⁾ vastgestelde gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de

handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk ⁽¹⁾ zijn sedert 1 januari 1994 in de Gemeenschap van toepassing.

Het is noodzakelijk gebleken enkele technische wijzigingen en enkele aanvullende verduidelijkingen aan te brengen in de bijlagen bij Richtlijn 92/46/EEG. Dat is het doel van Richtlijn 94/71/EG van de Raad ⁽²⁾.

Voorts heeft de Commissie in 1994 diverse beschikkingen goedgekeurd, namelijk:

- Beschikking 94/330/EG ⁽³⁾ tot wijziging van artikel 5, punt 9, van Richtlijn 92/46/EEG ten aanzien van het vriespunt;
- Beschikking 94/695/EG ⁽⁴⁾ tot vaststelling van de lijst van inrichtingen in de Gemeenschap waarvoor tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften van Richtlijn 92/46/EEG worden toegestaan;
- de Beschikkingen 94/94/EG ⁽⁵⁾ en 94/841/EG ⁽⁶⁾ betreffende de financiële steun van de Gemeenschap aan het communautaire referentielaboratorium voor analyses en tests inzake melk en produkten op basis van melk (Laboratoire central d'hygiène alimentaire, Parijs, Frankrijk).

Bovendien werkt de Commissie aan diverse ontwerpen die de Lid-Staten prioritair achten. Het gaat hierbij om:

- het model van de gezondheidscertificaten die melk en produkten op basis van melk uit derde landen moeten vergezellen;
- de criteria op grond waarvan de Lid-Staten de in artikel 11 van Richtlijn 92/46/EEG bedoelde afwijkingen kunnen toestaan aan inrichtingen met een beperkte produktie;
- de draagwijdte van de in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 92/46/EEG bedoelde afwijkingen voor inrichtingen die traditionele produkten bereiden.

Indien zich bij de toepassing van Richtlijn 92/46/EEG nieuwe moeilijkheden voordoen, kan de Commissie vanzelfsprekend haar prioriteiten wijzigen.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 368 van 31. 12. 1994.

⁽³⁾ PB nr. L 146 van 11. 6. 1994.

⁽⁴⁾ PB nr. L 282 van 29. 10. 1994.

⁽⁵⁾ PB nr. L 46 van 18. 2. 1994.

⁽⁶⁾ PB nr. L 352 van 31. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-301/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(9 februari 1995)

(95/C 196/51)

Betreft: Veterinaire maatregelen

De Commissie heeft kleine slachthuizen en laboratoria uitstel verleend bij de tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees.

Is de Commissie voornemens de reeds goedgekeurde richtlijn te wijzigen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(17 maart 1995)

In juli 1991 heeft de Raad Richtlijn 91/497/EEG ⁽¹⁾ vastgesteld tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees. Bij deze richtlijn worden de voor het intracommunautaire handelsverkeer geldende gezondheidsvoorschriften ook van toepassing verklaard voor de nationale produktie van vers vlees, teneinde grenscontroles overbodig te maken en verstoringen van de concurrentie tussen inrichtingen die zich bezighouden met het intracommunautaire handelsverkeer, te verminderen.

Bij de richtlijn zijn bijzondere bepalingen ingesteld voor kleine slachthuizen en uitsnijderijen die, wegens hun geringe produktie, onder hygiënische omstandigheden kunnen blijven produceren zonder aan alle voor grotere commerciële slachthuizen geldende structurele eisen te voldoen. De in artikel 4 van Richtlijn 64/433/EEG vastgestelde voorschriften voor kleine inrichtingen zijn bestemd voor slachthuizen die maximaal 12 GVE per week verwerken, met een maximum van 600 GVE per jaar.

Bij de tenuitvoerlegging van Richtlijn 91/497/EEG in sommige Lid-Staten is gebleken dat de voorschriften betreffende kleine artisanale inrichtingen (slagerijen) in de praktijk aanleiding gaven tot problemen. Om deze problemen, die verband hielden met de voor de produktie vastgestelde maxima, te verhelpen, werden bij Richtlijn 92/120/EEG ⁽²⁾ deze maxima opgetrokken tot 20 GVE per week en 1 000 GVE per jaar.

Teneinde een definitieve oplossing te geven aan de problemen van de kleine inrichtingen, heeft de Commissie een voorstel ingediend tot wijziging van Richtlijn 64/433/EEG; de bespreking van dit voorstel in de Raad is bijna rond. De

Lid-Staten hebben met elkaar afgesproken dat deze oplossing gebaseerd moet zijn op de praktische behoeften.

(¹) PB nr. L 268 van 24. 9. 1991.

(²) PB nr. L 62 van 15. 3. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-325/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Raad

(16 februari 1995)

(95/C 196/52)

Betreft: Makreelquota voor 1995 (NAFO)

Niettegenstaande het feit dat de onderhandelingen over de toekenning van de makreelquota aan de Europese Unie in de NAFO-zone niet correct verlopen zijn, en ondanks de tekst van de resolutie van het Europees Parlement, heeft de Raad ingestemd met de quota van 27 000 ton.

Kan de Raad medelen wanneer hij die quota zal verdelen over de belanghebbende Lid-Staten en welke criteria zullen worden gebruikt voor die verdeling?

Antwoord

(13 juni 1995)

Tijdens de jaarlijkse algemene vergadering van de NAFO in september vorig jaar werd voor zwarte heilbot in de NAFO-gebieden 2 en 3 voor 1995 een totaal toegestane vangst (TAC) van 27 000 ton vastgesteld. Deze TAC moet onder de verdragsluitende partijen bij de NAFO worden verdeeld.

De Raad heeft op 6 april 1995 als voorzorgsmaatregel een autonoom quotum van 18 630 ton vastgesteld. Dit cijfer zal op basis van een Commissievoorstel na de recente visserij-overeenkomst met Canada in het kader van het NAFO-verdrag moeten worden bijgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-347/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Raad

(16 februari 1995)

(95/C 196/53)

Betreft: Kunstmatige inseminatie

De laatste tijd heeft de pers melding gemaakt van grove fouten met de kunstmatige inseminatie, zoals in Engeland een maand geleden en een paar dagen geleden ook in Napels. Het is niet waarschijnlijk maar wel mogelijk dat sperma of een ingevroren eicel worden verwisseld. Voor in vitro-fertilisatie is dan ook een strenge, volledige en sluitende regeling nodig.

In de gehele Europese Gemeenschap is een brede maatschappelijke discussie gaande, maar hoe men er ook over denkt, de kunstmatige inseminatie is inmiddels een maatschappelijke realiteit. Het vaderschap dient dan ook zonder enige twijfel te kunnen worden vastgesteld, want al wordt het misschien niet gezegd, dit probleem bestaat, ook voor eventuele seksuele relaties die de vrouw kan hebben gehad. Een verwisseling van het sperma zou ongetwijfeld voor de echtgenoten van de moeders van deze kinderen aanleiding kunnen zijn om het vaderschap te ontkennen.

Deelt de Raad de mening dat een voor alle Lid-Staten verbindend voorschrift dient te worden goedgekeurd om uit homologe in vitro-fertilisatie (kunstmatige inseminatie) geboren kinderen aan een DNA-onderzoek te onderwerpen, vooral bij geringe vruchbaarheid van de man, om vast te stellen dat het gebruikte sperma ook het gewenste is?

Antwoord

(13 juni 1995)

Met betrekking tot de door de geachte Afgevaardigde genoemde kwestie van de opstelling van gemeenschappelijke voorschriften op het gebied van kunstmatige inseminatie heeft de Raad geen voorstellen ontvangen.

De Raad wijst er overigens op dat, voorzover een en ander onder de bepalingen van het EG-Verdrag inzake de volksgezondheid valt, deze bepalingen (artikel 129) niet voorzien in de mogelijkheid van een onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten ter zake.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-377/95**van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)****aan de Commissie***(6 februari 1995)**(95/C 196/54)*

Betreft: Strengere persoonscontroles in Beieren na de toetreding van Oostenrijk tot de Europese Unie

In de Duitse deelstaat Beieren is op 15 december 1994 een wet aangenomen waarin wordt bepaald dat niet alleen in het grensgebied met een actieradius van 30 km, maar ook op doorgaande wegen en voorzieningen voor het internationaal reisverkeer (luchthavens, stations) van het grondgebied van de deelstaat meer opsporingsactiviteiten zullen worden ontplooid.

Deze invoering van willekeurige persoonscontroles wordt een „compenserende maatregel” voor het verdwijnen van de grenscontroles als gevolg van de toetreding van Oostenrijk tot de Europese Unie en het binnenkort van kracht worden van de Overeenkomst van Schengen genoemd.

Deelt de Commissie de mening

- dat verplaatsing van de grenscontroles naar een binnengrens in strijd is met de afspraken over de communautaire interne markt?
- dat deze wet impliceert dat niet-Duitse reizigers worden gediscrimineerd, omdat als aanleiding voor willekeurige persoonscontroles in Beieren waarschijnlijk criteria als een buitenlands kenteken, een „niet-Duits uiterlijk” enz. zullen worden gehanteerd?

Is de Commissie voornemens bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een klacht in te dienen tegen de „Freistaat” Beieren wegens schending van de EG-wetgeving?

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(3 maart 1995)

De doelstelling inzake de opheffing van de personencontroles aan de binnengrenzen, welke in artikel 7 A van het EG-Verdrag is neergelegd, houdt geen verbod in voor de Lid-Staten om personencontroles op hun grondgebied uit te voeren. Bovendien wordt de invoering van een stelsel van geharmoniseerde en doeltreffende controles aan de buitengrenzen beschouwd als een noodzakelijke voorwaarde voor de totstandbrenging van een ruimte zonder binnengrenzen.

Wat de binnengrenzen betreft, wenst de Commissie eraan te herinneren dat zij, in haar mededeling van 8 mei 1992 aan de Raad en het Parlement betreffende de afschaffing van de controles aan de grenzen ⁽¹⁾, heeft uiteengezet dat

„artikel 7 A (voormalig artikel 8 A) voor de Gemeenschap, en derhalve ook voor de Lid-Staten, een resultaatverbintenis inhoudt”

en dat

„deze verbintenis pas is nagekomen wanneer alle controles aan de binnengrenzen zijn afgeschaft. Wat specifiek personen betreft, zou elke uitlegging van artikel 7 A die de gevolgen ervan zou beperken tot alleen de onderdanen van de Lid-Staten aan deze bepaling elke praktische betekenis ontnemen.”

„De afschaffing van de interne grenscontrole doet evenwel niets af aan de bevoegdheid van de autoriteiten om op de gehele grondgebied, en dus ook tot aan de grenzen ervan, op te treden. Aangezien het overschrijden van de grens echter niet meer het feit mag zijn dat aanleiding geeft tot de controle, moet dit optreden deel uitmaken van een controlesysteem dat voor het gehele grondgebied geldt. Bevoegdheden op het stuk van controle of bestraffing die alleen aan de grenzen zouden gelden, zouden discriminerende gevolgen hebben en derhalve strijdig zijn met artikel 7 A.”

Wanneer de autoriteiten van de Lid-Staten personencontroles uitoefenen op hun grondgebied, dient dit zonder enige discriminatie, welke bij het EG-Verdrag is verboden, te geschieden.

Wat de buitengrenzen betreft, streven de Lid-Staten naar een doeltreffende controle en kiezen zij, overeenkomstig de ter zake door de Raad vastgestelde of nog vast te stellen bepalingen, de passende middelen om dit te bereiken, zoals een controlesysteem in een gebied dat aan de buitengrenzen ligt.

Met betrekking tot de grens tussen Duitsland en Oostenrijk in het bijzonder dient te worden verduidelijkt dat deze grens met ingang van 26 maart 1995, de datum waarop het Schengen-akkoord van kracht wordt, een buitengrens wordt van de ruimte zonder controles aan de binnengrenzen die wordt gevormd door België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Portugal. Op deze grens zal het stelsel van controles aan de buitengrenzen worden toegepast dat in het Schengen-akkoord is neergelegd. Dit stelsel is in overeenstemming met het vigerende afgeleide Gemeenschapsrecht op het gebied van de binnenkomst en het verblijf van burgers van de Unie en van leden van hun familie in die zin dat het de controles op deze personen beperkt tot een controle van de identiteitskaart of het paspoort.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 877 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-378/95**van Jannis Sakellariou (PSE)****aan de Raad***(16 februari 1995)**(95/C 196/55)*

Betreft: Bij het overschrijden van de buitengrenzen van de Europese Unie gedode personen

Hoeveel vluchtelingen zijn in de periode 1990—1994 bij pogingen om de buitengrenzen van de Europese Unie te overschrijden om het leven gekomen?

Antwoord
(13 juni 1995)

Op het niveau van de Europese Unie bestaan er geen gegevens of andere inlichtingen over vluchtelingen die de dood zouden hebben gevonden bij het overschrijden van de buitengrenzen van de Europese Unie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-391/95
van Salvador Garriga Polledo (PPE)
aan de Commissie
(15 februari 1995)
(95/C 196/56)

Betreft: Fraude, omvang en definitie

Op welk bedrag schat de Commissie de fraude die met de gelden van de communautaire fondsen wordt gepleegd?

Welke criteria legt de Commissie aan bij het definiëren van het begrip fraude?

Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie
(17 maart 1995)

Er bestaat geen wetenschappelijke methode om precies alle financiële gevolgen te kunnen vaststellen van fraude ten nadele van de Gemeenschapsbegroting, met name omdat fraude uit de aard der zaak in het verborgene plaatsvindt.

Om de omvang van het verschijnsel te kunnen evalueren, baseert de Commissie zich enerzijds op de mededelingen van gevallen van fraude en onregelmatigheden die door de Lid-Staten worden verstrekt in het kader van de in de sector eigen middelen, het EOGFL, afdeling Garantie, en structuurmaatregelen geldende bepalingen en anderzijds op haar eigen onderzoek. In het laatste jaarlijks verslag van de Commissie ⁽¹⁾ inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en de fraudebestrijding wordt aldus uit hoofde van de mededelingen voor 1993 een bedrag aan de uitgavenzijde vermeld van bijna 250 miljoen ecu terwijl, wat de ontvangsten betreft, uit hoofde van het tweede semester ongeveer 73 miljoen ecu bij het aangegeven bedrag van 105 miljoen ecu (eerste semester 1993) komt. De meest recente cijfers worden zeer binnenkort in het kader van het volgende jaarlijks verslag gepubliceerd.

Wat tenslotte de omschrijving van het begrip fraude betreft, moge het geachte Parlementslid worden verwezen naar de voorstellen voor een verordening en een overeenkomst inzake de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschappen, die door de Commissie ⁽²⁾ zijn ingediend

en die momenteel door het Parlement worden bestudeerd.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 94 def.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 214 def. (PB nr. C 216 van 6. 8. 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-431/95
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
aan de Commissie
(22 februari 1995)
(95/C 196/57)

Betreft: Steun voor de productie van kwaliteitshoning

De Verordeningen (EEG) nr. 2019/93 ⁽¹⁾ en (EG) nr. 3063/93 ⁽²⁾ bevatten bepalingen inzake de steunregeling ten behoeve van de „kleinere eilanden” in de Egeïsche Zee voor de productie van kwaliteitshoning. De honingproducenten van Thasos, een eiland in de Egeïsche Zee met minder dan 100 000 inwoners, die aan alle voorwaarden van beide verordeningen voldoen, zijn door de Griekse autoriteiten van deze regeling uitgezonderd, zonder dat deze tot nu toe hun weigering dienaangaande op grond van de bepalingen van de verordening hebben gemotiveerd. Kan de Commissie, gelet op het feit

1. dat de honingproducenten van Thasos ongeveer een derde van de Griekse bijenkorven bezitten en kwaliteitshoning, onder meer tijmhoning, produceren,
2. dat zij bereid zijn te voldoen aan het programma van initiatieven, als geregeld in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 3063/93, en
3. dat Thasos na de uitgebreide branden die het eiland geteisterd hebben een probleemgebied vormt,

meedelen op welke gronden de bevoegde Griekse autoriteiten de honingproducenten van Thasos hebben uitgesloten van Verordening (EEG) nr. 2019/93, of zij van mening is dat inbreuk gemaakt wordt op de verordening in kwestie, aangezien de honingproducenten toch aan alle door de verordening gestelde voorwaarden voldoen, en welke maatregelen zij, gelet op de resolutie van het Europees Parlement (A 4-116/94) over de situatie in de Europese bijenteelt, denkt te nemen, opdat de geografische en sociaal-economische handicaps van deze honingproducenten zo veel mogelijk beperkt worden en voorkomen wordt dat vele van de gebieden in kwestie verlaten worden?

⁽¹⁾ PB nr. L 184 van 27. 7. 1993, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 274 van 6. 11. 1993, blz. 5.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(4 april 1995)

De bijhouders op het eiland Thasos zouden voor de in Verordening (EEG) nr. 2019/93 bedoelde steun voor de produktie van specifieke kwaliteitshoning in aanmerking komen als zij aan de betrokken voorwaarden voldeden. Deze voorwaarden zijn enerzijds de inachtneming van het in artikel 12, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2019/93 bedoelde kwaliteitscriterium, namelijk dat de geproduceerde honing voor een groot deel tijmhoning dient te zijn, en anderzijds het bij Interministerieel Besluit nr. 329361 van 23 maart 1994 vastgestelde verbod om de bijenkasten naar het continent over te brengen. Volgens het Griekse Ministerie van Landbouw voldoen de bijhouders op het eiland aan geen van deze twee voorwaarden, aangezien het aandeel van tijmhoning in de honingproduktie van Thasos zeer gering is en alle bijenkasten van het eiland gedurende een deel van het jaar op het continent staan. Daarom zijn de bijhouders van Thasos uitgesloten van de bedoelde steun.

In haar mededeling over de situatie in de bijenteelt ⁽¹⁾ heeft de Commissie de economische, commerciële, structurele, gezondheids- en milieufactoren behandeld die van invloed zijn op deze sector en heeft zij ook nagegaan welke financiële steun in het verleden, in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, aan de bijenhouderij is verleend. In het document worden eventuele maatregelen voor de verbetering van de produktie en de afzet van honing voorgesteld, zoals de bestrijding van de varroa-mijtziekte, rationalisatie van de transhumance en een beter beheer van de regionale bijenhouderijcentra.

(1) Doc. COM(94) 256 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-435/95

van Vassilis Ephremidis (GUE/NGL)

aan de Raad

(9 februari 1995)

(95/C 196/58)

Betreft: Universeel alarm- en veiligheidssysteem voor schepen

Uit de ramp met de veerboot Estonia in de Oostzee blijkt duidelijk dat het nieuwe alarm- en veiligheidssysteem voor schepen (Global Maritime Distress and Safety System — GMDSS) en de onderdelen ervan onbetrouwbaar zijn, aangezien de twee Epires-installaties op de Estonia, die deel uitmaken van het GMDSS-systeem, niet hebben gefunctioneerd.

Welke maatregelen denkt de Raad op het niveau van de Europese Unie te treffen om te voorkomen dat mensenlevens

in gevaar worden gebracht, gezien het feit dat de installatie van het nog niet naar behoren functionerende GMDSS-systeem tot gevolg heeft dat de scheepvaartmaatschappijen afstappen van het Morse-systeem als tweede veiligheidscircuit en dat zij de functie van marconist opheffen?

Is hij voornemens de reders in de Europese Unie ertoe te verplichten een in telecommunicatie gespecialiseerd officier als vast bemanningslid in dienst te hebben? Zal hij geld vrijmaken voor nascholingsprogramma's om marconisten wegwijs te maken in het gebruik van en de omgang met moderne satelliettechnologie?

Welke maatregelen denkt hij te nemen ten behoeve van de marconisten, als hun functie ingevolge de veralgemeende invoering van het GMDSS-systeem op schepen zou worden opgeheven?

Antwoord

(13 juni 1995)

De aanwezigheid van marconisten aan boord van schepen wordt geregeld in het Solas-verdrag van 1974, het Radio-reglement van de Internationale Telecommunicatie-unie (ITU) en het Verdrag van 1978 betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst (STCW), zoals gewijzigd. Volgens deze instrumenten moeten de traditionele radiosystemen vanaf 1 februari 1999 vervangen worden door een GMDSS-systeem voorzien van meerdere reservesystemen. Een en ander heeft tot gevolg dat ook de traditionele functies van officier radiotelefonist en officier radiotelegrafist vervangen worden door die van een radio-operator die in staat is om GMDSS-systemen te beheren. De functie van radio-officier kan overigens uitgeoefend worden door een andere dekkofficier met dezelfde kwalificaties.

De Raad heeft deze bepalingen aangenomen bij Richtlijn 94/58/EG van 22 november 1994 inzake het minimumopleidingsniveau van zeevarenden ⁽¹⁾, waarin de opleidingsvoorschriften van het STCW-verdrag zijn overgenomen. De Raad is ervan overtuigd dat dit instrument alle nodige garanties biedt om een hoog veiligheidsniveau te verzekeren.

De kwestie van de communautaire steun voor de herscholing en de wederopnemning in het arbeidsproces van radiotelefonisten en radiotelegrafisten valt onder de Structuurfondsen, die door de Commissie worden beheerd.

(1) PB nr. L 319 van 12. 12. 1994, blz. 28.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-440/95van **Jean-Pierre Raffarin (PPE)**

aan de Commissie

(22 februari 1995)

(95/C 196/59)

Betreft: „Atlantis”

Op welke wijze kan de Commissie het Europees Parlement steunen met het oog op de voortzetting van het „Atlantis”-programma voor hulpverlening aan regio's in West-Europa die te kampen hebben met een perifere ligging die nog versterkt is door de recente uitbreiding?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(5 april 1995)

In de begroting 1995 is in de toelichting bij begrotingslijn B 2-1410 inzake de communautaire initiatieven bepaald dat 5 miljoen ecu wordt uitgetrokken voor de financiering van uitgaven in het kader van het samenwerkingsorgaan voor het Atlantische-kustgebied.

De Commissie onderzoekt of een oplossing kan worden gevonden voor de problemen van de regio's aan de Atlantische Oceaan op basis van de wensen die momenteel worden uitgesproken door de planologische instanties van een aantal Lid-Statens.

Aangezien de behoeften verder reiken dan wat op grond van artikel 10 van de verordening inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling mogelijk is, zou een doeltreffende oplossing erin kunnen bestaan, hetzij het initiatief Interreg II (waarop de bovenbedoelde begrotingslijn betrekking heeft) te verruimen tot een initiatief voor transnationale samenwerking, hetzij een specifiek communautair initiatief op het gebied van de ruimtelijke ordening vast te stellen.

Door de recente uitbreiding van de Europese Unie is de perifere ligging van de regio's aan de Atlantische Oceaan weliswaar nog versterkt, maar de Commissie heeft geen weet van negatieve consequenties daarvan voor de betrokken regio's.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-454/95van **José Apolinário (PSE)**

aan de Commissie

(22 februari 1995)

(95/C 196/60)

Betreft: Intracommunautaire handel in fruit

Op de Portugese markt wordt vrij regelmatig uit Spanje afkomstig fruit aangeboden dat in kisten van 300 kilo wordt

vervoerd. Hoeveel reikt de verantwoordelijkheid van de Commissie ten aanzien van deze situatie en welke maatregelen worden door de verantwoordelijken op communautair niveau genomen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(22 maart 1995)

Als voor fruit voor de verse markt gemeenschappelijke kwaliteitsnormen zijn vastgesteld, wordt een normcontrole verricht waarbij wordt nagegaan of het produkt aan die normen voldoet. De normen omvatten onder meer verpakkingsvoorschriften, waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat de verpakking de produkten behoorlijk moet beschermen. In sommige gevallen is in deze normen ook bepaald dat het fruit los mag worden vervoerd.

Het zou echter ook kunnen dat het hier gaat om voor verwerking bestemd fruit waarvoor geen gemeenschappelijke kwaliteitsnormen zijn vastgesteld en dat los of in verpakkingseenheden van 300 kg wordt vervoerd. In dit geval dienen de produkten vergezeld te gaan van een certificaat van industriële bestemming. Hoe de controles dan moeten worden verricht is duidelijk aangegeven in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2251/92 van de Commissie ⁽¹⁾.

De Commissie betreurt het dat zij in haar antwoord niet nader kan ingaan op het door het geachte Parlementslid genoemde geval, omdat zij niet over concrete informatie beschikt. Zij wil er evenwel op wijzen dat de controlediensten van de Lid-Statens verantwoordelijk zijn voor de controle van zowel voor verwerking als voor verse consumptie bestemd fruit.

⁽¹⁾ PB nr. L 219 van 4. 8. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-459/95van **Nikitas Kaklamanis (RDE)**

aan de Commissie

(22 februari 1995)

(95/C 196/61)

Betreft: Doorzichtigheid bij het beheer van de EG-kredieten

Dagelijks gaan er geruchten over een slecht beheer van de communautaire middelen. Die worden beheerd door regeringen, instanties, bedrijven of door de Commissie zelf.

Controleert de Commissie behalve het nut en de wetenschappelijke onderbouwing van de programma's ook de volgende punten:

1. de betrouwbaarheid van de bedrijven die de programma's uitvoeren,

2. de personen die in de bedrijven werken of deze vertegenwoordigen,
3. de mogelijke familiebetrekkingen, tot aan de tweede graad, met ambtenaren van de Gemeenschap?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**
(18 mei 1995)

Het zal het geachte Parlementslid bekend zijn dat ongeveer 80 % van de Gemeenschapsbegroting gedecentraliseerd door de Lid-Staten of via door hen aangewezen instellingen wordt beheerd. De autoriteiten van de Lid-Staten zijn verantwoordelijk voor het beheer van en de controle op de uitgaven en bevestigen de Commissie de voor de afzonderlijke projecten gedane uitgaven. De Commissie licht de beheers- en controlesystemen van de Lid-Staten door en neemt selectieve steekproeven ter plaatse. Uitgaven voor rechtstreeks door de Commissie beheerde programma's en projecten worden door de Commissie met controles op selectieve basis ter plaatse gecontroleerd.

Wat in het bijzonder de door het geachte Parlementslid gestelde vragen betreft, is de stand als volgt:

1. De solventie van ondernemingen die communautaire programma's uitvoeren wordt niet systematisch gecontroleerd, maar voor contracten en studies die meer dan 300 000 ecu bedragen, moet de gegadigde zorgen voor een bankdeposito of een bankgarantie. Deze eis kan ook worden gesteld voor kleinere bedragen, wanneer de Commissie dit noodzakelijk acht. Dit is niet het geval bij subsidies of bijdragen.
2. De Commissie verlangt van de ondernemingen dat zij hun contracten en hun statuten overleggen en dat zij zo nodig vermelden, wie de werkzaamheden zal uitvoeren.
3. De Commissie heeft noch de wettelijke bevoegdheid, noch de nodige middelen om het eventuele bestaan van familiebetrekkingen tot in de tweede graad te controleren tussen leden en vertegenwoordigers van ondernemingen en ambtenaren van de Gemeenschap. Ambtenaren van de Gemeenschap zijn echter op grond van hun statuut verplicht om eventuele banden te verbreken met ondernemingen die met hun instellingen in betrekking staan en afstand te doen van elk belang dat aan hun onafhankelijkheid in de uitoefening van hun werkzaamheden afbreuk zou kunnen doen. Zij moeten hun instellingen ook mededelen of hun echtgenoot/echtgenote een winstgevende bezigheid als beroep uitoefent, zodat kan worden nagegaan of deze bezigheid verenigbaar is met die van de ambtenaar.

Afgezien van de hierboven genoemde controles ter plaatse, verricht de Commissie de nodige controles, wanneer er een vermoeden van onregelmatigheden of fraudes bestaat. Wanneer dit nodig is, omvatten deze controles ook het onderzoek naar familierelaties met ambtenaren van de Gemeenschap.

De Commissie doet het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement het persbericht

inzake de verbetering van het financiële beheer, dat op 22 maart 1995 is gepubliceerd, rechtstreeks toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-474/95

van Marjatta Stenius-Kaukonen (GUE/NGL), Riitta Jouppila (PPE), Paavo Väyrynen (ELDR), Ulpu Iivari (PSE), Riitta Myller (PSE), Mikko Rönnholm (PSE), Heidi Hautala (V), Pirjo Rusanen (PPE), Kyösti Toivonen (PPE), Mirja Ryyänen (ELDR) en Ritva Laurila (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 196/62)

Betreeft: Programma voor melkverstrekking aan scholieren

Op grond van Verordening (EEG) nr. 1842/83 van de Raad ⁽¹⁾ subsidieert de Europese Unie de verstrekking van melk en bepaalde zuivelproducten aan leerlingen in onderwijsinstellingen. Volgens de vigerende bepalingen vallen onder de producten waarvoor steun wordt verleend volleen tapmelkproducten. Producten van vetvrije melk vallen echter buiten de steunregeling. Het programma geldt ook voor dagopvangcentra.

Hart- en vaatziekten vormen met name in Finland een ernstig gevaar voor de volksgezondheid. De Finse gezondheidsvoorlichting is daarom consequent gericht op de vermindering van vet in voedsel. Het vetgehalte in voedsel dat op scholen wordt verstrekt is verlaagd.

Het huidige EU-programma voor de verstrekking van melk in onderwijsinstellingen ligt niet in de lijn van de doelstellingen van het volksgezondheidsbeleid dat gericht is op verbetering van de volksgezondheid. Bevordering van de volksgezondheid kan van groot belang zijn door een beperking van de daaraan verbonden kosten, en is derhalve ook vanuit economisch oogpunt wenselijk.

Kan de Commissie, gezien het bovenstaande, mededelen welke maatregelen zij bereid is te nemen tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1842/83 en tot wijziging van de hierop gebaseerde Verordening (EG) nr. 3392/93 van de Commissie ⁽²⁾ om te bewerkstelligen dat de bepalingen inzake de verstrekking van melk en bepaalde zuivelproducten in onderwijsinstellingen zodanig worden herzien dat om gezondheidsredenen bij de subsidieverlening prioriteit wordt gegeven aan vetvrije producten of aan producten met een geringer dan het gemiddelde vetgehalte?

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 7. 7. 1983, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 306 van 11. 12. 1993, blz. 27.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(11 april 1995)

Ofschoon aanvaard wordt dat een algemene verlaging van het vetverbruik de volksgezondheid ten goede zou komen,

behoeft de voeding van schoolgaande kinderen daarom nog niet geheel vrij van melkvet te zijn.

De Commissie bevordert het streven naar een gevarieerde en evenwichtige voeding, zoals blijkt uit haar voorstel voor een communautair actieprogramma inzake gezondheidsbevordering, -voorlichting, -opvoeding en -opleiding volgens het actiekader voor de volksgezondheid ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 202 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-478/95

van Joaquim Miranda (GUE/NGL)

aan de Commissie

(15 februari 1995)

(95/C 196/63)

Betreft: De situatie van Renault in Portugal

Na een periode van ontslagen en annuleringen van contracten is er nu in de Renaultfabriek van Setúbal (1 300 werknemers in 1992, tegenover 760 op dit moment) sprake van een reeks technische werkonderbrekingen (voor het eerst op 27 februari). Sluiting van de fabriek in de nabije toekomst is niet ondenkbaar.

De Portugese Staat neemt voor 30% rechtstreeks of onrechtstreeks deel in het maatschappelijk kapitaal van de onderneming, en heeft bovendien voor bijna 48 miljard escudo steun verleend. Ook de Gemeenschap zou kredieten hebben uitgetrokken om de fabriek te helpen.

Anderzijds is geweten dat de multinational Renault onlangs een nieuwe fabriek heeft geopend in Slovenië.

Het beleid van bedrijfsverplaatsing van deze multinationale ondernemingen, wier eerste zorg het zoeken naar lage-loonlanden is, heeft geleid tot de hierboven beschreven situatie en heeft nefaste gevolgen voor de werkgelegenheid, de sociale rust en de economie van de regio en het land. Kan de Commissie, met deze wetenschap voor ogen, informatie verstrekken over de maatregelen en stappen die zij denkt te nemen om dergelijke toestanden te voorkomen?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(16 maart 1995)

In de periode van 1989 tot 1992 heeft Renault Portuguesa ongeveer 1,4 miljoen ecu ontvangen voor de financiering van acht projecten in het kader van het Pedip-programma (financiële steun aan Portugal voor een programma voor de

ontwikkeling van de industrie), waarvoor een aparte begrotingslijn is gecreëerd. Daarnaast heeft Portugal uit het Europees Sociaal Fonds (ESF) in de periode van 1990 tot 1993 ca. 650 000 ecu ontvangen om vakopleidingen te financieren.

Er dient nogmaals op te worden gewezen dat Portugal nog geen Lid-Staat was in 1980 toen de eerste overheidssteun is toegekend en Renault besliste een fabriek in Setúbal te vestigen om te leveren op een destijds nog afgesloten markt. De Commissie heeft een schrijven gericht aan de Portugese overheid in verband met de financiële en fiscale voordelen ten bedrage van 6 700 miljoen escudo (ongeveer 38 miljoen ecu) die door de Portugese Staat tussen 1989 en 1992 aan het bedrijf zijn toegekend. De Commissie was over deze voordelen niet ingelicht en zij heeft dan ook de vereiste informatie opgevraagd om deze steunmaatregelen te toetsen aan het bepaalde in de artikelen 92 en 93 van het Verdrag.

De delocalisatie van bedrijven wordt door een veelheid van factoren (zoals bijvoorbeeld het belastingstelsel, de maatschappelijke context, de beschikbaarheid van geschoolde arbeidskrachten) bepaald en rechtstreekse steunverlening, zoals die waarvan sprake is, er slechts een van. Met deze factoren houdt de Commissie, waar nodig, rekening in de programma's van het communautair bestek voor Portugal. In dit verband is voor de joint venture van Volkswagen en Ford, die in Setúbal de werkgelegenheid sterk bevordert, communautaire bijstand verleend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-481/95

van Giles Chichester (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 196/64)

Betreft: Gemeenschappelijk visserijbeleid

Kan de Commissie enkele middelen noemen om de beheerssystemen die van toepassing zijn op de gebieden VII a, VII d, VII e, VII f en VII g te vereenvoudigen?

**Antwoord van mevrouw Bonino
namens de Commissie**

(16 maart 1995)

De Commissie is niet van oordeel dat het beheerssysteem in de door het geachte Parlementslid vermelde gebieden ingewikkelder is dan in de aangrenzende gebieden.

Wanneer in een gebied een bepaald biologisch bestand voorkomt, wordt een aparte TAC (totale toegestane vangst) vastgesteld en daarom worden ook de vangsten afzonderlijk gemeld. De minimum-maaswijdten en de minimummaten bij aanlanding daarentegen zijn voor alle gebieden dezelfde.

Ook andere beheersvoorschriften, in verband met de structuur, de markten of de capaciteit van de vloot, zijn voor alle gebieden gelijk.

Indien het geachte Parlementslid met „vereenvoudiging” samenvoeging van afzonderlijke bestanden tot grotere bestanden bedoelt, waardoor de vangstaangifte eenvoudiger zou worden, moeten wij erop wijzen dat dit zou kunnen leiden tot een ongelijke spreiding van de visserij-inspanning en tot overbevissing van bepaalde bestanden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-490/95

van Josu Imaz San Miguel (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 196/65)

Betreft: Gelden uit het Cohesiefonds voor een Spaans waterbeheersingsplan

De Spaanse Regering beraadt zich over een waterbeheersingsplan dat infrastructuurwerken behelst voor het afvloeien van wateren tussen verschillende stroomgebieden.

Dit plan heeft een heftige discussie doen ontstaan omdat het werd opgesteld alvorens de waterbehoefte van de bekkens die het water leveren, bekend was, waardoor de toekomstige ontwikkeling van deze gebieden kan worden geschaad en het interterritoriale gebrek aan evenwicht toeneemt.

Kan de Commissie mededelen of de Spaanse Regering om Europese gelden heeft gevraagd om deze werken uit te voeren?

Mag de Spaanse overheid deze werken financieren met gelden uit het Cohesiefonds, zonder de voorafgaande garantie dat niet het tegengestelde resultaat wordt bereikt van dat wat door het Fonds wordt beoogd?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(4 april 1995)

Het Spaanse nationale waterhuishoudingsplan is niet als zodanig aan de Commissie voorgelegd. Mocht een aanvraag om financiering van dit plan bij de Commissie worden ingediend, dan zal deze het toetsen aan het bepaalde in het communautair bestek voor de Spaanse regio's van doelstelling 1 en aan de relevante communautaire regelingen.

Voor de belangrijkste Spaanse rivieren heeft de Commissie rivierverbeterings- en erosiebeheersingsprojecten goedgekeurd voor medefinanciering uit het Cohesie-financieringsinstrument en het Cohesiefonds. Deze projecten hebben tot doel de Spaanse waterhuishouding in evenwicht te houden en zij passen in de milieudoelstellingen die met het Cohesiefonds worden nagestreefd.

Voor de waterhuishoudingsprojecten die voor medefinanciering uit het Cohesiefonds worden ingediend, stelt de Commissie een onderzoek in naar hun invloed op het betrokken stroomgebied en op het evenwicht van de waterhuishouding in het hele Iberische schiereiland.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-491/95

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 196/66)

Betreft: Het ecosysteem van het Volvi-meer en het Koronia-meer (Griekenland)

In het internationale Ramsar-verdrag wordt het ecosysteem van het Volvi-meer en het Koronia-meer in Griekenland aangemerkt als „watergebied van internationale betekenis”. Het Volvi-meer is een habitat voor meer dan 200 vogelsoorten. Zeldzame plantesoorten, reptielen, amfibieën en zoogdieren vervolledigen het beeld van dit ecologisch paradijs. Door de waterschaarste en het wegpompen van grote watermassa's voor irrigatiedoeleinden daalde de waterspiegel van het meer. De bewoners van dit gebied begonnen vervolgens met het cultiveren van stukken bedding die droog waren komen te liggen. Ingevolge de visvangst en het onoordeelkundig gebruik van pesticiden zijn inmiddels vijf vissoorten uitgestorven en is de visstand teruggelopen. Daarbij komt dat het afval van ambachtelijke bedrijven en veehouderijen in de buurt en het huishoudelijk afval rechtstreeks in het meer terechtkomen en voor bijkomende vervuiling zorgen. Deze situatie vormt een inbreuk op het Ramsar-verdrag (Griekenland zelf heeft het Volvi-meer doen opnemen in de lijst van de elf watergebieden van internationale betekenis), op artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ betreffende de bescherming van de habitats van een groot aantal zeldzame, in het wild levende vogelsoorten en op artikel 6 van Richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ betreffende de bescherming van natuurlijke habitats van internationale betekenis.

Zal de Commissie de nodige maatregelen treffen om Griekenland zijn verplichtingen die voortvloeien uit het Ramsar-verdrag te doen naleven en de voornoemde communautaire richtlijnen te doen toepassen?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(5 april 1995)

De Gemeenschap heeft de Overeenkomst van Ramsar niet ondertekend. Daarom is het de taak van de Lid-Staten die dit verdrag wel hebben ondertekend, ervoor te zorgen dat de opgelegde verplichtingen volledig worden nagekomen.

Wat Richtlijn 79/409/EEG betreft: de Griekse autoriteiten hebben het gebied al bestemd als een speciale beschermingszone, maar hebben nog geen wettelijke instrumenten vastgesteld om het te beschermen gebied aan te wijzen en de beschermingsmaatregelen ervoor te definiëren. De Commissie blijft deze kwestie volgen teneinde erop toe te zien dat de Griekse autoriteiten de wettelijke instrumenten vaststellen die nodig zijn om het betrokken gebied effectief te beschermen, zodat activiteiten waarop het geachte Parlementslid doelt in de toekomst kunnen worden voorkomen.

De VS hebben deze produkten gekozen omdat zij van oordeel waren dat de handelswaarde ervan (97,2 miljoen US-dollar) overeenkwam met de waarde van de VS-exporten in de sector rundvlees die als gevolg van het verbod op hormonen verloren waren gegaan.

Dankzij de maatregelen waarover de gezamenlijke task force van de Gemeenschap en de VS in 1989 overeenstemming heeft bereikt, konden de VS hun uitvoer van rundvleesprodukten naar de Gemeenschap hervatten, waarbij het uitsluitend om hormonenvrije produkten mocht gaan. Nog in 1989 hebben de VS dan in de lijst van de onder het recht van 100 % vallende produkten twee kleine schrappingen voor een totale handelswaarde van 4,5 miljoen US-dollar uitgevoerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-500/95

van Carmen Fraga Estévez (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 196/67)

Betreft: Uitzonderingen op de verzachting van de retorsiemaatregelen van de Verenigde Staten

Het aantal landbouwers dat te lijden heeft onder de retorsiemaatregelen van de Verenigde Staten als gevolg van de „hormonenoorlog” is sedert 1990 gedaald door de overeenkomsten van de werkgroep EU/VS die speciaal voor deze crisis werd opgericht. Van deze verzachting hebben verschillende produkten en landen op zeer verschillende wijze kunnen profiteren maar zulks is niet het geval voor tomatenconserven waarvoor de moeilijkheden en de sociale gevolgen het grootst zijn geweest van alle betrokken produkten.

Kan de Commissie de cijfers geven van de buitenlandse handel tussen de Verenigde Staten en de Europese Unie die aanleiding hebben gegeven tot deze verzachting en mededelen hoe deze er momenteel uitzien? Kan zij verder mededelen waarom met deze verzachting geen verdere voortgang is gemaakt, waar alles erop wijst dat de schade aan de handel van de Verenigde Staten sedert 1990 is verminderd, van welke criteria andere produkten en landen konden profiteren en of eveneens rekening is gehouden met de ACS?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(14 maart 1995)

Als vergelding voor het invoerverbod voor rundvleesprodukten van dieren die met groeihormonen zijn behandeld, hebben de Verenigde Staten op 1 januari 1989 rechten van 100 % ad valorem ingesteld op een aantal communautaire produkten, waaronder bereide en verduurzaamde tomaten.

In de daaropvolgende jaren zijn grotere hoeveelheden rundvlees en rundvleesprodukten uit de VS in de Gemeenschap ingevoerd. In 1994 was daar volgens Amerikaanse uitvoerstatistieken een handelswaarde van 34,3 miljoen US-dollar mee gemoeid. De Commissie heeft er daarom herhaaldelijk op aangedrongen het aantal produkten in de lijst te verminderen in overeenstemming met het huidige peil van de VS-exporten naar de Gemeenschap. De te schrappen produkten zouden door de VS worden gekozen. Omdat voor dergelijke gevallen echter geen criteria zijn overeengekomen, hebben de VS tot nog toe de argumenten van de Commissie verworpen en beweren zij dat de omvang van hun lijst volledig gerechtvaardigd is.

De Commissie blijft streven naar een bevredigende oplossing van dit handelsgeschil, waarbij het recht van 100 % ad valorem voor alle in de VS-lijst opgenomen produkten zou moeten worden afgeschaft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-502/95

van José Gil-Robles Gil Delgado (PPE)

aan de Commissie

(27 februari 1995)

(95/C 196/68)

Betreft: Situatie van kaderpersoneel in de Gemeenschap

Het Europees Parlement heeft in zijn resolutie A 3-196/93 ⁽¹⁾ over de situatie van kaderpersoneel in de Europese Gemeenschap de Commissie verzocht „een studie te verrichten naar de situatie van de werkgelegenheid van het kaderpersoneel in de Gemeenschap in de diverse bedrijfstakken met inbegrip van de overheidsdiensten”.

Kan de Commissie mededelen of deze studie werd verricht en zo ja, wanneer de resultaten zullen worden gepubliceerd?

⁽¹⁾ PB nr. C 194 van 19. 7. 1993, blz. 405.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(22 mei 1995)

Bij het analyseren en volgen van de werkgelegenheidstrends in de Gemeenschap, die gepubliceerd worden in het verslag over de werkgelegenheid in Europa, tracht de Commissie de situatie van alle groepen werknemers en alle sectoren waarvoor gegevens beschikbaar zijn, te analyseren. Vóór 1992 was het alleen mogelijk gegevens over de werkgelegenheid per beroep uit de enquête naar de arbeidskrachten op het peil van ISCO (International Standard Classification of Occupations) met een cijfer, te analyseren. Op deze basis geeft een studie van de Universiteit Limburg over „indicatoren voor werkgelegenheid per beroep” enige indicaties van de trends in de werkgelegenheid voor leidinggevend personeel. Sinds 1992 worden meer gedetailleerde gegevens verzameld, maar de resultaten voor 1993 en 1994 zijn nog niet beschikbaar voor het verrichten van een analyse.

In haar studieprogramma voor 1995 zal de Commissie een studie laten verrichten inzake de rol van de sociale dialoog bij het beheer van personeelsoverschotten in de categorie hoger personeel.

Wat de problemen van de mobiliteit van het hoger personeel betreft, die zijn aangesneden in de resolutie van het Parlement van 26 juni 1993, zij er nog op gewezen dat de Europese organisaties voor hoger personeel — de Internationale Centrale van hoger personeel en Euroadres — op instigatie van de Commissie onlangs een gemeenschappelijk onderzoek zijn begonnen naar het behoud van de rechten op aanvullend pensioen van het hoger personeel dat binnen de Gemeenschap van baan verandert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-525/95

van Christine Barthet-Mayer (ARE)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 196/69)

Betreft: Intensieve veehouderij

Kan de Commissie, als gevolg van de discussie in de Raad van ministers van Landbouw in januari 1995 over de noodzaak het welzijn te waarborgen van slachtvee en over het specifieke probleem van het intensief fokken van kalveren, aangeven welke concrete initiatieven zij voornemens is te nemen?

Is de Commissie van plan in het kader van de tenuitvoerlegging van de hervorming van het GLB maatregelen voor te stellen met het oog op een meer extensieve veeteelt in de open lucht en het geleidelijk verdwijnen van de intensieve veeteelt?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(24 maart 1995)

In de Landbouwrap van januari 1995 is besloten om het verslag als bedoeld in artikel 6 van Richtlijn 91/629/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot vaststelling van minimumnormen ter bescherming van kalveren zo snel mogelijk op te stellen. De Commissie heeft het Wetenschappelijk Veterinair Comité verzocht om vóór eind juni een tussentijds verslag en voor het eind van het jaar een eindverslag op te stellen over de huisvesting en de voeding van kalveren.

Het Wetenschappelijk Veterinair Comité heeft een werkgroep van deskundigen ingesteld met de opdracht het verslag over het welzijn van kalveren op te stellen. De groep stelt een grondig onderzoek in naar het welzijn van kalveren die worden gehouden in verschillende houderijsystemen, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan gezondheid, voeding, beheer, huisvesting en gedrag, alsmede de sociaal-economische gevolgen van de verschillende systemen.

Overeenkomstig de in 1992 vastgestelde maatregelen inzake de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid voor de rundveesector, zijn maatregelen genomen om de extensieve mesterij van volwassen runderen te stimuleren via premies. Met name mogen, krachtens een bepaling inzake veedichtheid, geen premies worden verleend voor dieren op bedrijven met een te hoge bezettingsgraad. In deze hervormingsmaatregelen zijn evenwel geen gedetailleerde bepalingen opgenomen betreffende het opfokken van kalveren, zodat de rechtsgrondslag voor het nemen van de door het geachte Parlementslid gewenste specifieke maatregelen door de Commissie ontbreekt.

⁽¹⁾ PB nr. L 430 van 11. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-552/95

van Amedeo Amadeo (NI)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 196/70)

Betreft: Een openbare dienst van goede kwaliteit van de Europese luchtvaart

De Commissie ziet overheidssteun voor de luchtvaart als een rem op de groei en de ontwikkeling van de sector. In de mededeling van vorig voorjaar over de burgerluchtvaart wordt iedere keer dat het naleven van eerlijke concurrentieregels de luchtvaartmaatschappijen in moeilijkheden

brengt, afbreuk gedaan aan de openbare dienst, waardoor de kwaliteit ervan wordt geschaad.

Kan de Commissie passende maatregelen treffen ter verbetering van het Europese burgerluchtvaartbeleid en hierbij rekening houden met de kenmerken van de Europese luchtvaartmaatschappijen, de samenwerking bevorderen, soepele concurrentieregels toepassen, de harmonisatie van de technische en sociale voorschriften verbeteren, een hoog veiligheidsniveau handhaven, de infrastructuur in de luchthavens en de vliegtuigen verbeteren en dringend zorgen voor het behoud van het milieu?

**Antwoord van de heer Kinnoek
namens de Commissie**

(11 mei 1995)

In haar mededeling „Een betere toekomst voor de burgerluchtvaart in Europa” (¹) heeft de Commissie aangestipt dat het noodzakelijk is om in het belang van de gebruikers een passend kader voor het burgerluchtvaartsysteem tot stand te brengen waardoor een hoog veiligheidsniveau wordt gewaarborgd, het milieu wordt beschermd en qua bestaande en nieuwe werkgelegenheid een goed evenwicht wordt bereikt tussen de belangen van de luchtvaartmaatschappijen en hun personeel; daarbij moet ook rekening worden gehouden met de belangen van de nationale overheden die luchtvaartmaatschappijen als openbare nutsbedrijven in de breedste zin van het woord exploiteren.

Een algemeen aanvaard uitgangspunt is dat luchtvaartmaatschappijen aan burgers en ondernemingen diensten tegen redelijke tarieven moeten leveren. Om dat te bereiken heeft de Commissie gekozen voor een evenwichtige aanpak waarbij het Europees luchtverkeer geleidelijk wordt geliberaliseerd en bepaalde garanties worden ingebouwd voor gevallen waarin de werking van de markt op zich niet volstaat. Met deze aanpak wordt erkend dat wegens een aantal specifieke kenmerken van de luchtvaartsector nu en dan van overheidswege kan moeten worden ingegrepen om onevenwichten binnen het systeem recht te trekken of om andere beleidsdoelstellingen, zoals de openbare dienstverlening of de bescherming van het milieu, te verwezenlijken.

Deze aanpak vormt nog steeds de basis van het huidige beleid inzake lawaaihinder, emissies van verontreinigende stoffen, gronddiensten, luchthavenheffingen en staatssteun en zal, zoals aangegeven in bovengenoemde mededeling, ook als uitgangspunt dienen voor toekomstige voorstellen betreffende de bescherming van de gebruikers en systemen voor het beheer van het luchtverkeer.

(¹) Doc. COM(94) 218 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-553/95

van **Amedeo Amadeo (NI)**

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 196/71)

Betreeft: Communautaire maatregelen ten behoeve van het stedelijk milieu

De Unie financiert maatregelen op het gebied van het stedelijk milieu, ook al valt het stedelijke beleid niet onder de bevoegdheden die het Verdrag haar verleent.

Een duidelijk document van de Rekenkamer beoordeelt een aantal door DG XI Milieu, het EFRO, het Recite-programma en de EU-programma's op het gebied van opleiding, onderzoek, energie, cultuur en vervoer beheerde acties.

Kan de Commissie mededelen of er voor deze steunacties een nauwkeurig referentiekader is, of er voor deze initiatieven een duidelijk gespecificeerde lijst van prioriteiten bestaat, of dit het geval is voor het LIFE-project, of voor de 32 modelprojecten die door het EFRO worden gesteund met bijdragen van meer dan 100 miljoen ecu, criteria en doelstellingen zijn vastgesteld, of er bij de financiering overlappingen zijn met in het kader van andere programma's gefinancierde acties en welke de resultaten van het Recite-programma zijn?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(24 april 1995)

1. Het oorspronkelijke referentiekader voor de communautaire maatregelen ten behoeve van het stedelijk milieu was het Groenboek over het stadsmilieu van 1990 (¹); sedertdien is het stedelijke milieu als een van de hoofdthema's opgenomen in het vijfde milieu-actieprogramma (²).

De Commissie werkt momenteel samen met de groep van deskundigen inzake het stedelijke milieu (opgericht na de resolutie van de Raad (³) inzake het Groenboek) aan het project „duurzame steden”, dat het toekomstige referentiekader moet worden voor maatregelen inzake het stedelijk milieu. De eerste fase van dit project is eind 1994 afgesloten met de uitgave van het eerste beleidsrapport van de groep van deskundigen „Duurzame steden in Europa” (dat rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement wordt gezonden). Het tweede en tevens eindrapport wordt begin 1996 gepubliceerd.

2. Het referentiekader voor de financiële steunmaatregelen is omschreven in de wetteksten waarbij de verschillende programma's worden geregeld. In het geval van het LIFE-programma zijn de in aanmerking komende actiegebieden omschreven in Verordening (EEG) nr. 1973/92⁽⁴⁾. Het betreft onder meer maatregelen ter verbetering van de stedelijke milieukwaliteit zowel in de stadscentra als in de buitenwijken. Ieder jaar selecteert de Commissie overeenkomstig de verordening de prioritaire gebieden waarbinnen zij projectvoorstellen voor financiering door LIFE wenst te ontvangen. Acties met betrekking tot het stedelijke milieu behoren sedert de vaststelling van de verordening tot deze prioritaire gebieden.

De rechtsgrondslag voor de stedelijke modelprojecten van het EFRO en het Recite-programma is artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2083/93⁽⁵⁾ houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 4254/88 tot vaststelling van toepassingsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. De criteria en de doelstellingen van de 32 stedelijke modelprojecten evenals van het Recite-programma berusten op bovengenoemd artikel en, meer algemeen, op alle desbetreffende vereisten van de verordening betreffende de Structuurfondsen.

3. Binnen de verschillende programma's kan een maatregel niet tweemaal worden gefinancierd.

4. Het Recite-programma is in 1991 gestart als bijdrage tot het opzetten van Europese netwerken voor samenwerking tussen plaatselijke en regionale autoriteiten met een bevolking van meer dan 50 000 inwoners. De eerste tussentijdse rapporten betreffende het opzetten van de netwerken en een lijst van de 32 modelprojecten worden rechtstreeks aan het geachte Parlementslid gezonden. Een nieuw en uitgebreider evaluatierapport wordt in de nabije toekomst gepubliceerd.

⁽¹⁾ Doc. COM(90) 218.

⁽²⁾ PB nr. C 138 van 17. 5. 1993.

⁽³⁾ PB nr. C 33 van 8. 2. 1991.

⁽⁴⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

⁽⁵⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-555/95

van Helwin Peter (PSE)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 196/72)

Betreft: Uitgaven in het kader van het EGKS-Verdrag

Hoeveel kredieten werden in het begrotingsjaar 1994 ten laste van de begroting van de Europese Unie ter financiering van uitgaven in het kader van het EGKS-Verdrag besteed en voor welke doeleinden zijn deze kredieten gebruikt?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(4 mei 1995)

Er werd 1 452 000 ecu in artikel A 252 opgenomen (Comités en commissies van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal) waarvan voor 1 355 00 ecu betalingsverplichtingen werden aangegaan.

Voor gegevens over de geleidelijke opname van de kolen- en staalsector in de uit de algemene begroting gefinancierde steunprogramma's wordt verwezen naar het memorandum betreffende de ontwerp-operationele begroting van de EGKS voor 1995, afdeling A 4.

De conclusie is dat het geaccepteerd is dat, tegelijk met de achteruitgang in de sectoriële financiering, de kolen- en staalsectoren het hun toekomstige aandeel zullen krijgen van overeenkomstige, uit de algemene begroting verstrekte financiële steun. Zo zouden, wat de toekomstige sociale steun betreft, de behoeften van de EGKS, voor zover dit normaliter mogelijk is, uit het Europees Sociaal Fonds gefinancierd worden; wat de steun aan het onderzoek betreft, zijn de kaderprogramma's de relevante bron; voor regionale steun, namelijk renteloze subsidies voor investeringen voor de schepping van werkgelegenheid, het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. De werkelijk verleende steun hangt echter af van de ingediende aanvragen en van de vraag, in hoeverre hieraan gevolg kan worden gegeven, gezien de andere aanvragen.

Deze gegevens worden in het memorandum betreffende de ontwerp-operationele begroting van de EGKS voor 1996 bijgewerkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-558/95

van Alex Smith (PSE)

aan de Commissie

(1 maart 1995)

(95/C 196/73)

Betreft: Verdunning van whisky

Ik heb onlangs protesten ontvangen van Schotse whiskyproducenten die vrezen dat concurrenten in Frankrijk betrokken zijn bij het in de handel brengen van whisky die tot 30 % alc. vol. is verdund.

Kan de Commissie mededelen of de produktie en verkoop van whisky die verdund is tot 30 % alc. vol. naar haar mening is toegestaan krachtens Verordening (EEG) nr. 1576/89⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 160 van 12. 6. 1989, blz. 1.

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(24 maart 1995)

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1576/89 moeten gedistilleerde dranken die onder de benaming „whisky” in de handel worden gebracht een alcohol-volumegehalte van ten minste 40 % hebben. De handelsbenaming „whisky” mag alleen worden gebruikt voor de in die verordening omschreven gedistilleerde drank. Een gedistilleerde drank die niet aan de voor whisky vastgestelde kenmerken beantwoordt moet worden aangeduid met „gedistilleerde drank” of „gedistilleerd”.

Voor mengsels van whisky en andere gedistilleerde dranken zijn bij Verordening (EG) nr. 2675/94 van de Commissie ⁽¹⁾ bijzondere bepalingen vastgesteld om duidelijk te maken dat het eindprodukt een gemengde gedistilleerde drank is.

Het is de Commissie bekend dat aangelengde „whisky's” met een alcoholgehalte van minder dan 40 % in de handel worden gebracht. Het zou moeilijk zijn de productie en de verkoop van deze alcoholarme „whisky” te beletten. Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1576/89 moeten deze produkten echter worden aangeduid met „gedistilleerde dranken” of „gedistilleerd”. Aangezien er voor de etikettering van deze aangelengde „whisky's” vooralsnog geen speciale voorschriften zijn vastgesteld, is het krachtens Richtlijn 79/112/EEG ⁽²⁾ betreffende de etikettering en de presentatie van levensmiddelen toegestaan de samenstelling van het produkt aan te geven vlak bij de verkoopbenaming of in de lijst van ingrediënten het juiste percentage van de gebruikte ingrediënten te vermelden. In ieder geval moet door een passende etikettering van deze alcoholarme „whisky's” aan de consument duidelijk worden gemaakt dat hij geen whisky met een alcohol-volumegehalte van 40 % koopt. De controleinstanties van de Lid-Staten moeten optreden tegen etiketteringen die de consument misleiden ten aanzien van de werkelijke aard van het produkt.

⁽¹⁾ PB nr. L 285 van 4. 11. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-583/95

van Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 196/74)

Betreft: Europese vlag op vliegtuigen van luchtvaartmaatschappijen van de Lid-Staten

De positieve reactie van de vroegere voorzitter van de Commissie ten aanzien van het initiatief om de vlag van de Europese Unie op te nemen op de vliegtuigen van de luchtvaartmaatschappijen van de Lid-Staten heeft ertoe geleid dat enkele van deze maatschappijen naast de nationale vlag ook de Europese vlag voeren.

Op deze wijze draagt men ertoe bij om het imago van de Unie niet alleen verder uit te dragen in de Lid-Staten en bij de burgers, maar ook op wereldniveau, waar een vliegtuig van de Gemeenschap in de verste uithoeken van de aarde het embleem van de Unie voert.

Kan de Commissie, gezien het belang van de Europese symbolen, mededelen of men zich niet meer inspanningen zal moeten getroosten, zodat alle vliegtuigen van de luchtvaartmaatschappijen van de Europese Unie naast de nationale vlag ook de Europese vlag voeren?

**Antwoord van de heer Oreja
namens de Commissie**

(27 april 1995)

De Commissie had de in de Lid-Staten gevestigde luchtvaartmaatschappijen reeds in 1990 voorgesteld het Europees embleem als deel van de uitmonstering van hun vliegtuigen op te nemen. Het doet haar genoegen te kunnen vaststellen dat sommige maatschappijen deze gedachte inderdaad ten uitvoer hebben gebracht en derhalve bijdragen tot het propageren van het imago van de Europese Unie (zie antwoord op schriftelijke vraag nr. 1117/91 van mevrouw Ferrer ⁽¹⁾).

De Commissie blijft alle luchtvaartmaatschappijen aansporen het Europees embleem op hun vliegtuigen aan te brengen. Het is natuurlijk aan deze luchtvaartmaatschappijen zelf te beslissen, of zij dit al dan niet doen.

⁽¹⁾ PB nr. C 66 van 16. 3. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-589/95

van Gijs de Vries (ELDR)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 196/75)

Betreft: Fiscale behandeling van levensverzekeringen

De fiscale behandeling van levensverzekeringen bepaalt — onder andere in Nederland — in belangrijke mate de aantrekkelijkheid van polissen.

De Nederlandse wetgeving („Brede Herwaardering II”, in werking sinds 1 januari 1995) bepaalt, dat alleen als een verzekeraar in Nederland gevestigd is, de koper van een levensverzekering zijn premies van zijn belastingen mag aftrekken. Deze vestigingseis maakt het onaantrekkelijk, een levensverzekering af te sluiten bij een in het buitenland gevestigde verzekeraar zonder bijkantoor in Nederland.

Is deze regeling verenigbaar met het vrij verkeer van diensten en in het bijzonder met de Derde Levenrichtlijn (92/96/EEG) ⁽¹⁾?

Zo niet, is de Commissie dan voornemens een artikel 169-procedure te openen?

⁽¹⁾ PB nr. L 360 van 9. 12. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Monti
namens de Commissie**

(8 mei 1995)

Zoals het Hof van Justitie in zijn arrest in zaak C-204/90, Bachmann/Belgische Staat ⁽¹⁾ heeft verklaard, vormen bepalingen volgens welke een verzekeraar in een Lid-Staat moet zijn gevestigd, willen de verzekeringnemers voor bepaalde vormen van belastingaftrek in die Lid-Staat in aanmerking kunnen komen, een beperking van de vrijheid om diensten te verrichten. Een dergelijk vestigingsvereiste is slechts met het Verdrag verenigbaar, indien het onmisbaar is voor het bereiken van een doelstelling van algemeen belang. Het Hof heeft erkend dat dit het geval kan zijn, wanneer de nationale bepalingen worden gerechtvaardigd door de noodzaak om de samenhang van de fiscale regeling waarvan ze deel uitmaken, te waarborgen. De Commissie onderzoekt op het ogenblik de Nederlandse wetgeving in het licht van deze uitspraak en zal de noodzakelijke maatregelen uit hoofde van artikel 169 EG-Verdrag nemen, wanneer ze van oordeel is dat deze wetgeving onverenigbaar met het Verdrag is.

⁽¹⁾ Arrest van 28. 1. 1992, Jurispr. 1992, blz. 249.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-593/95

van Hugh McMahon (PSE)

aan de Commissie

(6 maart 1995)

(95/C 196/76)

Betreft: Communautaire initiatieven — Urban

Kan de Commissie medelen hoeveel aanvragen in het Verenigd Koninkrijk zijn gedaan in het kader van het Urban-initiatief, hoe het staat met de goedkeuring van deze aanvragen en wanneer zij de resultaten van haar onderhandelingen met de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk bekend zal maken?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(5 april 1995)

De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk hebben op 3 november 1994 een lijst van 23 projecten voor het communautaire initiatief Urban ingediend.

Op 19 januari 1995 heeft de Commissie aan het Verenigd Koninkrijk laten weten dat het ingediende aantal projecten te hoog was, gezien de mededeling aan de Lid-Staten dat voor de hele Gemeenschap maximaal 50 individuele projecten in het kader van het Urban-initiatief in aanmerking zouden worden genomen ⁽¹⁾. In hun antwoord van 6 februari 1995 gingen de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk akkoord om het aantal voorgestelde projecten te verminderen en verklaarden zij dat zij een selectie zouden maken nadat de betrokken steden de gelegenheid hadden gehad om hun aanvraag bij de minister toe te lichten.

Na ontvangst van de herziene lijst zullen gedetailleerde besprekingen worden gevoerd, zo nodig over individuele Urban-projecten, om de geplande acties te verduidelijken, het innovatieve karakter van Urban te beklemtonen, transnationale aspecten te ontwikkelen en de kwantificatie van het effect van de acties te verbeteren. De Commissie hoopt deze besprekingen vóór de zomer te kunnen afsluiten.

⁽¹⁾ Mededeling aan de Lid-Staten (PB nr. C 180 van 1. 7. 1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-614/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 196/77)

Betreft: Beheer Structuurfondsen

Tijdens een vergadering van een comité van toezicht op de Structuurfondsen (5 b) heeft een ambtenaar van DG VI verklaard dat de Commissie als belangrijkste partners voor het beheer van de 5 b-programma's in Frankrijk de departementen had gekozen.

Kan de Commissie deze keuze, die tot op heden nog niet bekend was gemaakt, bevestigen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(7 april 1995)

De Commissie bevestigt het geachte Parlementslid dat de keuze van de partners voor het beheer van de programma's van doelstelling 5 b is geregeld bij de goedkeuring van de gecombineerde programmeringsdocumenten door de Commissie eind december 1994.

De Franse autoriteiten hebben de Commissie 24 voorstellen voor gecombineerde programmeringsdocumenten toegezonden. Voor 18 daarvan werd bepaald dat de regio het voor initiatief en beheer bevoegde bestuursniveau was, hetgeen door de Commissie werd aanvaard.

Verder ziet de Commissie erop toe dat, zoals in artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2052/88 van de Raad ⁽¹⁾ is bepaald, de actie van de Gemeenschap wordt opgezet en

beheerd in het kader van het partnerschap, waarbij de institutionele, juridische en financiële bevoegdheden van elk der partijen volledig worden gerespecteerd. Daarom worden, op voorstel van de Franse autoriteiten, de departementen die over een aantal bevoegdheden op het gebied van plattelandsontwikkeling beschikken en bepaalde acties in het kader van de gecombineerde programmeringsdocumenten medefinancieren, op dezelfde basis als de andere partners bij de tenuitvoerlegging van deze programma's betrokken.

(¹) PB nr. L 185 van 15. 7. 1988.

verenigingen of organisaties bepalen ook de criteria voor het toelaten van dieren tot de fokkerij.

Aangezien de Gemeenschapsvoorschriften uitsluitend voor raszuivere dieren gelden, valt het fokken van andere dieren onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

(¹) PB nr. L 206 van 12. 8. 1977.

(²) PB nr. L 382 van 31. 12. 1988.

(³) PB nr. L 153 van 6. 6. 1989.

(⁴) PB nr. L 224 van 18. 8. 1990.

(⁵) PB nr. L 85 van 5. 4. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-623/95

van Karl Schweitzer (NI) en Mathias Reichhold (NI)

aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 196/78)

Betreft: Dieronterende huisdierfokkerij

Er worden huisdieren gefokt die op monsters lijken. Katten zonder vel, honden die nauwelijks kunnen lopen of zien, vogels met bulten en zonder snavels die niet zonder hulp kunnen eten of door de mond moeten ademen — uit prestigedrang en geldzucht worden dieren als wrakken gefokt. In de natuur zouden veel van deze schepsels niet meer kunnen overleven. Ze worden echter vanwege hun behoefte aan intensieve verzorging vaak losgelaten.

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om dit fenomeen te bestrijden?
2. De wet op de dierenbescherming verbiedt het fokken van gewervelde dieren als de fokker kan weten dat het nageslacht van deze dieren vanwege geërfd kenmerken bepaalde lichaamsdelen of organen mist die voor zijn leven nodig zijn, of als deze niet goed functioneren of zijn misvormd, zodat pijn of ander lijden wordt veroorzaakt. Hoe denkt de Commissie fokkers die zich hieraan schuldig maken te bestraffen?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(12 april 1995)

In de zoötechnische voorschriften van de Gemeenschap (Richtlijnen 77/504/EEG (¹), 88/661/EEG (²), 89/361/EEG (³), 90/427/EEG (⁴) en 91/174/EEG (⁵)) inzake het fokken van dieren is bepaald dat de criteria voor de inschrijving of registratie in de registers en stamboeken moeten worden opgesteld door organisaties of verenigingen die door de autoriteiten van de Lid-Staten zijn erkend. Deze

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-635/95

van Florus Wijsenbeek (ELDR)

aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 196/79)

Betreft: Duitse steunmaatregelen aan binnenscheepvaart

1. Is het de Commissie bekend dat de Duitse Regering besloten heeft 160 miljoen mark beschikbaar te stellen voor de binnenscheepvaart, teneinde deze in staat te stellen zich aan de veranderde marktomstandigheden aan te passen?
2. Is de Commissie niet van mening dat deze steunmaatregel concurrentievervalsend werkt en derhalve niet verenigbaar is met de Europese afspraken?
3. Is de Commissie voornemens hiertegen op korte termijn stappen te ondernemen? Zo ja welke? Zo nee, waarom niet?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**

(28 maart 1995)

Overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag heeft de Duitse Regering een programma van steunmaatregelen ten behoeve van de binnenscheepvaart bij de Commissie aangemeld. Deze maatregelen zijn meer bepaald gericht op kleine zelfstandige bedrijven en hebben betrekking op het bevorderen van de beroepsopleiding, samenwerking tussen schippers-eigenaars, herstructurering van het beroep, alsmede op modernisering van de vloot. Voor steunmaatregelen wordt 100 miljoen DM beschikbaar gesteld en voor de sloop van binnenschepen 60 miljoen DM.

De Commissie is thans bezig met de toetsing van dit steunprogramma aan het Gemeenschapsrecht en zal spoedig haar standpunt bepalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-641/95

van Mark Watts (PSE)
aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 196/80)

Betreft: British Gas — misbruik van machtspositie ex artikel 86 van het EG-Verdrag

Indien de Britse gasverbruikers moeten worden beschouwd als „handelspartners” van British Gas, dan komt de recente nieuwe prijspolitiek van British Gas duidelijk neer op „het toepassen ten opzichte van handelspartners van ongelijke voorwaarden bij gelijkwaardige prestaties, hun daarmee nadeel berokkenend bij de mededeling”, zoals omschreven in artikel 86 van het EG-Verdrag.

Deze nieuwe prijspolitiek is zonder meer een onbehoorlijke vorm van discriminatie ten opzichte van diegenen die geen toegang hebben tot automatische afschrijving, waardoor ouderen, werklozen en mensen met lage inkomens benadeeld worden door prijsverschillen die in sommige gevallen oplopen tot 12 %.

Is hier geen sprake van een duidelijk geval van misbruik van een machtspositie op de gemeenschappelijke markt door British Gas en is een onderzoek niet dringend geboden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-643/95

van Mark Watts (PSE)
aan de Commissie

(9 maart 1995)

(95/C 196/81)

Betreft: Rechtsgeldigheid van de nieuwe discriminerende gasprijspolitiek van British Gas

In de Europese Akte van 1986 wordt duidelijk gezegd dat de leden van de Unie samenwerken ter bevordering, in geheel Europa, van de fundamentele rechten zoals „gelijkheid en sociale rechtvaardigheid”.

Zou de Commissie, in het licht van dit engagement tot „gelijkheid en sociale rechtvaardigheid”, zich niet tot de Britse Regering moeten wenden met het verzoek British Gas om uitleg te vragen over diens nieuwe prijspolitiek, die een onbehoorlijke vorm van discriminatie inhoudt ten opzichte van diegenen die geen toegang hebben tot automatische

afschrijving, waardoor ouderen, werklozen en mensen met lage inkomens worden benadeeld? Is de maatregel van British Gas niet in strijd met de Europese Akte?

**Gecombineerd antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen E-641/95 en E-643/95

(28 april 1995)

Krachtens het EG-Verdrag omvatten de werkzaamheden van de Gemeenschap het in stand houden van een systeem dat concurrentievervalsing in de interne markt voorkomt. De voornaamste doelstelling van de mededingingsregels van de Gemeenschap is de bescherming van de concurrentie, alsmede van de indirecte voordelen die hieruit voortvloeien voor de consument. Artikel 86 verbiedt het misbruik van een machtspositie wegens de onverenigbaarheid ervan met de gemeenschappelijke markt. Hoewel deze bepaling kan worden toegepast op de betrekkingen tussen ondernemingen en eindgebruikers, is het voor de toepassing van de mededingingsregels, met inbegrip van artikel 86, noodzakelijk dat de betrokken gedragingen gevolgen van betekenis hebben op het handelsverkeer tussen de Lid-Staten.

Voornoemde voorwaarde voor de toepassing van artikel 86 lijkt niet te worden vervuld met betrekking tot het beleid van British Gas waarnaar het geachte Parlementslid verwijst. Derhalve is de Commissie van mening dat zij niet bevoegd is op grond van de mededingingsregels in te grijpen.

De sociale aspecten van het prijsbeleid van British Gas zijn in eerste instantie een zaak voor de Britse autoriteiten en vallen niet onder de Europese wetgeving. De Commissie acht het dan ook niet wenselijk de Britse Regering over deze zaak te benaderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-692/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/82)

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de rechtstreekse belasting

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van de rechtstreekse belasting, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-693/95**van Peter Crampton (PSE)****aan de Raad***(13 maart 1995)**(95/C 196/83)*

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van menselijk potentieel, onderwijs, opleiding en jeugd

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van menselijk potentieel, onderwijs, opleiding en jeugd, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-694/95**van Peter Crampton (PSE)****aan de Raad***(13 maart 1995)**(95/C 196/84)*

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van accijnzen en niet-rechtstreekse belasting

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van accijnzen en niet-rechtstreekse belasting, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-696/95**van Peter Crampton (PSE)****aan de Raad***(13 maart 1995)**(95/C 196/85)*

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de visserij

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van de visserij, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-697/95**van Peter Crampton (PSE)****aan de Raad***(13 maart 1995)**(95/C 196/86)*

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van de energie

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied

van de energie, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-698/95**van Peter Crampton (PSE)****aan de Raad***(13 maart 1995)**(95/C 196/87)*

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van informatietechnologieën en telecommunicatie

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van informatietechnologieën en telecommunicatie, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-699/95**van Peter Crampton (PSE)****aan de Raad***(13 maart 1995)**(95/C 196/88)*

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van financiële dienstverlening

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van financiële dienstverlening, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-700/95**van Peter Crampton (PSE)****aan de Raad***(13 maart 1995)**(95/C 196/89)*

Betreft: In 1994 door de Raad ingediende voorstellen op het gebied van buitenlandse aangelegenheden

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen hij in 1994 heeft ingediend op het gebied van buitenlandse aangelegenheden, en welke Lid-Staten de voorstellen indienden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-702/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Raad
(13 maart 1995)
(95/C 196/90)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van economische, financiële en monetaire zaken, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van economische, financiële en monetaire zaken hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-706/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Raad
(13 maart 1995)
(95/C 196/93)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het regionaal beleid, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van het regionaal beleid hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-703/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Raad
(13 maart 1995)
(95/C 196/91)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de interne markt, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van de interne markt hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-708/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Raad
(13 maart 1995)
(95/C 196/94)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het MKB, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van het MKB hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-704/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Raad
(13 maart 1995)
(95/C 196/92)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van industriezaken, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van industriezaken hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-710/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Raad
(13 maart 1995)
(95/C 196/95)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van consumentenkwesties, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van consumentenkwesties hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-712/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/96)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van werkgelegenheid en sociale zaken, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van werkgelegenheid en sociale zaken hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-714/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/97)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de nucleaire veiligheid, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van de nucleaire veiligheid hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-715/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/98)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-716/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/99)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van de mededinging, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van de mededinging hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-717/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/100)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het milieu, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van het milieu hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-718/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/101)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het vervoer, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van het vervoer hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-719/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/102)

Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van het toerisme, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van het toerisme hij in 1994

heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-721/95

van Peter Crampton (PSE)

aan de Raad

(13 maart 1995)

(95/C 196/103)

Betref: Voorstellen van de Raad op het gebied van kredieten en investeringen, 1994

Kan de Raad mededelen hoeveel voorstellen voor wetgeving en verordeningen op het gebied van kredieten en investeringen hij in 1994 heeft gedaan en welke Lid-Staten de voorstellen naar voren brachten?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen E-692/95 tot en met E-694/95, E-696/95 tot en met E-700/95, E-702/95 tot en met E-704/95, E-706/95, E-708/95, E-710/95, E-712/95, E-714/95 tot en met E-719/95 en E-721/95

(13 juni 1995)

De geachte Afgevaardigde wordt erop gewezen dat het op deze gebieden de taak van de Commissie is, voorstellen aan de Raad voor te leggen.

Omdat de geachte Afgevaardigde dezelfde vragen aan de Commissie heeft gesteld, moge de Raad hem verwijzen naar de antwoorden van deze Instelling.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-723/95

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(2 maart 1995)

(95/C 196/104)

Betref: Nieuwe heffing op de invoer van verse citroenen uit Cyprus

De Commissie heeft krachtens Verordening (EG) nr. 86/95 ⁽¹⁾ besloten een heffing op de invoer van Cypriotische citroenen in te stellen omdat deze gedurende drie opeenvolgende marktdagen zijn afgezet tegen prijzen die onder de geldende referentieprijzen lagen.

Kan de Commissie mededelen:

1. op welke markten van de Gemeenschap en wanneer deze citroenen gedurende drie opeenvolgende dagen zijn afgezet, alvorens de heffing werd ingesteld;
2. hoeveel citroenen verkocht zijn;

3. tegen welke prijzen zij verkocht zijn;

4. onder welke handelsnamen zij verkocht zijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 14 van 20. 1. 1995, blz. 8.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(23 maart 1995)

In Verordening (EG) nr. 86/95 wordt geen heffing ingesteld op de invoer van citroenen van oorsprong uit Cyprus maar wordt het recht van het gemeenschappelijk douanetarief (8 %) op de invoer van deze produkten toegepast.

Om het handelsgeheim te respecteren kan de Commissie tot haar spijt niet de naam bekend maken van de markt of de markten waar tijdens drie opeenvolgende dagen vóór de inwerkingtreding van de verordening de laagste prijzen genoteerd werden ten opzichte van de referentieprijzen (zie Verordening (EEG) nr. 1035/72 ⁽¹⁾, artikel 24).

Hoeveel verse citroenen van oorsprong uit Cyprus tijdens de bedoelde periode verkocht zijn, weet de Commissie niet, aangezien zij van de Lid-Staten alleen gegevens ontvangt over de hoeveelheden die op de meest representatieve markten van de Lid-Staten verhandeld zijn. Een lijst van deze markten is opgenomen in artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 2118/74 ⁽²⁾ houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van de regeling inzake referentieprijzen in de sector groenten en fruit. De opgegeven hoeveelheden bedragen ongeveer 100 ton.

De Commissie kent ook de handelsnamen van die produkten niet.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat Verordening (EG) nr. 86/95 bij Verordening (EG) nr. 339/95 ⁽³⁾ ingetrokken is. Vanaf 18 februari en tot nader order geldt voor de citroenen van oorsprong uit Cyprus een preferentieel douanetarief van 0 %.

⁽¹⁾ PB nr. L 118 van 20. 5. 1972.

⁽²⁾ PB nr. L 220 van 10. 8. 1974.

⁽³⁾ PB nr. L 38 van 18. 2. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-739/95

van Anne Van Lancker (PSE)

aan de Commissie

(15 maart 1995)

(95/C 196/105)

Betref: Tewerkstelling van gehandicapten in de Instellingen van de Europese Unie

Op 24 juli 1986 heeft de Raad een aanbeveling goedgekeurd betreffende de tewerkstelling van gehandicapten (86/

379/EEG ⁽¹⁾). Aan de Lid-Staten wordt een aantal aanbevelingen gericht o.a. met betrekking tot de uitschakeling van de negatieve discriminatie; ook met betrekking tot positieve acties voor gehandicapten.

Het lijkt mij normaal dat de instellingen van de Unie in hun eigen diensten een voorbeeld stellen.

Kan de Commissie mededelen welke positieve maatregelen zij genomen heeft om in haar diensten de tewerkstelling van gehandicapten aan te moedigen? Kan de Commissie mededelen hoeveel erkende gehandicapten er bij de diensten van de Commissie tewerkgesteld zijn, opgesplitst per graad? Welke speciale voorzieningen heeft de Commissie getroffen om de tewerkstelling van deze mensen te bevorderen?

Overweegt de Commissie om eventueel als positieve maatregel quota vast te stellen die als richtsnoer kunnen dienen voor de tewerkstelling van gehandicapten in haar diensten?

⁽¹⁾ PB nr. L 225 van 12. 8. 1986, blz. 43.

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(21 april 1995)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar de antwoorden op de schriftelijke vragen 142/95 van de heer Megahy ⁽¹⁾ en 349/95 van de heer Vandemeulebroucke ⁽²⁾.

Wat betreft de toepassing van een quotasysteem voor de tewerkstelling van gehandicapten verzocht de Commissie in haar voorontwerp van begroting voor 1993 25 posten speciaal voor gehandicapten te reserveren. Helaas konden de begrotingsautoriteiten aan dit verzoek geen gevolg geven.

⁽¹⁾ PB nr. C 175 van 10. 7. 1995.

⁽²⁾ PB nr. C 145 van 12. 6. 1995, blz. 42.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-761/95

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

aan de Commissie

(15 maart 1995)

(95/C 196/106)

Betreft: Subsidiefraude bij massaveetransport

Welke omvang had c.q. heeft volgens de Commissie en de Rekenkamer de fraude bij subsidie voor massaveetransport? Zijn er schattingen over het aantal fraudegevallen dat niet officieel bekend wordt?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(28 april 1995)

De Commissie subsidieert het veetransport als zodanig niet. Veetransport in de strikte zin levert derhalve geen fraude op ten nadele van de begroting van de Gemeenschap. Anderzijds doen zich, voor zover de Commissie bekend is, de voornaamste gevallen van fraude voor bij transport van levende dieren bij in- en uitvoer en bij de doorvoer.

Op basis van de verslagen die, zoals bij de verordeningen is vereist, door de Lid-Staten zijn ingediend, schat de Commissie dat sedert 1990:

- de ten onrechte betaalde restituties bij uitvoer ongeveer 45 miljoen ecu hebben bedragen;
- voor ongeveer 33 miljoen ecu aan eigen middelen is ontdoken, waarvan twee derde betrekking heeft op fraude bij de doorvoerregeling (overdracht op het grondgebied van de Gemeenschap van dieren die uit derde landen afkomstig zijn en die naar derde landen gaan, zonder betaling van de desbetreffende rechten).

Betrouwbare en zinvolle algemene schattingen van onontdekte fraude zijn niet beschikbaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-776/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 196/107)

Betreft: Minimumprijs voor hematietgietijzer

De invoering van minimumprijzen voor hematietgietijzer heeft een tweeledig gevolg voor de producenten van gietijzeren producten:

1. een niet gerechtvaardigde verhoging van de grondstofprijzen in Europa;
2. een verzwakking van hun positie ten opzichte van de producenten uit het Oosten die hen beconcurreren op de Europese markt, waardoor duizenden banen op het spel staan.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om aan deze situatie een einde te maken?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(3 mei 1995)

De Commissie is zich terdege bewust van het feit dat de markt voor hematietgietijzer licht kan worden verstoord.

Daarom heeft zij in het verleden frequent overleg gepleegd met de in de Europese Gemeenschap gevestigde producenten en gebruikers (de gietereien) en met de Lid-Staten.

De Commissie is de mening toegedaan dat het vaststellen van een minimumprijs niet heeft geleid tot een verhoging van de aankoopprijs van de grondstof, aangezien de marktprijs van die grondstof net als de prijs van alle andere ferroproducten sedert een jaar in stijgende lijn gaat. Met name bedraagt de gemiddelde prijs van hematietruwijzer in de Gemeenschap momenteel 200 ecu, terwijl de minimumprijs slechts 149 ecu bedraagt.

Het geachte Parlementslid verwijst ook naar het feit dat producenten uit Midden-Europa komen concurreren op de communautaire markt. De Commissie gelooft niet dat de vaststelling van een minimumprijs daarop enige noemenswaardige invloed heeft. De verbonden van Europese schaalgieterijen en andere producenten van gietijzerproducten hebben althans tot op heden tegenover de Commissie geen uiting gegeven aan enige bezorgdheid ter zake. Mocht op de communautaire markt oneerlijke concurrentie ontstaan met betrekking tot een uit derde landen afkomstig produkt, dan kunnen de benadeelde bedrijven zich bedienen van de juridische instrumenten waarin de regels van het internationale handelsverkeer voorzien. Tot dusver heeft de Commissie daaromtrent geen enkele klacht bereikt.

Niettemin is de Commissie voornemens de vertegenwoordigers van de afnemers van hematietgietijzer te raadplegen en onverwijld — dit wil zeggen in de loop van dit jaar — het anti-dumpingrecht dat de basis vormt voor de minimumprijs waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, opnieuw te bezien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-780/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 196/108)

Betreft: Bevordering van lokale werkgelegenheidsinitiatieven en partnerschap met de lokale autoriteiten

Hoe denkt de Commissie de tegenstrijdigheid op te lossen tussen de wens lokale werkgelegenheidsinitiatieven te bevorderen, die tijdens de Top van Essen werd geuit, en haar terughoudendheid ten opzichte van de rechtstreekse dialoog met lagere overheden?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(18 mei 1995)

De Commissie is zich steeds bewust geweest van het belang van de plaatselijke en regionale betrokkenheid bij de

bevordering van plaatselijke werkgelegenheidsinitiatieven (LEI's). In haar eerste mededeling aan de Raad van 22 november 1983 over LEI's ⁽¹⁾ heeft de Commissie de nadruk gelegd op de belangrijke rol die voor de regionale en plaatselijke overheden bij het ondersteunen van de plaatselijke ontwikkeling van de werkgelegenheid is weggelegd. Tevens heeft zij er echter op gewezen dat de inkomstenbasis van de regionale en plaatselijke autoriteiten meestal te smal is om het scheppen van werkgelegenheid uit hun eigen financiële middelen te bevorderen. In de resolutie van de Raad van 7 juni 1984 betreffende de bijdrage van plaatselijke werkgelegenheidscheppende initiatieven tot de bestrijding van de werkloosheid ⁽²⁾ heeft de Raad de Lid-Staten verzocht rekening te houden met de verantwoordelijkheden en mogelijkheden van de plaatselijke en regionale autoriteiten in het kader van hun beleidsmaatregelen en praktijken voor de bevordering van de LEI's.

Sindsdien verlenen de Structuurfondsen bijzondere voorrang aan de plaatselijke ontwikkeling. In de praktijk en afhankelijk van de institutionele organisatie op het niveau van de Lid-Staat, zijn de plaatselijke en regionale autoriteiten vertegenwoordigd in de verschillende comités van toezicht van de fondsen en ook die van de communautaire initiatieven. De Commissie streeft ernaar op alle niveaus tot partnerschappen te komen. Bij de huidige overlegprocedures wordt ook het Comité van de Regio's betrokken. In het kader van haar actie-onderzoekprogramma's betreffende innoverende methodes voor het bevorderen van de werkgelegenheid en het bestrijden van de werkloosheid, heeft de Commissie regelmatig de Europese vertegenwoordigende lichamen van de plaatselijke en regionale autoriteiten (momenteel de Raad van Europese Gemeenten) ingeschakeld. Zo waren de voorstellen voor het benutten van nieuwe kansen op werk via plaatselijke ontwikkeling om nieuwe behoeften te bevredigen, die de Commissie heeft voorgelegd aan de Europese Raad van Essen, ingegeven door de directe dialoog met vertegenwoordigers van plaatselijke en regionale autoriteiten.

⁽¹⁾ PB nr. C 70 van 12. 3. 1984.

⁽²⁾ PB nr. C 161 van 21. 6. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-781/95

van Jean-Pierre Raffarin (PPE)

aan de Commissie

(20 maart 1995)

(95/C 196/109)

Betreft: Europese prijs voor de regionale keuken

Op welke wijze is de Commissie voornemens mee te werken aan de eerste wedstrijd voor de Europese prijs voor de regionale keuken — georganiseerd door de Vergadering van de regio's van Europa — waarin meer dan 100 deelnemende koks producten uit de regio's van de Unie moeten gebruiken en waarvoor dankzij het Europees Parlement een subsidie van een miljoen ecu is uitgetrokken?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**
(6 april 1995)

Het Parlement heeft de wens te kennen gegeven dat de Gemeenschap financiële bijstand verleent voor de eerste „Europese prijs voor de regionale keuken”. Met de middelen van de begrotingslijn waarop deze bijstand is opgevoerd, kunnen talrijke maatregelen voor de bevordering van de kwaliteit van de produkten worden gefinancierd. Al deze maatregelen moeten overeenkomstig de geldende begrotingsregelgeving worden behandeld.

De Commissie heeft van de organisatoren nog geen inlichtingen over het verloop van dit evenement ontvangen. Zodra zij het dossier ontvangt, zal zij het met de nodige aandacht en spoed bestuderen en het geachte Parlementslid op de hoogte houden van het gevolg dat eraan zal worden gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-785/95
van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Commissie
(20 maart 1995)
(95/C 196/110)

Betreft: Behoud van beschermde soorten

In de Richtlijnen 79/409/EEG⁽¹⁾ (artikel 5) en 92/43/EEG⁽²⁾ (artikel 12) wordt het houden van beschermde soorten verboden.

Is de Commissie van oordeel dat het houden van beschermde soorten door bevoegde instellingen (dierentuinen, aquaria) die voldoen aan de in de regeling vastgelegde voorwaarden voor controle en toezicht, bevorderlijk zou kunnen zijn voor de vorming van een kwalitatief hoogwaardig genetisch reservoir voor het overleven van de soorten in de natuur?

Kan de Commissie haar standpunt uiteenzetten?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(28 april 1995)

De Commissie is van mening dat instandhoudingsmaatregelen ex situ, bijvoorbeeld fokken, in principe en voor een beperkt aantal bedreigde soorten een nuttige aanvulling vormen op instandhoudingsmaatregelen in het veld.

Het fokken in gevangenschap met het oog op repopulatie is een van de gronden voor een afwijking van het verbod op de handel in en het houden van beschermde soorten krachtens de door het geachte Parlementslid genoemde richtlijnen en krachtens Verordening (EEG) nr. 3626/82⁽¹⁾ betreffende de

toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten (Cites).

⁽¹⁾ PB nr. L 384 van 31. 12. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-787/95
van Manuel Porto (ELDR)
aan de Commissie
(20 maart 1995)
(95/C 196/111)

Betreft: Middelgrote steden en het programma van de Commissie voor 1995

In het werkprogramma van de Commissie voor 1995 staat niet de geringste verwijzing naar een evenwichtige bevordering van de stedelijke netwerken bij de uitbreiding van de middelgrote steden, waaraan nauwelijks aandacht wordt besteed met de woorden: meer evenwicht tussen grote agglomeraties en plattelandsgebieden (1.6).

Vindt de Commissie dat dit een passende (of althans uitvoerbare) manier is om de problemen van nieuwe haarden van sociale uitsluiting in de grote agglomeraties (door het voortdurend toestromen van mensen) te voorkomen en de hulpbronnen van de Europese Unie doeltreffender te bevorderen?

Overweegt zij meer in het concreet op realistische wijze tot een oplossing van deze ernstige problemen te komen met behulp van een evenwichtiger stedelijk netwerk, bijvoorbeeld door verplichte uitbreiding van het Urban-programma of de vaststelling van nieuwe programma's die uitsluitend zijn gericht op de ontwikkeling van middelgrote steden?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(2 mei 1995)

De Commissie besteedt al vele jaren aandacht aan de situatie van middelgrote steden. In het document „Europa 2000+” is specifiek melding gemaakt van de rol die deze steden in de regionale ontwikkeling kunnen spelen.

Voor zover deze steden in een gebied van doelstelling 1, 2 of 5 b liggen, hebben zij bovendien financiële steun voor specifieke stedelijke maatregelen kunnen krijgen via de communautaire bestekken voor de programmeringsperiodes 1989—1993 en 1994—1999, doorgaans in het kader van de onderdelen betreffende regionale programma's en op basis van de behoeften die de bevoegde nationale of regionale autoriteiten kenbaar hebben gemaakt.

Om sociale uitsluiting te bestrijden verleent het Europees Sociaal Fonds in het kader van zijn nieuwe doelstelling 3 aanzienlijke financiële steun voor maatregelen die erop zijn gericht de met buitensluiting van de arbeidsmarkt geconfronteerde personen te integreren. Via het communautaire

initiatief Werkgelegenheid/Menselijke hulpbronnen, meer in het bijzonder het onderdeel Horizon daarvan, steunt dit Fonds ook transnationale maatregelen ten behoeve van de kansarmen. Om de discussie over en de innovatie van het betrokken beleid te stimuleren heeft de Commissie voorts een nieuw programma ter bestrijding van uitsluiting en ter bevordering van de solidariteit ⁽¹⁾ voorgesteld, dat nu bij de Raad in behandeling is.

Via het communautaire initiatief Urban kan steun worden verleend voor geïntegreerde maatregelen in steden met ten minste 100 000 inwoners.

De Commissie heeft nog geen beslissing genomen over een eventuele uitbreiding van de huidige werkingsfeer van de communautaire initiatieven.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 435 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-789/95

van Nel van Dijk (V)
aan de Commissie
(7 maart 1995)
(95/C 196/112)

Betreft: EFRO-steun aan de luchthaven Lelystad

Gedeputeerde Staten (GS) van de Nederlandse provincie Flevoland heeft het voornemen 2 341 920 ecu aan EFRO-gelden beschikbaar te stellen ten behoeve van de uitbouw van de luchthaven Lelystad tot „business airport”. Dit project behelst onder meer de bouw van een nieuw havengebouw met toren en platform, de verbetering van de start- en landingsbaan inclusief de aanleg van een parallelle grasbaan, een baanverlenging tot 1 800 meter en het aanbrengen van een Instrument Landing System.

Is de Commissie met mij van mening dat de uitbouw van de luchthaven Lelystad zal leiden tot een intensiever luchtverkeer in de regio, en daarmee tot een toename van luchtvervuiling en geluidshinder?

Deelt de Commissie mijn opvatting dat vliegen de meest milieubelastende vervoerwijze is? Is EFRO-steun aan de luchthaven Lelystad derhalve niet in flagrante strijd met de algemene doelstelling van „duurzame groei” en de operationele doelstelling „beschermen en verbeteren van het milieu in de regio”, zoals geformuleerd in het enig programmeringsdocument (EPD) voor Flevoland?

Is de Commissie bereid om GS van Flevoland erop te wijzen dat maatregel II.B.6.5 van het EPD luidt „verbeteren van het milieu in gebieden met ontwikkelingsmogelijkheden” en niet „verbetering van gebieden met economisch ontwikkelingspotentieel” zoals GS schrijft in haar nota EUR/95.050048/A van 17 januari 1995?

Is de Commissie bereid om GS van Flevoland erop te wijzen dat maatregel II.B.7.2 van het EPD niet de bevordering beoogt van het luchtverkeer?

Is de Commissie met mij van mening dat, als de juiste titel, grondgedachte en beschrijving van voornoemde maatregelen gevolgd worden, steunverlening aan de luchthaven Lelystad uit de maatregelen II.B.6.5 en II.B.7.2 ontoelaatbaar is, terwijl ook steunverlening uit maatregel II.B.6.2 zich niet verdraagt met de algemene en operationele doelstelling van het EPD?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(30 maart 1995)

Zoals het geachte Parlementslid opmerkt, kan op grond van maatregel II.B.6.5 van het gecombineerde (= enig) programmeringsdocument (GPD) voor Flevoland steun verleend worden voor het „verbeteren van het milieu in gebieden met ontwikkelingsmogelijkheden”. In het kader van maatregel II.B.7.2 kan bijstand worden verleend voor maatregelen om de toegang tot industriegebieden of toeristische attracties in plattelandsgebieden te verbeteren.

De Commissie is van mening dat investeringen in luchthavens onder geen van de bovengenoemde maatregelen vallen noch onder enige andere maatregel van het GPD voor Flevoland. De Commissie zal dit standpunt ter kennis van de Nederlandse autoriteiten brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-802/95

van Peter Crampton (PSE)
aan de Commissie
(20 maart 1995)
(95/C 196/113)

Betreft: Privatisering van bedrijven met EFRO-steun

Kan de Commissie mededelen:

1. wanneer haar onderzoek naar de grondbeginselen voor het toekennen van EFRO-middelen aan geprivatiseerde bedrijven voltooid zal zijn;
2. of zij, wanneer eenmaal wettelijk bindende regels voor de privatisering van bedrijven die reeds EFRO-steun ontvangen hebben, ingevoerd zullen zijn, van reeds geprivatiseerde bedrijven terugbetaling van EFRO-leningen zal verlangen;

3. of zij erover denkt (alvorens verdere steun toe te kennen) van de bevoegde autoriteiten waarborgen te verlangen dat bedrijven met EFRO-steun niet geprivatiseerd zullen worden?

**Antwoord van Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(27 april 1995)

Op 20 januari 1995 heeft de Commissie aan alle Lid-Staten een brief geschreven waarin zij hen heeft verzocht om nauwkeurige informatie over alle uitgevoerde of overwogen privatiseringen van infrastructuurvoorzieningen waarvoor bijstand uit de Structuurfondsen of, voor de betrokken Lid-Staten, uit het Cohesiefonds is toegekend.

Zodra de Commissie deze informatie heeft ontvangen, zal zij in elk afzonderlijk geval nagaan of het bij de privatisering niet gaat om een belangrijke wijziging die afbreuk doet aan de aard van of de uitvoeringsvoorwaarden voor de maatregel waarvoor de communautaire bijstand oorspronkelijk is toegekend. Na dit onderzoek zal de Commissie bepalen hoe zij eventueel moet reageren, daarbij rekening houdend met de specifieke omstandigheden waarin de privatisering heeft plaatsgevonden of zal plaatsvinden.

De Commissie is niet van plan om systematisch te verlangen dat de overheden die bijstand uit de Structuurfondsen of het Cohesiefonds ontvangen, zich ertoe verbinden de gesubsidieerde goederen niet te privatiseren. Voor sommige investeringen zou het echter in bepaalde gevallen, in verband met de aard en de specifieke doelstellingen van de medegefinancierde maatregel, wel nodig kunnen blijken deze voorwaarde te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-826/95
van Jean-Pierre Raffarin (PPE)
aan de Commissie
(24 maart 1995)
(95/C 196/114)

Betreft: Europees richtschema voor de vervoerinfrastructuur

Hoe denkt de Commissie rekening te houden met de amendementen van het Europees Parlement betreffende het Europees richtschema voor de vervoerinfrastructuur welke strekken tot toevoeging aan de prioriteitenlijst van de projecten welke noodzakelijk zijn voor de ontsluiting van het Atlantische kustgebied, bijvoorbeeld de wegverbinding Montluçon—Poitiers—Nantes of Limoges—Angoulême—Royan?

**Antwoord van de heer Kinnock
namens de Commissie**
(5 mei 1995)

Het voorstel van de Commissie betreffende richtlijnen voor de ontwikkeling van een transeuropees vervoernetwerk ⁽¹⁾

zal binnenkort in het kader van de medebeslissingsprocedure worden behandeld door het Parlement en de Raad.

De Commissie is van oordeel dat in haar voorstel reeds ruimschoots rekening wordt gehouden met de noodzakelijke ontsluiting van de Atlantische kustgebieden van de Unie, met name in haar voorstellen met betrekking tot het transeuropese wegennet.

In deze fase van de procedure acht de Commissie het niet opportuun om zich, nu de amendementen nog niet zijn aangenomen door het Parlement, uit te spreken over eventuele wijzigingsvoorstellen.

⁽¹⁾ PB nr. C 220 van 8. 8. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-840/95
van Glyn Ford (PSE)
aan de Commissie
(24 maart 1995)
(95/C 196/115)

Betreft: Uilenvangst op Kreta

Is het de Commissie bekend dat er op Kreta uilen worden gevangen voor de verkoop?

Is zij bereid bij de Griekse Regering stappen te ondernemen tegen deze praktijk?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(8 mei 1995)

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte Parlements lid genoemde praktijken. Zij heeft dan ook contact opgenomen met de Griekse autoriteiten om nadere informatie over deze kwestie in te winnen.

Opgemerkt zij overigens dat de vangst van nachtelijke roofvogels een illegale activiteit is volgens de Griekse wetgeving, waarbij overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand dergelijke praktijken verboden zijn. De door het geachte Parlements lid aan de orde gestelde kwestie valt dus onder de bevoegdheden van de nationale autoriteiten. Van haar kant zal de Commissie erop toezien dat Richtlijn 79/409/EEG ten aanzien van dit probleem correct wordt toegepast.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-844/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 196/116)

Betreft: Europees Milieuagentschap

Heeft het Europees Milieuagentschap ooit de oprichting overwogen van een centrale databank van Cites-controlediensten in de Europese Unie?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(28 april 1995)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag 528/95 ⁽¹⁾.

Door de oprichting van de Cites-werkgroep voor toezicht op de naleving, die is vermeld in de laatste alinea van dat antwoord, zullen de contacten tussen de controlediensten sterk worden verbeterd. De Commissie acht het niet zinvol hiervoor een speciale database op te zetten.

⁽¹⁾ PB nr. C 179 van 13. 7. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-845/95

van Anita Pollack (PSE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 196/117)

Betreft: Broeikaseffect

Heeft de Commissie kennis genomen van het onlangs door ORI/McGraw-Hill uitgebrachte rapport waarin ervan wordt uitgegaan dat de CO₂-emissies in de Europese Unie tegen het jaar 2000 met 5,9 % zullen stijgen?

Wat denkt de Commissie, in het licht van de door de Europese Unie aangegane verbintenis om de CO₂-emissies tegen 2000 tot het niveau van 1990 terug te brengen, te ondernemen om deze streefcijfers te kunnen halen?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**

(16 mei 1995)

De Commissie heeft geen kennis genomen van het door het geachte Parlementslid genoemde rapport. In het recente „werkdokument inzake de strategie van de Europese Unie op het gebied van de klimaatveranderingen: reeks opties”, dat op de Milieuraad van 9 maart 1995 door de Commissie is ingediend, wordt gezegd dat volgens de beschikbare

gegevens en de huidige prognoses met betrekking tot de energieprijzen en de economische groei de CO₂-emissies 5 tot 8 % boven het streefniveau zullen uitkomen.

Daar komt nog bij dat de nieuwe op communautair niveau genomen maatregelen slechts een beperkte invloed zullen hebben op de voor het jaar 2000 verwachte uitstoot, omdat het nog lange tijd zal duren voordat ze zijn uitgewerkt, door de Raad goedgekeurd en door Lid-Staten toegepast. In het huidige stadium zullen het dus de bestaande communautaire en nationale programma's zijn of maatregelen als de invoering van een CO₂- of energiebelasting die kunnen waarborgen dat de communautaire doelstelling van stabilisering van de CO₂-emissies zal kunnen worden bereikt.

De vele maatregelen die zijn genomen in het kader van de bestaande nationale programma's, zoals de programma's voor het beheer van de vraag, investeringen in warmte/krachtproductie, belastingmaatregelen en specifieke maatregelen zoals de financiering door derden als voorzien in de SAVE-richtlijn (Richtlijn 93/76/EEG van de Raad van 13 september 1993 tot beperking van de kooldioxide-emissies door verbetering van de energie-efficiëntie ⁽¹⁾) kunnen nog bijdragen tot de realisering van de doelstelling, het stoppen van een verdere toename van de emissies. Gezien de vertragingen bij de uitvoering van de nationale en communautaire programma's zullen de inspanningen op dit gebied nog verder moeten worden opgevoerd. En de Raad mag er dan op aandringen dat aandacht moet worden besteed aan de periode na het jaar 2000, de Commissie onderstreept dat de doelstelling voor 2000 gehaald moet worden.

⁽¹⁾ PB nr. L 237 van 22. 9. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-848/95

van José Valverde López (PPE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 196/118)

Betreft: Beoordeling van het programma voor bescherming tegen radioactieve straling

In 1992 kondigde de Commissie aan (XXVIe Algemene Verslag, punt 316, doc. C 3-104/93) met onafhankelijke groepen deskundigen een beoordeling te zijn begonnen van de verschillende specifieke programma's waaronder dat van de bescherming tegen radioactieve stralen.

Kan de Commissie mededelen welke resultaten deze beoordeling heeft opgeleverd?

**Antwoord van mevrouw Cresson
namens de Commissie**

(16 mei 1995)

Het onderzoekprogramma stralingsbescherming door onafhankelijke deskundigen geëvalueerd voor twee programma-

periodes: 1990—1991 en 1992—1993 (rapport EUR 15878 EN).

Het rapport concludeert dat het onderzoekprogramma stralingsbescherming een doelmatig en succesvol programma is dat dient te worden voortgezet. Naast een reeks onderzoekgebieden ligt de nadruk op een betere voorlichting van het publiek en de opleiding van die beroepsgroepen waarvan de activiteiten de meeste invloed hebben op de perceptie en kennis van het publiek van straling en de eventuele risico's (bijvoorbeeld artsen).

Het evaluatierapport kan worden aangevraagd bij het Directoraat-generaal Wetenschappen, onderzoek en ontwikkeling (DG XII-A-4).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-870/95

van Monica Baldi (FE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 196/119)

Betreft: Ontwikkelings- en samenwerkingsprojecten in Mauritanië, gefinancierd door de Europese Unie

Kan de Commissie mededelen,

gelet op de prioriteiten van het communautaire ontwikkelingsbeleid die voortvloeien uit het Verdrag van Maastricht: versterking en ontwikkeling van de democratie, economische en sociale ontwikkeling, integratie in de wereldeconomie, bestrijding van de armoede,

gelet op de belangrijke rol van het Europees Parlement bij het ontwikkelingsbeleid, zowel ten aanzien van de verbetering van de toegang van de ACS-landen tot de communautaire markt, als van de financiële en technische steun,

overwegende dat het algemene doel van het ontwikkelingsbeleid de versterking van de democratie en van de rechtsstaat is, alsook de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden,

1. op grond van welk criterium en welke prioriteit zij heeft besloten om de leden van de Commissie ontwikkelings-samenwerking van het Europees Parlement, die zich van 3 tot en met 7 februari 1995 in Mauritanië bevonden, een bezoek te laten brengen aan bepaalde — door de Europese Unie gefinancierde — ontwikkelings- en samenwerkingsprojecten en niet aan andere;
2. op grond van welk criterium het bezoekprogramma is opgesteld om een duidelijk beeld te krijgen van de politieke situatie, het democratiseringsproces en de eerbiediging van de rechten van de mens in dit land?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(19 mei 1995)

1. De delegatie van de Commissie in Mauritanië heeft de projecten gekozen, die aan de hand van de volgende criteria aan de leden van de ontwikkelingscommissie van het Parlement moeten worden voorgelegd:

- de projecten in kwestie zijn allemaal projecten die krachtens het 7e EOF zijn goedgekeurd of nog worden bestudeerd;
- gezien het bovenstaande hebben de bezochte projecten betrekking op de sectoren waarop de communautaire steun in Mauritanië zich toespitst, en op de projecten die met tegenwaardefondsen van de structurele aanpassing worden uitgevoerd.

Al deze projecten vertegenwoordigen zowel een belangrijk onderdeel van het nationale indicatieve programma en de onderling versterkende wisselwerking van de aanpak „structurele aanpassing”, als de concentratiesectoren van de traditionele projecten. Voorts blijkt deze onderling versterkende wisselwerking ook uit de aspecten „milieubescherming” en „participatie van de bevolking” (aanpak „gedecentraliseerde samenwerking” voor het Aleg-meer en communautair waterbeheer voor de drinkwaterleidingen in het kader van het regionale programma voor zonne-energie).

Tot besluit zij vermeld dat de ingediende projecten een representatieve keuze zijn uit de in het kader van de Vierde Overeenkomst van Lomé gefinancierde acties, zowel qua aanpak als qua methoden.

2. Het criterium dat bij de opstelling van het programma in kwestie voorop stond, is de wens om de leden van het Europees Parlement de gelegenheid te geven zoveel mogelijk uiteenlopende Mauritaanse bevoegdheidsdragers te ontmoeten. In verband daarmee zijn de leden van de ontwikkelingscommissie van het Europees Parlement bij het programma van de co-voorzitter van de paritaire vergadering ACS-EU betrokken geweest en hebben zij aan vrijwel al zijn ontmoetingen deelgenomen.

Voorts hebben de parlementsleden, behalve vertegenwoordigers van de Mauritaanse overheid en van de belangrijkste technische ministeries, ook de leiders van de twee belangrijkste oppositiepartijen (UFD-EN en UDP) ontmoet, evenals Mauritaanse parlementsleden en de verkozenen en afgevaardigden van de plaatsen die zij op hun inspecties hebben bezocht.

Gezien de korte duur van het bezoek van de ontwikkelingscommissie van het Europees Parlement en de uiterst korte termijn waarover zij beschikte om dit bezoek te organiseren, heeft de delegatie van de Commissie getracht ervoor te zorgen dat de Europarlementariërs de meest representatieve persoonlijkheden konden ontmoeten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-873/95
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

aan de Commissie

(16 maart 1995)

(95/C 196/120)

Betreft: Teeltcontracten in strijd met de beginselen van de mededinging

In Verordening (EEG) nr. 2075/92⁽¹⁾ houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector ruwe tabak, wordt in de artikelen 5 en 6 als voorwaarde voor de verlening van de kwantitatieve premie bepaald dat er sprake is van een teeltcontract tussen de producent en het bedrijf voor eerste bewerking, welk contract vóór de teelt wordt opgesteld en de producent ertoe verplicht zijn produkt aan bepaalde bedrijven te verkopen. De essentie van deze bepalingen blijft ook in de voorgestelde wijziging van deze verordening⁽²⁾ behouden.

1. Waarom blijft de Europese Unie een regeling toepassen die volledig in strijd is met de mededingingsregels zoals deze zijn opgenomen in het Verdrag en met name in artikel 85, lid 1, daarvan?
2. Is de Commissie ervan op de hoogte dat bedoeld contract niet bijdraagt tot „verbetering van de produktie of van de verdeling der produkten of tot verbetering van de technische of economische vooruitgang”, aangezien met het ontbreken van concurrentie tussen de opkopers van het produkt de belangstelling van de producent voor een kwalitatieve verbetering van zijn tabak geringer wordt en de regeling aldus niet mag worden opgenomen onder de uitzonderingen zoals bedoeld in artikel 85, lid 3, van het Verdrag?
3. Hoe staat de Commissie tegenover de situatie dat de producent, nauwelijks voordat het produktieproces van zijn produkt begonnen is, gebonden is ten opzichte van slechts één koper?
4. Kan de Commissie zich voorstellen dat zij verplichte contracten zou hanteren voor andere dan landbouwprodukten, waarbij de producent de mogelijkheid zou verliezen met meer dan één koper te maken te hebben?
5. Kan de Commissie haar toevlucht nemen tot andere methoden zodat de produktie binnen de quota blijft en er sprake kan zijn van communautaire controle zonder dat de producent door een teeltcontract gebonden is?
6. Vormen de herziening van de verordening en de mogelijkheid tot rechtstreekse premieverlening aan de producent niet nog een andere reden om de teeltcontracten overbodig te maken?
7. Weet de Commissie dat de teeltcontracten ook de mededinging onder de handelaren vervalsen, en dit ten nadele van de kleine en middelgrote ondernemingen — wier activiteit de Europese Unie toch verondersteld

wordt te steunen — wegens de netwerken die enkele grote handelsondernemingen, uitgaande van het huidige systeem, hebben ontwikkeld?

8. Is de Commissie op de hoogte van de besluiten van de verenigingen en coöperaties van tabaksproducenten waarin het huidige stelsel van teeltcontracten met algemene stemmen wordt veroordeeld?

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 70.

⁽²⁾ Doc. COM(94) 555 def. (PB nr. C 46 van 23. 2. 1995, blz. 6).

Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie

(12 april 1995)

De Commissie beschouwt de teeltcontracten tussen de tabakstelers en de bedrijven voor eerste bewerking als instrumenten die een stabiele afzet voor de produktie van de landbouwers garanderen. Het feit dat de Lid-Staat de premie rechtstreeks aan de producenten toekent, verandert niets aan dit doel.

Verder wordt door middel van de teeltcontracten gegarandeerd dat alle geproduceerde tabak van handelskwaliteit is. De premie wordt pas na levering aan de bedrijven voor eerste bewerking verleend.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat zelfs met het systeem van de teeltcontracten de telers zaken blijven doen met verschillende kopers en dat, aangezien zij met welke koper dan ook contracten kunnen sluiten, de teeltcontracten absoluut niet als strijdig met artikel 85 van het EG-Verdrag kunnen worden beschouwd.

Tot slot is de Commissie niet op de hoogte van besluiten van de verenigingen en coöperaties van tabaksproducenten waarin het systeem van de teeltcontracten wordt veroordeeld. Zij is echter wel bereid om tezamen met de vertegenwoordigers van de sector alle bestaande mogelijkheden te onderzoeken om de overdracht van teeltcontracten te stimuleren ingeval de telers daardoor een beter inkomen zouden krijgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-885/95

van **Cristiana Muscardini (NI)**

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 196/121)

Betreft: Werknemersfederaties en vakbonden die bij de Cisl zijn aangesloten

De Fials (Autonome Italiaanse Federatie van werkers in de gezondheidszorg) heeft de Italiaanse ministers van Buitenlandse Zaken, Arbeid en Sociale Zaken een vraag gesteld

naar aanleiding van de gegevens die de Cisl (Italiaanse Confederatie van autonome vakbonden van werknemers, welke op haar beurt is aangesloten bij de CESI — Europese Confederatie van onafhankelijke vakbonden) over de bij haar aangesloten federaties en vakbonden heeft verstrekt met het oog op de benoeming van een vertegenwoordiger in de Italiaanse CNEL (Nationale Raad voor de arbeid) en de overeenkomstige organisatie van de Europese Unie. De Cisl, die er prat op gaat dat de bij deze confederatie aangesloten vakbonden en federaties niet minder dan 1 800 000 leden tellen, zou een immigrantenorganisatie hebben opgericht, door middel waarvan zij op diverse gronden kan profiteren van Italiaanse en buitenlandse financiële steun, die vervolgens voor andere dan de aanvankelijk opgegeven doeleinden wordt besteed. Het zou wenselijk zijn na te gaan of de officiële verklaring van de Cisl, als zou zij 1 800 000 leden tellen, gefundeerd is, want het vermoeden bestaat dat de Cisl dit getal heeft opgegeven om door openbare en particuliere instellingen in Italië als de meest representatieve organisatie te worden erkend, ook op Europees vlak. Zou de Commissie — afgezien van eventuele andere juridische stappen die voorstelbaar zijn — een serieus onderzoek kunnen instellen om vast te stellen of het aantal leden dat de CESI heeft opgegeven wel klopt en of het niet is aangedikt met het oog op opnemings in de Europese tegenhanger van de CNEL en met het doel Europese steun te krijgen voor allerlei vormingsactiviteiten? Zou zij kunnen onderzoeken of er in de huidige situatie door de communautaire fondsen van de Unie steun wordt verleend aan de CESI, en of er wellicht ook rechtstreekse steun aan de Cisl wordt verleend uit de bestaande Structuurfondsen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(22 mei 1995)

De Commissie keurt een aantal communautaire bestekken (CB's) goed die de structuur van de operationele programma's (OP's) vormen. De OP's omvatten een geheel van hoofdlijnen en maatregelen met betrekking tot het beleid inzake de beroepsopleiding zoals bepaald in de CB's. Het is aan de Lid-Staat de bevoegde operators voor het voorstellen van beroepsopleidingsprojecten te selecteren. Deze selectie moet gebaseerd zijn op door de nationale, regionale en lokale overheden opgestelde objectieve criteria. De Commissie is niet bevoegd zich uit te spreken over de keuze van de operators die deze acties mogen voorstellen. Niettemin ziet de Commissie er in het kader van haar controlerende functie op toe dat de objectieve selectiecriteria door de nationale overheden worden opgesteld en dat operators wier projecten niet worden geselecteerd op de hoogte worden gesteld van de redenen waarom zij van de OP's worden uitgesloten. De Commissie heeft dus niet de bevoegdheid te verifiëren of het Italiaanse Ministerie van Arbeid de gekozen operator in kwestie heeft gekozen op basis van het aantal leden die deze vertegenwoordigde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-891/95
van Maria Izquierdo Rojo (PSE)
aan de Commissie
(29 maart 1995)
(95/C 196/122)

Betreft: Project „Middellandse Zee-workshop”

Kan de Commissie een uitgebreide tot volledige documentatie verschaffen over het project „Middellandse Zee-workshop” met een krediet van 408 000 ecu, waarmee de burgerlijke samenleving en de democratie in de Arabische wereld, via de NGO's, moet worden versterkt (fase 2)?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(8 mei 1995)

Dit project is een uitbreiding van fase I van het programma voor de Arabische wereld El Taller, dat in zijn eerste jaar door de Gemeenschap is ondersteund op grond van contractnummer ARAB/PRO/24/93. Fase I is eind augustus 1994 officieel beëindigd: bij de beoordeling ervan door een Duits instituut, het DIE, zijn zeer positieve conclusies getrokken.

De Arabische regio is in een beslissende fase van haar sociaal-economische en politieke ontwikkeling. De komende jaren zullen belangrijk zijn voor het opkomen van de democratische instellingen en het versterken van de burgermaatschappij.

Het programma voor de Arabische wereld was op het goede moment in 1993 een initiatief in het kader van de gebeurtenissen in de Arabische wereld. Vanwege het belang van de burgermaatschappij bij het verruimen van de democratie in een regio waarin vrede ontluikt en bij het verdedigen van fundamentele rechten wanneer conflicten verergeren, is het programma een belangrijke maatregel om deze doelstellingen te verwezenlijken. Het programma is gericht op ondersteuning van het opbouwen van netwerken, communicatie en onderzoek, het aanleren van vaardigheden en een meer professionele aanpak van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) in de regio.

Voortbouwend op de ervaringen die in de eerste fase zijn opgedaan, zal El Taller zich in de tweede fase meer met bepaalde sectoren van de burgerlijke samenleving bezighouden, zoals de jeugd en de vrouwen, en zal zij gelegenheid blijven bieden voor het opbouwen van netwerken en van capaciteiten bij de NGO's.

Dienstreizen, opleidingsbijeenkomsten en werkgroepen, uitwisselingen en opbouw van internationale netwerken, onderzoek, communicatie en leiderschapsvorming zijn in deze fase de belangrijkste bestanddelen.

Het programma wordt gedurende een jaar ten uitvoer gelegd in Algerije, Tunesië, Marokko, Libanon, Egypte, Mauritanië, de Westoever en Gaza.

Het staat onder leiding van El Taller, een wereldwijd netwerk van niet-gouvernementele ontwikkelingsorganisaties, met een overeenkomst met de Regering van Tunesië voor een officieel hoofdkwartier.

Nadere bijzonderheden van het programma worden het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-897/95

van Freddy Blak (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 196/123)

Betreft: Geregistreerd partnerschap

In de Europese Unie hebben twee landen, Zweden en Denemarken, regelingen getroffen ten aanzien van het geregistreerd partnerschap.

Acht de Commissie het in overeenstemming met het beginsel van het vrij verkeer van werknemers dat een Deens paar dat samenleeft als geregistreerd partnerschap naar Zweden kan vertrekken zonder dit recht te verliezen maar hiervan moet afzien wanneer het naar België verhuist?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(22 mei 1995)

De Commissie is zich bewust van de moeilijkheden waarmee ongehuwde partners ten gevolge van de bestaande onderlinge verschillen in wetgeving van de Lid-Statens te maken kunnen krijgen bij de uitoefening van hun recht van vrij verkeer.

De Commissie kan echter slechts vaststellen dat uit de jurisprudentie van het Hof van Justitie volgt dat bij gebrek aan iedere aanwijzing van een algemene sociale ontwikkeling die een extensieve interpretatie zou rechtvaardigen, en bij gebrek aan iedere aanwijzing van het tegendeel in Verordening (EEG) nr. 1612/68 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap⁽¹⁾, met het woord „echtgenoot” in artikel 10 van deze verordening alleen een relatie op basis van het huwelijk wordt bedoeld en niet een ongehuwde partner die een duurzame relatie met de werknemer onderhoudt⁽²⁾.

Het is dus slechts door toepassing van het anti-discriminatiebeginsel dat, indien een Lid-Staat aan een van zijn eigen onderdanen het recht op gezinshereniging van een partner toekent, hetzelfde recht toekomt aan werknemers uit andere Lid-Statens⁽²⁾. Omdat de Commissie zich bewust is van de moeilijkheden en de, gezien de maatschappelijke ontwikkeling, ontoereikendheid in bepaalde Lid-Statens van een in

1968 goedgekeurde tekst, heeft zij in haar gewijzigd voorstel voor een verordening tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68⁽³⁾, een amendement van het Parlement opgenomen strekkende tot de uitbreiding van de kring van personen die recht hebben op gezinshereniging. Dit amendement heeft tijdens de besprekingen in de Raad echter geen enkele weerklink gevonden.

Niettemin is de Commissie voornemens deze kwestie opnieuw te laten onderzoeken door de Groep van hoge ambtenaren, die de taak heeft haar voorstellen te doen teneinde de laatste belemmeringen voor het vrije verkeer van personen binnen de Gemeenschap weg te nemen⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

⁽²⁾ Arrest in de zaak Reed, Jurispr., 1986, blz. 1283.

⁽³⁾ PB nr. C 119 van 15. 5. 1990.

⁽⁴⁾ Witboek Europees sociaal beleid (doc. COM(94), 333, hoofdstuk IV, punt 4) en het actieprogramma voor de middellange termijn (1995—1997) (punt 3.3.1).

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-898/95

van Richard Howitt (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 196/124)

Betreft: Rechten van gehandicapten

Kan de Commissie in het licht van Aanbeveling 86/379/EEG van de Raad⁽¹⁾ betreffende de werkgelegenheid voor gehandicapten een opgave verstrekken van het aantal gehandicapten dat bij de Commissie is aangesteld in de rangen A, B, C en D?

Welke stappen neemt de Commissie om in de praktijk gelijke kansen te bewerkstelligen bij de aanstelling van gehandicapten bij de Commissie en op welke wijze heeft zij gehandicapten en hun organisaties geraadpleegd over de voorgestelde gedragscode van de Commissie betreffende gehandicapten en werkgelegenheid?

⁽¹⁾ PB nr. L 225 van 12. 8. 1986, blz. 43.

**Antwoord van de heer Liikanen
namens de Commissie**

(25 april 1995)

Er is geen speciale statistische analyse verricht betreffende bij de Commissie werkzame gehandicapten, zodat de door het geachte Parlementslid gevraagde gegevens hem helaas niet kunnen worden verstrekt.

De Commissie doet haar uiterste best om de deelname van gehandicapten aan haar vergelijkende onderzoeken te vergemakkelijken. Van de normale leeftijdsgrenzen kan wor-

den afgeweken voor sollicitanten met een officieel erkende fysieke handicap en in alle sollicitatieformulieren wordt gehandicapte sollicitanten verzocht details te verstrekken over bijzondere voorzieningen die zij nodig achten om hen in de gelegenheid te stellen aan de vergelijkende onderzoeken deel te nemen. Doel daarbij is steeds ervoor te zorgen dat gehandicapten op voet van gelijkheid met andere sollicitanten kunnen deelnemen. Gehandicapte ambtenaren krijgen een werkplek en voorzieningen die afgestemd zijn op hun bijzondere handicap. Zij hebben dezelfde kansen en dezelfde stimulansen als andere ambtenaren om hun capaciteiten en hun carrière in de instelling volledig te ontwikkelen.

Bij de Commissie is een gemeenschappelijke werkgroep opgericht die een gedragscode moet opstellen voor de aanwerving van gehandicapten. De verwachting bestaat dat de groep de nodige contacten zal leggen met organisaties die gehandicapten vertegenwoordigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-899/95

van Anna Terrón i Cusí (PSE)

aan de Commissie

(29 maart 1995)

(95/C 196/125)

Betreft: Gelijke behandeling bij vergelijkende onderzoeken van de Commissie

Is de Commissie niet voornemens een flexibeler stelsel in te voeren wat betreft de data voor schriftelijke examens van externe vergelijkende onderzoeken voor vrouwen die op of rond de dagen waarop deze examens worden gehouden, bevallen?

Is de Commissie niet van mening dat zulks in overeenstemming zou zijn met de richtlijn van de Raad inzake de gelijke behandeling (76/207/EEG⁽¹⁾), met de aanbeveling van de Raad over positieve acties ten behoeve van vrouwen (84/635/EEG⁽²⁾) en de resolutie van de Raad over de bescherming van de waardigheid van de vrouw en van de man op de arbeidsplaats⁽³⁾?

⁽¹⁾ PB nr. L 39 van 14. 2. 1976, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. L 331 van 19. 12. 1984, blz. 34.

⁽³⁾ PB nr. C 157 van 27. 6. 1990, blz. 3.

Antwoord van de heer Liikanen

namens de Commissie

(25 april 1995)

De Commissie ontvangt regelmatig sollicitatieformulieren voor vergelijkende onderzoeken van zwangere vrouwen en moeders die hun kind zelf voeden. Vanwege de aard van de examenprocedure en in het bijzonder de eis om alle sollicitanten op voet van gelijkheid te behandelen, is het onmogelijk dat bepaalde sollicitanten verschillende examens op verschillende data afleggen. De Commissie doet

echter haar uiterste best om de deelname van deze sollicitanten te vergemakkelijken. Er worden alle mogelijke bijzondere maatregelen getroffen. Zo worden onder meer de examens in verschillende examencentra gehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-905/95

van María Sornosa Martínez (GUE/NGL)

aan de Commissie

(16 maart 1995)

(95/C 196/126)

Betreft: Erkenning van de aanduiding van herkomst

De aanduiding van herkomst „Jijona en Alicante” voor noga die in genoemde stad respectievelijk in genoemde provincie is vervaardigd, wordt in het Spaanse recht erkend.

In Frankrijk echter wordt overeenkomstig een recent arrest van de rechtbank van Montpellier deze benaming van herkomst niet erkend, hetgeen in strijd is met de Spaans-Franse overeenkomst van 1973 over de aanduiding van herkomst van de beide landen, hetgeen ernstige gevolgen kan hebben voor de lokale productie van noga.

Kan de Commissie, aangezien dit arrest het communautaire recht op het gebied van de aanduiding van oorsprong en van het vrij in de handel brengen in de Lid-Staten van de Europese Unie kan schaden, mededelen welke maatregelen zij denkt te treffen tegen dit arrest?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(29 maart 1995)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op de schriftelijke vragen 107/95 en 364/95 van de heer Pons Grau, de heer Sanz Fernández en de heer San Miguel⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 13 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-922/95

van Eryl McNally (PSE)

aan de Commissie

(31 maart 1995)

(95/C 196/127)

Betreft: Wrede behandeling van beren

Beschikt de Commissie over gegevens ter staving van de bewering dat in sommige Lid-Staten beren wreed behandeld worden?

Zo ja, heeft de Commissie reeds wetgeving uitgevaardigd om hiertegen op te treden; zo niet, wat kan hieraan dan gedaan worden?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(8 mei 1995)

De bruine beer *Ursus arctos* is opgenomen in bijlage IV van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾. Uit dien hoofde geniet hij in de gehele Gemeenschap volledige bescherming.

Het probleem van het dressereren van bruine beren kwam overigens al eerder ter sprake in schriftelijke vraag 1784/94 van mevrouw Schleicher ⁽²⁾ en het geachte Parlementslid wordt dan ook verwezen naar het antwoord van de Commissie op deze vraag.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

⁽²⁾ PB nr. C 24 van 30. 1. 1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-932/95
van James Elles (PPE)
aan de Commissie
(31 maart 1995)
(95/C 196/128)

Betreft: Nitraatgehalte van water

Er is een aantal ernstige problemen gerezen bij de implementatie van wetgeving aangaande het maximaal toegestane nitraatgehalte van water. De maximale concentratie is gesteld op 50 mg per liter. De Wereldgezondheidsorganisatie adviseert als maximaal toegestane concentratie echter 100 mg/l.

Wat is de mening van de Commissie over dit verschil in interpretatie?

**Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie**
(8 mei 1995)

In de richtlijnen voor de kwaliteit van het drinkwater, die in 1993 door de Wereldgezondheidsorganisatie werden gepubliceerd, wordt als richtwaarde voor nitraat duidelijk 50 mg/l aangegeven. Een waarde van 100 mg/l wordt nergens genoemd en de Commissie behoeft zich dan ook niet over een verschil in interpretatie uit te spreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-953/95
van Mair Morgan (PSE)
aan de Commissie
(22 maart 1995)
(95/C 196/129)

Betreft: Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en particuliere ondernemingen

Is de Commissie voornemens om uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling geld te geven aan particuliere ondernemingen, indien deze toezeggen nieuwe banen te scheppen?

Zijn er momenteel Lid-Staten waarin de Commissie dit doet?

Wanneer denkt de Commissie te komen tot een besluit ter zake?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**
(20 april 1995)

Op grond van artikel 1, onder a), van Verordening (EEG) nr. 4254/88, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2083/93 ⁽¹⁾, kan het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling bijdragen in de financiering van produktieve investeringen (in de bedrijven) waardoor blijvende arbeidsplaatsen worden geschapen of in stand gehouden. Meestal verleent het Fonds een financiële bijdrage voor op regionale ontwikkeling gerichte steunregelingen van de Lid-Staten of van de regio's die onder het structuurbeleid vallen.

Voor doelstelling 1 (regio's met een ontwikkelingsachterstand) en 5 b (plattelandsgebieden) zijn in het kader van de programmering voor de periode 1994—1999 en, wat doelstelling 2 betreft (industriegebieden met afnemende economische activiteit), voor de periode 1994—1996, in de gecombineerde programmeringsdocumenten of in de operationele programma's van de Structuurfondsen belangrijke bedragen voor dergelijke steunmaatregelen toegewezen. Deze maatregelen worden ten uitvoer gelegd door de voor de structurele bijstand bevoegde instanties in de Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 31. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-978/95**van Hedy d'Ancona (PSE)****aan de Commissie***(22 maart 1995)**(95/C 196/130)*

Betreft: Artikel K.3, lid 2: initiatiefrecht Commissie met betrekking tot gemeenschappelijk asielbeleid

1. Heeft de commissaris weet van de resolutie over „minimale garanties voor asielprocedures”, waarover tijdens de afgelopen JUBI-raad van 9 maart 1995 een politiek akkoord is bereikt?

2. Deelt de commissaris de zorg van o. a. de UNHCR en Amnesty International dat bovengenoemde resolutie op gespannen voet staat met internationale verdragsverplichtingen, waaronder het Verdrag van Genève van 1952, gewijzigd door het Protocol van New York van 1967?

3. Waarom heeft de commissaris in weerwil van artikel K.3, lid 2, eerste gedachtenstreefje, van het Unie-Verdrag, geen initiatieven genomen om te komen tot harmonisering van de formele asielprocedure in de Europese Unie op grondslag van communautaire beginselen?

4. Waarom heeft de commissaris het Europees Parlement, meer bepaald de Commissie openbare vrijheden en binnenlandse zaken, niet in kennis gesteld van de ontwikkelingen inzake intergouvernementele initiatieven om te komen tot harmonisering van de formele asielprocedure? Is dit niet in strijd met artikel K.6 van het Unie-Verdrag, waarin bepaald wordt dat „de Commissie het Europees Parlement regelmatig op de hoogte brengt van de werkzaamheden op de onder titel VI van het Unie-Verdrag vallende gebieden”, waaronder als eerste genoemd wordt het asielbeleid? Dit terwijl volgens artikel K.4 „de Commissie volledig betrokken wordt bij de werkzaamheden op de in deze titel genoemde gebieden”?

5. Kan de commissaris zo snel mogelijk antwoorden, gelet op de waarschijnlijkheid dat bovengenoemde resolutie in de loop van de week van 20 maart tijdens een Raadszitting als A-stuk wordt aangenomen?

**Antwoord van mevrouw Gradin
namens de Commissie**

(8 mei 1995)

Artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie kent op dit gebied een initiatiefrecht toe aan de Commissie en aan de Lid-Staten. Een eerste ontwerp van genoemde resolutie werd door Griekenland ingediend in de periode januari—juni 1994, toen dit land het voorzitterschap

waarnam. In plaats van dit initiatief van het Voorzitterschap te herhalen, nam de Commissie actief deel aan de besprekingen die hierop volgden en stelde zij een aantal amendementen voor. Vele, maar niet alle, van de door haar voorgestelde wijzigingen werden opgenomen in de versie waarover de Raad op 9 maart een politiek akkoord bereikte.

Zowel het Voorzitterschap als de Commissie moeten het Parlement op de hoogte brengen van de besprekingen op de onder titel VI van het Verdrag vallende gebieden. De Commissie heeft haar eigen initiatieven (bijvoorbeeld haar mededeling van februar 1994 over immigratie- en asielbeleid⁽¹⁾) steeds onmiddellijk en volledig ter kennis gebracht van het Parlement en de tekst ervan op hetzelfde ogenblik aan het Parlement en de Raad doen toekomen. Van de resolutie over minimale garanties voor asielprocedures, waartoe het initiatief niet door de Commissie werd genomen, werd het Parlement in december 1994 door het Voorzitterschap, meer bepaald door het Duitse Voorzitterschap, in kennis gesteld tijdens het jaarlijkse debat over de vooruitgang die in het kader van de samenwerking op het gebied van Justitie en Binnenlandse Zaken werd geboekt.

Wat de inhoud van de resolutie betreft, is de Commissie zich bewust van de bezorgdheid die door de Hoge Commissaris voor Vluchtelingen van de Verenigde Naties werd uitgesproken. De Commissie wijst er evenwel op dat de Raad in de resolutie uitdrukking geeft aan zijn vastbeslotenheid vluchtelingen die daaraan behoefte hebben, een adequate bescherming te garanderen conform het Verdrag van Genève.

(¹) Doc. COM(94) 23 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1002/95**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL)****aan de Commissie***(6 april 1995)**(95/C 196/131)*

Betreft: Boete voor Griekse cementfirma's

Onder de cementfirma's die de Commissie een boete heeft opgelegd (besluit van de Commissie van 30 november 1994 in de zaken IV/33.126 en IV/33.322), zijn ook drie Griekse bedrijven. De Commissie heeft als datum waarop een eind kwam aan de overtredingen van de Griekse ondernemingen 26 maart 1993 vastgesteld, dat wil zeggen de datum van ontbinding van het bedrijf Interciment SA, dat was samengesteld uit andere Europese bedrijven met als doel de beïnvloeding van de communautaire markt. De Griekse ondernemingen waren echter noch partners van Interciment SA, noch hadden zij iets met deze maatschappij van doen, maar zij waren, zoals blijkt uit het besluit van de Commissie, juist het voornaamste doelwit van de onderneming in kwestie.

Waarom heeft de Commissie de periode waarin de Griekse bedrijven in overtreding waren, laten eindigen met de ontbinding van Interciment SA, terwijl zij geen enkele relatie met Interciment SA hadden en Interciment SA het juist op hen had gemunt?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**
(3 mei 1995)

Bij haar Beschikking 94/815/EG ⁽¹⁾ oordeelde de Commissie dat het geheel van de inbreuken die door de ondernemingen en ondernemingsverenigingen waarop de beschikking betrekking heeft zijn gepleegd, één enkele continue overeenkomst vormden. Deze enkele en continue overeenkomst kon worden afgeleid uit het door de betrokken ondernemingen aanvaarden van de gemeenschappelijke regel inzake het respecteren van de thuismarkten, die alle andere regelingen die zijn getroffen om deze regel aan te vullen en/of om tot de toepassing daarvan bij te dragen, beheerst en doortrekt.

Van de maatregelen en regelingen die zijn overeengekomen met het oog op de regel inzake de eerbiediging van de thuismarkten, worden in de beschikking die maatregelen en regelingen opgesomd die in het kader van Cembureau of European Task Force zijn vastgesteld. De oprichting van Interciment SA was een van de door Cembureau Task Force vastgestelde maatregelen.

De Commissie heeft in haar voornoemde beschikking tevens gesteld dat alle ondernemingsverenigingen en ondernemingen waarop de beschikking betrekking heeft, hadden deelgenomen aan de enkele en continue overeenkomst betreffende de eerbiediging van de thuismarkten en hadden deelgenomen aan verschillende maatregelen tot uitvoering van deze overeenkomst.

Tenslotte heeft zij verklaard dat indien zij in staat zou zijn de aanvangsdatum van de inbreuk die door de ene enkele en continue overeenkomst met betrekking tot de eerbiediging van de thuismarkten wordt gevormd, vast te stellen, zij er niet zeker van was dat de inbreuk werkelijk ooit is gestaakt; zij kon derhalve geen einddatum van de inbreuk vaststellen.

De Commissie heeft dan ook de datum van de ontbinding van Interciment SA aangehouden als datum voor de vaststelling van de periode waarvoor de boete dient te gelden, zonder dat zij evenwel een einddatum van de inbreuk heeft vastgesteld, omdat immers de onzekerheid over het staken van de inbreuk blijft voortbestaan.

⁽¹⁾ PB nr. L 343 van 30. 12. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1003/95

van John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 196/132)

Betreft: EOGFL-steun voor de voedingsindustrie

Kan de Commissie een lijst opstellen van de bedrijven uit de voedingsindustrie die sedert januari 1994 op grond van de EOGFL-verordeningen steun hebben gekregen, en die in de volgende Lid-Staten zijn gevestigd: Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Italië, Frankrijk, Griekenland en Spanje?

**Antwoord van de heer Fischler
namens de Commissie**

(12 april 1995)

De goedkeuring van individuele investeringsprojecten valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staten. De Commissie keurt alleen maatregelen en programma's voor de gehele sector goed, die dan door de Lid-Staten worden uitgevoerd.

Aangezien de nieuwe programma's voor de periode 1994—1995 einde 1994—begin 1995 zijn goedgekeurd, is het onwaarschijnlijk dat de Lid-Staten in 1994 veel projecten hebben goedgekeurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1006/95

van David Morris (PSE)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 196/133)

Betreft: Gemeenschapsbeleid inzake postdiensten

In december 1993 nam de Raad van ministers van Posterijen een resolutie aan waarin hij de Commissie verzocht vóór 1 juli 1994 een Gemeenschapsbeleid voor postdiensten te formuleren.

Met name drong de Raad aan op maatregelen inzake de definitie van algemene dienstverlening, de verplichtingen voor verleners van universele diensten en de definitie van reserveerbare diensten.

Tot dusverre heeft de Commissie geen voorstellen ingediend. Wanneer komt zij met deze voorstellen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(18 mei 1995)

Na de resolutie van de Raad van 7 februari 1994 ⁽¹⁾ is uitgebreid overleg gepleegd met alle betrokken partijen. Daarna is de Commissie begonnen met de voorbereiding van concrete voorstellen. Het gaat hier echter om een zeer complexe problematiek waarbij een groot aantal juridische, economische en concurrentieaspecten moet worden bestudeerd. In verband hiermee heeft de Commissie haar werkzaamheden niet in 1994 kunnen voltooien.

Om die reden zal de vaststelling van kaderwetgeving voor postdiensten zijn opgenomen in het werkprogramma van de Commissie voor 1995 ⁽²⁾. Deze kaderwetgeving zal voorstellen omvatten inzake de definitie van gemeenschappelijke universele diensten, de kwaliteit van diensten, technische normalisatie en de definitie van reserveerbare diensten.

⁽¹⁾ PB nr. C 48 van 16. 2. 1994.

⁽²⁾ Doc. COM(95) 26 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1011/95

van José Apolinário (PSE)

aan de Commissie

(6 april 1995)

(95/C 196/134)

Betreft: Programma MED URBS, 1995

Onlangs heb ik kennis genomen van de lancering van het MED URBS-programma en zou in dit verband van de Europese Commissie de volgende inlichtingen willen ontvangen:

Welke projecten komen in 1995 voor steun in aanmerking, onder vermelding van de projecten die betrekking hebben op plaatsen in Portugal en met name in de Algarve. Indien er geen enkel project gepland is voor de steden in de regio Algarve (Portugal), hetgeen jammer genoeg een gewoonte aan het worden is, kan de Commissie dan mededelen welke initiatieven zij heeft genomen om het bestaan van het MED URBS-programma onder de aandacht van de Portugese lokale overheden te brengen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(4 mei 1995)

In 1995 cofinanciert MED URBS 50 netwerken. Meer dan 230 gemeenten en plaatselijke autoriteiten zijn hierbij betrokken. De Commissie verstrekt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een lijst met alle huidige MED URBS-netwerken, met aanduiding van de projectleiders, partnersteden, te contacteren namen, telefoon- en faxnummers. Hierin zijn ook

gegevens opgenomen over het thema waar het netwerk zich mee bezighoudt en over de begroting.

De volgende Portugese steden zijn betrokken bij MED URBS-netwerken:

Stad	Netwerken
Lissabon	Metmed, Sécurité Drogues, Med-Réhab, Ecocycle
Porto	Metmed, Med-Water, Aedificare, geïntegreerd waterbeheer
Loule	Afvalwater en afval

Inlichtingen over MED URBS worden verspreid via de delegatie van de Commissie en de nationale coördinatoren van de CCRE/CEMA (Raad van Europese Gemeenten en Regio's). Op 7 en 8 juli 1995 zal MED URBS haar jaarlijkse conferentie met deelneming van alle MED URBS-netwerken organiseren, in Porto.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1026/95

van Liam Hyland (RDE)

aan de Commissie

(24 maart 1995)

(95/C 196/135)

Betreft: Erwten

Heeft de Commissie onderzocht of het haalbaar is de steunmaatregelen die momenteel voor het areaal van eiwitrijke voerervwten gelden, uit te breiden tot erwten die voor vries- of luchtdroging zijn bestemd, en zo niet, zal zij hier dan nu toe over gaan?

**Antwoord van de herrn Fischler
namens de Commissie**

(28 april 1995)

Een uitbreiding van de regeling inzake steunverlening per hectare tot verse erwten die bestemd zijn voor lucht- of vriesdrogen, kan de Commissie niet in overweging nemen.

De tijdelijke opneming ervan in de steunregeling in het verkoopseizoen 1993/1994 heeft de markt voor bevroren en in glas verduurzaamde erwten verstoord en geleid tot concurrentiedistorsies tussen traditionele producenten.

Bovendien is de Commissie tot het besluit gekomen dat het in het kader van een steunregeling die losstaat van de productie, niet mogelijk is om de toekenning van de steun afhankelijk te stellen van het gebruik van het betrokken produkt voor een specifiek einddoel, zoals lucht- of vriesdrogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1034/95**van Claude Desama (PSE)****aan de Commissie***(7 april 1995)**(95/C 196/136)**Betreft: Europese 60-plusserskaart*

In een aanbeveling van de Commissie van 10 mei 1989 (89/350/EEG) ⁽¹⁾ betreffende een, aan oudere burgers te verstrekken reductiekaart worden aan de „senioren” specifieke rechten toegekend en wordt voorzien in een Europese 60-plusserskaart. Met deze kaart kunnen de 60-plussers korting krijgen op entreprijzen voor musea, tentoonstellingen, enz.

Deze faciliteiten schijnen echter niet altijd te worden toegekend of zijn althans niet in alle Lid-Staten van de Unie gelijk.

Kan de Commissie hierover nadere gegevens verstrekken?

⁽¹⁾ PB nr. L 144 van 27. 5. 1989, blz. 59.

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie***(23 mei 1995)*

Deze aanbeveling had als doelstelling de Europese burgers die ouder zijn dan 60 jaar bekend te maken met de voordelen die zij kunnen genieten inzake kortingen op buitenlandse reizen. De geachte Afgevaardigde weet dat aanbevelingen geen kracht van wet hebben en in dit geval heeft geen enkele Lid-Staat de aanbeveling ten uitvoer gelegd.

De Commissie hoopt echter dat een initiatief met dezelfde doelstelling als die van de aanbeveling, te weten een grotere zichtbaarheid van de rechten van senioren inzake prijskortingen, spoedig ten uitvoer zal worden gelegd. Met het oog hierop onderzoekt zij momenteel met de representatieve organisaties van Europese ouderen de mogelijkheid om in deze voortgang te maken.

Tot slot, discriminatie op grond van nationaliteit is bij wet verboden door toepassing van het EG-Verdrag, met name in het kader van de artikelen 48 en 59 betreffende het vrije verkeer van werknemers en het vrij verrichten van diensten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1041/95**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en****Juan Colino Salamanca (PSE)****aan de Commissie***(7 april 1995)**(95/C 196/137)**Betreft: Permanente scholing en het MKB*

Er wordt op aangedrongen dat werknemers toegang hebben tot een algemene vorm van permanente scholing.

Niet alle ondernemingen kunnen echter in deze behoefte voorzien. Dit geldt vooral voor het MKB.

Welke follow-up geeft de Commissie aan het beleid in de verschillende Lid-Staten om het MKB toegang te verlenen tot permanente scholingsprogramma's?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie***(18 mei 1995)*

De Europese Waarnemingspost voor kleine en middelgrote ondernemingen analyseert de situatie van kleine en middelgrote ondernemingen in de Lid-Staten, ook op het gebied van de opleiding. Doelstelling 4 van de Structuurfondsen moet bij acties die bedoeld zijn om de werknemers aan te passen aan gewijzigde omstandigheden in het bedrijfsleven en de ontwikkeling van de produktiestelsels, bijzondere aandacht besteden aan de behoeften van kleine en middelgrote ondernemingen. Beroepsopleiding, herscholing, beroepsoriëntatie en beroepskeuzevoorlichting vormen een significant deel van de maatregelen in het raam van deze doelstelling. In regio's die voor de doelstellingen 1, 2 en 5 b in aanmerking komen, kunnen acties krachtens doelstelling 4 de groei en de stabiliteit van de werkgelegenheid ondersteunen door maatregelen op het gebied van de opleiding voor werknemers van kleine en middelgrote ondernemingen.

De Commissie zal, via de comités van toezicht, nauwgezet toezien op de tenuitvoerlegging van deze programma's in de Lid-Staten en ervoor zorgen dat de kleine en middelgrote ondernemingen toegang kunnen krijgen tot deze programma's. Tevens zal de Commissie nagaan of op nationaal en regionaal niveau door de Lid-Staten toereikende informatie over deze programma's wordt verstrekt aan kleine en middelgrote ondernemingen, zoals verlangd wordt in Besluit 94/342/EG van de Commissie van 31 mei 1994 betreffende voorlichting en publiciteit over de Structuurfondsen ⁽¹⁾. Talrijke communautaire initiatieven bevatten acties over bovenbedoeld onderwerp. In het bijzonder Adapt en het communautair initiatief voor het MKB bevatten omvangrijke bepalingen met betrekking tot het personeel van kleine en middelgrote ondernemingen. Net als voor doelstelling 4, zijn er ook voor deze initiatieven comités van toezicht. Leonardo, het actieprogramma voor de uitvoering van een communautair beleid inzake de beroepsopleiding, legt significante nadruk op de verbetering van de

verstrekking van opleiding binnen de Gemeenschap en de behoeften van de kleine en middelgrote ondernemingen in dit verband.

Het is ook nuttig eraan te herinneren dat in de aanbeveling van de Raad van 30 juni 1993 betreffende de toegang tot voortgezette beroepsopleiding⁽²⁾ sterk de nadruk wordt gelegd op de opleiding binnen kleine en middelgrote ondernemingen. De Lid-Staten zullen verslag uitbrengen over de maatregelen die zij hebben getroffen om vóór juni 1996 de richtsnoeren van deze aanbeveling uit te voeren en de Commissie zal een samenvatting van dit verslag voorleggen aan de Raad en het Parlement.

(1) PB nr. L 152 van 18. 6. 1994.

(2) PB nr. L 181 van 23. 7. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1049/95

van Sebastiano Musumeci (NI)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 196/138)

Betreft: Overstromingen en wolkbreuk in de provincie Catania

Op 13 maart 1995 hebben zich in bepaalde gebieden van de provincie Catania overstromingen en een wolkbreuk voorgedaan, die het leven hebben gekost aan 15 personen, waaronder 9 zeelieden, en die bepaalde stadsgebieden hebben verwoest, waardoor enorme schade is aangericht aan fundamentele voorzieningen (verbindingswegen, waterleidingen, riolering, kustwegen, openbare en particuliere gebouwen) en aan de gewassen, waarvan de productie in gevaar is gebracht, mede door een heftige hagelstorm waarbij meer dan een halve meter hagel is gevallen.

De getroffen provincie heeft te lijden onder een hoog werkloosheidspercentage en een sterke verslechtering van de sociaal-economische en ecologische situatie, en is wegens de aanwezigheid van de actieve Etna-vulkaan het gebied waar het grootste gevaar op aardbevingen bestaat in Europa. Ondanks de snelle, door de burgerbescherming gecoördineerde maatregelen vormen de opbouwwerkzaamheden en de preventieve maatregelen een buitengewoon zware financiële last voor de plaatselijke overheden.

Acht de Commissie het niet wenselijk om zo snel mogelijk financiële steun te verlenen aan de zo zwaar getroffen bevolking?

Antwoord van de heer Santer
namens de Commissie

(11 mei 1995)

De Commissie betuigt haar innige deelneming met de gezinnen van de slachtoffers en de bevolkingsgroepen die op 13 maart 1995 getroffen zijn door het noodweer in de provincie Catania. Aangezien de kredieten voor noodhulp ten behoeve van de bevolkingsgroepen van de Gemeenschap die het slachtoffer zijn van natuurrampen, zeer beperkt zijn,

is de Commissie verplicht deze te reserveren voor een zeer beperkt aantal gevallen waarin hulp dringend geboden is en die worden gekenmerkt door een voor Europa uitzonderlijke omvang en ernst van de natuurramp. Deze steun is in ieder geval niet bestemd om preventieve werkzaamheden te financieren of werkzaamheden die verband houden met de wederopbouw van de publieke of particuliere, met name economische of productieve infrastructuur.

De Commissie beschikt niet over een specifiek financieel instrument dat bestemd is voor vergoeding van de materiële schade en herstel van de infrastructuur.

Er kan van de Structuurfondsen slechts gebruik worden gemaakt om de ontwikkelingsdoelstellingen ten uitvoer te leggen die op grond van de daarvoor geldende regeling zijn vastgesteld en alleen in de voor deze doelstellingen in aanmerking komende gebieden. Sicilië komt namelijk in aanmerking voor steun uit de Structuurfondsen uit hoofde van doelstelling 1 (gebieden met een ontwikkelingsachterstand).

De Commissie heeft op 29 juli 1994 een communautair bestek (CB) voor de gebieden van de Mezzogiorno goedgekeurd. Dankzij dit bestek is de communautaire medefinanciering van structurele maatregelen, die in een regionaal operationeel programma aan de Commissie worden voorgesteld, gewaarborgd.

Er zijn momenteel onderhandelingen gaande tussen de regionale overheid en de Commissie over het programma voor Sicilië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1065/95

van Carole Tongue (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 196/139)

Betreft: „Pépinieres européennes pour jeunes artistes”

Welk besluit is er genomen — of in welk stadium verkeert dit — inzake het project van „Pépinieres européennes pour jeunes artistes” te Parijs, Frankrijk, voor wat betreft de financiering uit hoofde van artikel 6 van de verordening inzake het Europees Sociaal Fonds?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(22 mei 1995)

De selectieprocedure ten aanzien van de in het raam van het begrotingsjaar 1994 ingediende voorstellen is thans afgesloten. Voor dit project is geen medefinanciering verkregen. Gezien een selectieprocedure op basis van vergelijking, een beperkte begroting en de grote belangstelling, is het onvermijdelijk dat enkele projecten niet goedgekeurd zijn en dat bepaalde sponsors teleurgesteld zijn.

In 1995 zal een nieuwe uitnodigingsronde voor de Lid-Staten worden gestart en over het algemeen wordt deze op dezelfde basis georganiseerd als die van 1994. Het staat de promotoren vrij hun voorstellen tijdens de komende ronde nogmaals in te dienen, zo zij dat wensen.

Het bovenbedoelde project heeft echter in 1994 communautaire steun ontvangen in het raam van het cultuurbeleid van de Gemeenschap en meer in het bijzonder krachtens actie III (netwerken) van haar programma „Caleidoscoop”. Ook voor 1995 is in het raam van dit programma een aanvraag ingediend. Binnenkort zal worden medegedeeld welke projecten dit jaar steun zullen ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1075/95

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 196/140)

Betreft: Procedure overeenkomstig artikel 169 betreffende arbeidsongevallen op Portugese bouwplaatsen

Enige tijd geleden heb ik de Commissie een vraag gesteld over arbeidsongevallen op Portugese arbeidsplaatsen als gevolg van het ontbreken van veiligheidsvoorschriften (schriftelijke vraag E-2306/94 ⁽¹⁾), zulks in verband met de invoering in het Portugese recht van een richtlijn (92/57/EEG ⁽²⁾) die overigens werd aangenomen toen Portugal in het eerste halfjaar van 1992 voorzitter was van de Raad.

Helaas ben ik genooddaakt opnieuw een vraag over deze kwestie te stellen omdat er nog steeds ongevallen gebeuren waarbij arbeiders om het leven komen, zoals onlangs het geval was in de autonome regio Madeira.

Kan de Commissie mededelen in welk stadium zich de zaak bevindt die zij, naar ik heb vernomen, op grond van artikel 169 van het EU-Verdrag tegen Portugal heeft aangespannen?

⁽¹⁾ PB nr. C 36 van 13. 2. 1995, blz. 58.

⁽²⁾ PB nr. L 245 van 26. 8. 1992, blz. 6.

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(24 mei 1995)

Voor het proces dat wegens overtreding van artikel 169 van het EG-Verdrag tegen Portugal is aangespannen wegens niet-mededeling van de nationale maatregelen ter uitvoering van Richtlijn 92/57/EEG, is een brief wegens ingebrekestelling verzonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1089/95

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

aan de Commissie

(12 april 1995)

(95/C 196/141)

Betreft: EG-steun aan ontwikkelingsprojecten in Argentinië

Welke in de jaren 1980—1994 uitgevoerde en welke thans nog lopende grote projecten (vanaf 500 000 ecu), met name op de gebieden nieuwe industriële vestigingen, bouw van stuwdammen en infrastructuur, zijn door de Europese Commissie in Argentinië gefinancierd;

Zijn er plannen voor dergelijke projecten, die de Commissie in de jaren 1995 en 1996 in Argentinië wil financieren en uitvoeren?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(23 mei 1995)

De Commissie heeft geen projecten gefinancierd die verband houden met infrastructuurvoorzieningen, bouwwerkzaamheden of industriële vestigingen. Zij onderzoekt evenwel de mogelijkheid om projecten te financieren die onrechtstreeks van invloed zouden zijn op deze sectoren.

In dit verband zoekt de Commissie een oplossing met de autoriteiten van Argentinië, Paraguay en Bolivia om tot een passende verdeling van de waterreserves van de Pilcomayo te komen. Voorts onderzoekt de Commissie de mogelijkheid om samen met de autoriteiten van Argentinië en Uruguay deel te nemen aan een onderzoek naar de bevaarbaarheid van de Uruguay.

Er zij ook op gewezen dat de Commissie technische bijstand zal verlenen voor de uitvoering van het project Hidrovia, een plurinationaal infrastructuurproject tussen Bolivia en Mercosur.

De Commissie onderzoekt ook de mogelijkheid tot financiering van het project voor de versterking van de structuren voor steunverlening aan het Argentijnse midden- en kleinbedrijf, die de toestand van de ondernemingen zouden kunnen beïnvloeden.

Tenslotte kan in het kader van de visserijovereenkomst tussen Argentinië en de Gemeenschap de verbetering van de havenstructuur worden gefinancierd, doch alles hangt af van de voorstellen van de Argentijnse autoriteiten die eventueel in het kader van de gemengde commissie zouden worden goedgekeurd.

Er dient op te worden gewezen dat wat de infrastructuurprojecten betreft, de bijstand van de Commissie betrekking heeft op de volgende fasen: levensvatbaarheids- en uitvoerbaarheidsstudies, opzet van het project en milieu-effectonderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1090/95**van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 196/142)*

Betreft: EG-steun aan ontwikkelingsprojecten in Brazilië

Welke in de jaren 1980—1994 uitgevoerde en welke thans nog lopende grote projecten (vanaf 500 000 ecu), met name op de gebieden nieuwe industriële vestigingen, bouw van stuwdammen en infrastructuur, zijn door de Europese Commissie in Brazilië gefinancierd?

Zijn er plannen voor dergelijke projecten, die de Commissie in de jaren 1995 en 1996 in Brazilië wil financieren en uitvoeren?

Zijn daaronder ook projecten in de Carajas-regio?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(12 mei 1995)

De Commissie financiert geen infrastructuurprojecten van het in de vraag genoemde type. Er is echter wel sprake van indirecte bijdragen aan de industriële sector via het programma ECIP (European Community Investment Partners) om de totstandkoming van joint ventures te stimuleren, en via het cofinancieringsprogramma van niet-gouvernementele organisaties.

In de programmering voor het lopende jaar komen geen infrastructuurprojecten voor. De aandacht is thans met name gericht op:

- de sociale sector:
 - programma voor kansarme stadskinderen,
 - opleidingsprojecten,
 - rehabilitatieprojecten;
- milieu:
 - experimenteel programma tropische bossen,
 - gerichte projecten,
 - Eco-Brazil;
- samenwerking op het gebied van economie, industrie en energie:
 - steun voor samenwerking tussen ondernemingen, met name kleine en middelgrote, in diverse sectoren,
 - de Commissie stimuleert in dit verband industriële bijeenkomsten in het kader van het programma AL invest;

— Mercosur: institutionele ondersteuning voor de integratie in drie sectoren, douane, technische normen en landbouw;

— steun voor het TCA (Samenwerkingsverdrag voor het Amazonegebied)

Er vinden geen projecten plaats in de regio Carajas. De Commissie wijst erop dat zij in EGKS-verband voor het laatst in 1982 in die regio actief was. Het ging toen om een vroegtijdig afgeloste lening aan de CVRD (Companhia Vale do Rio Doce) voor het district „klein Carajas”, bestemd voor ontginningsinstallaties en de aanleg van een spoorweg.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1110/95**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en****Ana Miranda de Lage (PSE)****aan de Commissie***(12 april 1995)**(95/C 196/143)*

Betreft: Toegang van kleine ondernemingen tot communautaire steun

Leiders van kleine ondernemingen wijzen vaak op de moeilijkheden die zij ondervinden om toegang te krijgen tot steun, leningen of programma's die gefinancierd worden door de Europese Unie.

Beschikt de Commissie over een studie of enig ander document waarin deze situatie wordt onderzocht?

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen om de toegang van kleine ondernemingen tot programma's en financiële steun van de Europese Unie te vergemakkelijken?

**Antwoord van de heer Papoutsis
namens de Commissie**

(2 juni 1995)

De geachte Parlementsleden wijzen erop dat het midden- en kleinbedrijf (MKB) vaak moeilijkheden ondervindt om toegang tot communautaire steun te krijgen.

In haar verslag over de communautaire acties ten behoeve van het MKB en de ambachtelijke sector⁽¹⁾ geeft de Commissie een kwantitatieve en kwalitatieve analyse van de manier waarop het MKB gebruik maakt van de communautaire programma's. Het tweede gedeelte van dit verslag dat aan de coördinatie van de communautaire initiatieven ten behoeve van het MKB is gewijd, gaat voornamelijk over de communautaire financieringsinstrumenten (de Structuurfondsen en de leningen van de EIB) en de programma's voor onderzoek en technologische ontwikkeling, de beroepsopleiding en internationale samenwerking. In het

verslag wordt geconstateerd dat de toegang van het MKB tot de programma's en de financiële steun op een aantal punten is verbeterd. Daar de uitvoering van de programma's in het kader van bijvoorbeeld de Structuurfondsen is gedecentraliseerd, is het echter volgens het verslag noodzakelijk dat de hiermee belaste autoriteiten op deze problematiek worden gewezen, zodat zij de toegang van het MKB tot deze programma's kunnen vergemakkelijken.

Met het aannemen van een communautair initiatief dat specifiek voor het MKB is bedoeld ⁽²⁾ wil de Commissie de toegang van het MKB tot maatregelen die de Lid-Staten worden verzocht voor te stellen, makkelijker maken. Voor dit MKB-initiatief is een bedrag van 1 000 miljoen ecu uitgetrokken, dat hoofdzakelijk bestemd is voor de regio's die onder de doelstellingen 1, 2 en 5 b van de Structuurfondsen vallen. Het initiatief moet een significante bijdrage leveren aan de verbetering van de know-how en de vergroting van het concurrentievermogen van het MKB.

Het is de bedoeling dat het geïntegreerd programma ten behoeve van het MKB en de ambachtelijke sector ⁽³⁾, dat er hoofdzakelijk op is gericht de zichtbaarheid en de doeltreffendheid van de maatregelen te vergroten, ertoe bijdraagt de toegang van het MKB tot communautaire steun te verbeteren. De Commissie geeft de voorkeur aan gezamenlijke acties met de Lid-Staten om steunmaatregelen, inclusief door de Gemeenschap medegefinancierde maatregelen, ten behoeve van de ondernemingen te stimuleren. Te dien einde is zij van plan forums voor overleg over de beste praktijken voor ondersteuning aan het MKB in het leven te roepen en samen met intermediairs voor het MKB een communicatieactie op touw te zetten om de vraag naar informatie, scholing en advies vanuit het MKB te bevorderen. Deze acties zijn bedoeld om het MKB beter te informeren over de steunmogelijkheden die hun worden geboden.

Voorts heeft de Commissie in haar mededeling over de Ronde Tafel van prominenten uit de banksector ⁽⁴⁾ maatregelen voorgesteld om de toegang van het MKB tot sommige financiële instrumenten, zoals de globale EIB-leningen, te verbeteren.

Tenslotte moet er op het gebied van communautair onderzoek worden gewezen op het streven van de Commissie naar vereenvoudiging en voorlichting van het MKB bij de uitvoering van het vierde kaderprogramma op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling. Er is voor tien programma's tegelijk een informatiepakket samengesteld over de stimuleringsmaatregelen op technologisch gebied voor het MKB; bovendien is er een speciaal budget voor het MKB. Deze maatregelen moeten de toegang van het MKB tot die programma's vergemakkelijken.

De bovengenoemde stukken worden rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

⁽¹⁾ Doc. COM(94) 221 def. van 7. 9. 1994.

⁽²⁾ PB nr. C 180 van 1. 7. 1994.

⁽³⁾ Doc. COM(94) 207 def. van 3. 6. 1994.

⁽⁴⁾ Doc. COM(94) 435 def. van 28. 10. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1127/95

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) en
Juan Colino Salamanca (PSE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 196/144)

Betreft: Recycling van glas

Beschikt de Commissie over gegevens wat betreft het percentage glas dat in de Europese Unie wordt gerecycled?

Kan zij het percentage voor elk van de Lid-Staten van de Europese Unie mededelen?

Welke acties stelt de Commissie voor om deze percentages te verhogen, met name in de landen die op dit gebied nog niet ver zijn gevorderd?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard
namens de Commissie

(18 mei 1995)

Eurostat beschikt niet over officiële statistische gegevens over de recycling van glas in Europa.

Wanneer de databanken overeenkomstig de vorig jaar aangenomen Richtlijn 94/62/EG ⁽¹⁾ inzake verpakking en verpakkingsafval zijn opgezet, zal het mogelijk zijn na te gaan in welke mate glas in de Lid-Staten wordt gerecycled.

De Europese Federatie voor verpakkingsglas (FEVE) verstrekt regelmatig gegevens over de recycling van glas. In september maakte zij met betrekking tot onderstaande landen voor het jaar 1993 de volgende recyclingspercentages bekend:

België	55 %
Denemarken	64 %
Duitsland	65 %
Griekenland	27 %
Spanje	29 %
Frankrijk	46 %
Ierland	29 %
Italië	52 %
Nederland	76 %
Oostenrijk	68 %
Portugal	29 %
Finland	46 %
Zweden	59 %
Verenigd Koninkrijk	29 %

De richtlijn inzake verpakking en verpakkingsafval beoogt onder meer de recycling van verpakking en verpakkingsafval te bevorderen. Tussen de 25 en 45 gewichtspro-

cent van de totale hoeveelheid in verpakkingsafval aanwezige verpakkingsmateriaal moet worden gerecycled, met een minimum van 15 gewichtsprocent voor elk verpakkingsmateriaal. Deze cijfers dienen uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van de richtlijn te zijn bereikt. Het is de bedoeling dat de streefpercentages om de vijf jaar worden verhoogd.

Het is de taak van de Lid-Staten om hun eigen systemen op te zetten voor terugname, inzameling, hergebruik, terugwinning en recycling. Er dient een speciaal aan verpakkings- en verpakkingsafvalbeheer gewijd hoofdstuk te worden opgenomen in de afvalbeheersplannen die worden voorgeschreven door Richtlijn 75/442/EEG⁽²⁾ betreffende afvalstoffen.

Op het ogenblik heeft de Commissie geen plannen voor verdere maatregelen op het gebied van glasrecycling.

De recycling van glas is de afgelopen vijftien jaar voortdurend toegenomen. Voor Lid-Staten die nog niet zo ver zijn op dit gebied is er in de andere Lid-Staten een zekere know-how en zijn er systemen waarvan ze kunnen leren, zoals de bekende „glasbak”.

⁽¹⁾ PB nr. L 365 van 31. 12. 1994.

⁽²⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1147/95

van Eryl McNally (PSE)

aan de Commissie

(7 april 1995)

(95/C 196/145)

Betreft: Voorschrijven van fenobarbital aan huisdieren

Kan de Commissie bevestigen dat de recente beslissing inzake aan vee toe te dienen geneesmiddelen niet geldt voor het voorschrijven daarvan, door dierenartsen, aan huisdieren?

Sommige kiezers hebben zich verontrust getoond, omdat hun hond epilepsie heeft en fenobarbital, het preparaat dat wordt beschouwd als het beste middel om deze ziekte te onderdrukken, op de lijst staat van geneesmiddelen die niet aan vee mogen worden toegediend.

Kan de Commissie hieromtrent opheldering verschaffen?

Antwoord van de heer Bangemann

namens de Commissie

(16 mei 1995)

De recente maatregelen waarop het geachte Parlementslid doelt betreffen waarschijnlijk de omzetting door het Verenigd Koninkrijk van Richtlijn 81/851/EEG⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij Richtlijn 90/676/EEG⁽²⁾. Krachtens deze richtlijn

worden geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik toegelaten op basis van strikte criteria inzake kwaliteit, veiligheid en werkzaamheid. Het gebruik van een voor een bepaalde diersoort niet toegelaten geneesmiddel houdt een risico in en is mogelijk minder doeltreffend dan het toedienen van een voor die soort wel toegelaten produkt. Daarom moet steeds de voorkeur worden gegeven aan een geneesmiddel dat toegelaten is voor het te behandelen dier.

Om het lijden van dieren te verzachten, geeft de wetgeving echter enige ruimte bij het voorschrijven van geneesmiddelen aan huisdieren; zij voorziet namelijk in een „cascadesysteem” dat de mogelijkheid biedt onder bepaalde omstandigheden, d. i. wanneer geen diergeneesmiddel beschikbaar is, gebruik te maken van geneesmiddelen voor menselijk gebruik. In Lid-Staten waar de toediening van fenobarbital aan dieren niet toegestaan is, zoals het Verenigd Koninkrijk, berust de verantwoordelijkheid voor de keuze van de beste behandeling bij de dierenarts, die echter wel de door het cascadesysteem voorgeschreven volgorde in acht dient te nemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 317 van 6. 11. 1981.

⁽²⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1166/95

van Phillip Whitehead (PSE)

aan de Commissie

(20 april 1995)

(95/C 196/146)

Betreft: Vervuiling door licht

Beschouwt de Commissie licht als een eventuele bron van vervuiling?

Zo ja, is de Commissie van plan een onderzoek in te stellen naar de negatieve effecten op de gezondheid van een buitensporige of zeer lange blootstelling aan licht?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(23 mei 1995)

Licht is een vorm van elektromagnetische straling, maar kan nauwelijks als een vervuilende factor worden beschouwd. Licht is van essentieel belang voor leven, maar het kan eveneens de oorzaak van nadelige effecten zijn. Dergelijke effecten variëren afhankelijk van de frequentie en intensiteit van de betrokken straling en de blootstellingsomstandigheden, vooral de duur ervan. In het geval van het zichtbare deel van het optische stralingsspectrum kan scherp licht op korte termijn oogletsel veroorzaken, en op de lange termijn kunnen hoge niveaus van omgevingsverlichting degeneratie van de retina veroorzaken. De retina kan eveneens worden beschadigd wanneer een laserstraal daarop wordt gericht. In het geval van het onzichtbare deel van het spectrum kan

ultraviolette straling, hetzij afkomstig van de zon, consumentenartikelen (lampen, zonnebanken enz.) of van arbeidsapparatuur (booglassen), een aantal fotochemische effecten veroorzaken, waarvan sommige soortgelijk zijn aan die welke door het zichtbare deel worden veroorzaakt, maar ook andere, zoals erythema (rood worden van de huid), fotokeratitis (sneeuwblindheid), premature vergeling en cataract van de ooglenzen, voortijdige veroudering van de huid en huidkanker, inclusief maligne melanoom, de meest dodelijke vorm van huidkanker. Anderzijds heeft absorptie van voldoende, maar niet buitensporige, hoeveelheden ultraviolette straling door de huid de productie van het vitale vitamine D 3 ten gevolge. Tenslotte kan infrarode straling op korte termijn verbrandingen van de huid en op de lange termijn cataract veroorzaken.

Adviezen over preventieve maatregelen met betrekking tot de hierboven beschreven effecten zijn zowel door nationale als internationale organisaties uitgebracht, zoals de Internationale Commissie voor bescherming tegen niet-ioniserende straling en de Wereldgezondheidsorganisatie, met inbegrip van adviezen over het gebruik van zonnebanken en van lasers op voor het publiek toegankelijke plaatsen. Bovendien bestaan er normen voor het ontwerpen, vervaardigen en gebruiken van lasers en consumentenartikelen zoals lampen.

De Commissie heeft door middel van het communautaire programma „Europa tegen kanker” meer dan zeven jaar steun verleend aan acties die bedoeld waren om het besef van de risico's van blootstelling aan ultraviolette straling en van maatregelen ter voorkoming daarvan te vergroten.

Met betrekking tot optische straling op het werk heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid met betrekking tot de blootstelling aan de risico's van fysische agentia, met inbegrip van optische straling, ingediend ⁽¹⁾. Tenslotte geeft de Commissie steun aan werkzaamheden die herziening en evaluatie van wetenschappelijke gegevens en van kennis omtrent de effecten van, en maatregelen in verband met, niet-ioniserende straling beogen, en beraadt zij zich over de wenselijkheid en juistheid van communautair optreden op dit gebied.

(1) PB nr. C 230 van 19. 8. 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1231/95

van Fernando Pérez-Royo (PSE)

aan de Commissie

(28 april 1995)

(95/C 196/147)

Betreft: Systemen voor het berekenen van het aantal werklozen in de Europese Unie

De systemen voor het berekenen van het aantal werklozen verschillen binnen de Europese Unie van land tot land. Zo bestaan er in Spanje bijvoorbeeld twee cijfers: één dat het

resultaat is van de zogenaamde enquête naar de beroepsbevolking, en een tweede dat wordt berekend op basis van het aantal personen dat is ingeschreven bij de INEM (nationaal arbeidsbureau); in Frankrijk wordt de werkloosheidsgraad daarentegen uitsluitend volgens deze tweede methode vastgesteld, d.w.z. het aantal bij de ANPE ingeschreven personen.

Kan de Commissie, aangezien het hier om een belangrijk probleem gaat, voor elk land aangeven welke systemen in de Europese Unie worden gebruikt, teneinde vergelijkingen mogelijk te maken tussen de vastgestelde werkloosheidsniveaus?

Antwoord van de heer De Silguy
namens de Commissie

(6 juni 1995)

Niet alleen in Spanje, maar ook in Frankrijk en de meeste andere Lid-Staten bestaan twee werkloosheidscijfers die voor verschillende doeleinden worden gebruikt:

- een cijfer dat is gebaseerd op de bij de arbeidsbureaus ingeschreven werklozen, aan de hand waarvan de nationale autoriteiten het aantal officieel geregistreerde werklozen en met name het aantal dat recht heeft op een werkloosheidsuitkering, kunnen volgen;
- een tweede cijfer dat is gebaseerd op de enquêtes naar de arbeidskrachten, waardoor de nationale autoriteiten beschikken over gegevens die van Lid-Staat tot Lid-Staat vergelijkbaar zijn en dus onafhankelijk zijn van de nationale regels en wetgeving.

Om vergelijkingen mogelijk te maken gebruikt en publiceert de Commissie voor de Gemeenschap uitsluitend de werkloosheidsgegevens die zijn opgesteld op basis van de enquêtes naar de arbeidskrachten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1264/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 196/148)

Betreft: Kinderarbeid in Pakistan

Volgens het Jaarverslag 1994 van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken over de mensenrechten in Pakistan is kinderarbeid een algemeen verschijnsel. Officiële schattingen wijzen uit dat een derde van de totale beroepsbevolking bestaat uit personen jonger dan achttien jaar, dat alleen al in 1993 in de deelstaat Punjab gemiddeld 400 kinderen per maand werden gekidnapt en dat 20 % van de prostitués minderjarigen zijn.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen, opdat Pakistan de kinderarbeid uitbant, mede gelet op het feit dat de Regering van Pakistan in juni 1994 met de IAO een memorandum tekende over samenwerking met het oog op het uitbannen van kinderarbeid?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(22 mei 1995)

De Commissie is ervan op de hoogte dat in bepaalde industrietakken in Pakistan op aanzienlijke schaal kinderarbeid wordt verricht.

De Commissie steunt de inspanningen van de Internationale Arbeidsorganisatie (International Labour Organisation, ILO) met het oog op de naleving van de internationale verdragen inzake kinderarbeid.

In haar benadering van haar eigen programma voor ontwikkelingssamenwerking met Pakistan legt de Commissie de nadruk op onderwijsprojecten, met name projecten voor basisonderwijs voor meisjes op het platteland. De Commissie meent dat een dergelijk beleid op de lange termijn een praktische en positieve invloed kan hebben op de hoeveelheid kinderarbeid in het land.

In het stelsel voor algemene preferenties van 1995 (SAP) heeft de Commissie speciale positieve prikkels en stimuli ingesteld die bedrijven moeten helpen de extra kosten van progressief sociaal beleid te dragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1274/95
van Christine Oddy (PSE)
aan de Commissie
(5 mei 1995)
(95/C 196/149)

Betreft: El Salvador en het twaalfde rapport van de waarnemersmissie van de Verenigde Naties in El Salvador

De waarnemersmissie van de Verenigde Naties beveelt in de 115e conclusie van haar verslag aan dat de nationale politie een professionelere en specialistischer opleiding dient te krijgen. Kan de Commissie de steun voor de opleiding van de nationale politie in 1995 continueren?

De waarnemer van de VN concludeert ook dat veranderingen bij de nationale politie ook vergezeld moeten gaan van veranderingen bij de rechterlijke macht, het openbaar ministerie en het bureau van de procureur-generaal. Kan de Commissie eveneens steun verlenen voor het verbeteren van de rechtsinstellingen van dit land?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(22 mei 1995)

De Commissie zal in 1995 in El Salvador een project financieren dat betrekking heeft op het professionalisme van de verschillende gespecialiseerde onderdelen van de nationale politie, alsmede een project ter verbetering van de administratie van de rechterlijke macht. Het doorvoeren van op samenwerking gerichte maatregelen in deze sectoren is het gevolg van de vaststelling dat er nog onopgeloste problemen bestaan en van de aanbevelingen van de ambassadeurs van de Lid-Staten van de Onusal (Organisatie van de Verenigde Naties in El Salvador).

De delegatie van de Commissie in Costa Rica, die voor Centraal-Amerika bevoegd is, voert op dit moment besprekingen met het oog op de afronding van deze projecten met vertegenwoordigers van de Onusal en met de nationale autoriteiten.

De Commissie denkt deze projecten voor oktober te kunnen goedkeuren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1279/95
van Christine Oddy (PSE)
aan de Commissie
(5 mei 1995)
(95/C 196/150)

Betreft: Ogoniland en de schrijver Ken Saro-Wiwa

Is het de Commissie bekend dat de Nigeriaanse autoriteiten represailles hebben genomen tegen Ken Saro-Wiwa in verband met diens campagne tegen de aanranding van het Ogoni-volk?

Welke maatregelen neemt de Commissie om druk uit te oefenen op de Nigeriaanse autoriteiten om Ken Saro-Wiwa en het Ogoni-volk recht te doen wedervaren?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**
(22 mei 1995)

De Commissie is op de hoogte van het proces tegen Ken Saro-Wiwa, voorzitter van de Beweging voor de behoud van het Ogoni-volk (Movement for the Survival of the Ogoni People, Mosop), en andere leiders van deze organisatie. De Commissie is bezorgd over de omstandigheden waarin de beschuldigde Ogoni-leiders momenteel worden vastgehouden, met name wat hun gezondheid betreft, en over de status van het bijzondere tribunaal.

De Gemeenschap heeft onmiddellijk na de arrestaties tot een demarche besloten in verband met de beschuldigingen. Deze zaak is in iedere demarche van de trojka in 1994 genoemd, en tevens op 3 februari 1995.

Verder was een ambtenaar van de Commissie aanwezig bij de processen in Port Harcourt. De Commissie heeft ook contact gehad met een van de leiders van de Mosop tijdens diens bezoek aan Brussel op 2 februari 1995.

Ten slotte heeft de Commissie in februari 1995 een spoedhulpprogramma goedgekeurd (400 000 ecu) voor ontheemde Ogoni-families, dat de Commissie samen met een niet-gouvernementele organisatie zal uitvoeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1282/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 196/151)

Betreft: Hulp aan zuidelijk Afrika

Kan de Commissie, gezien de noodzaak om vrede en democratie in zuidelijk Afrika te verzekeren en te handhaven, garanderen dat dit deel van de wereld voldoende hulp zal krijgen?

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(23 mei 1995)

De Commissie is geheel overtuigd van de noodzaak van handhaving van vrede en democratie in zuidelijk Afrika. De Commissie wijst op de toezegging die tijdens de ministeriële conferentie EU/zuidelijk Afrika in Berlijn op 5 en 6 september 1994 werd gedaan om de betrekkingen met de ontwikkelingsgemeenschap in zuidelijk Afrika te intensiveren, de democratie en de eerbiediging van de mensenrechten te bevorderen, en samen te werken aan het opheffen van de armoede. De Commissie is niet in staat een bepaald hulpniveau te garanderen, maar zal, binnen de grenzen van de haar ter beschikking gestelde financiële middelen, streven naar handhaving van de zeer aanzienlijke steun die zij reeds aan de regio als geheel en aan individuele landen heeft verstrekt. De Commissie blijft middelen mobiliseren ter ondersteuning van het democratische overgangsproces in Zuid-Afrika, en blijft de vrede en wederopbouw in met name Mozambique en Angola bevorderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1286/95

van Christine Oddy (PSE)

aan de Commissie

(5 mei 1995)

(95/C 196/152)

Betreft: Arbeidsongeschiktheidsproblematiek en het sociale-actieprogramma

Kan de Commissie in haar voorstellen voor een tweede sociale-actieprogramma middelen uittrekken om perso-

neelsmanagers bekend te maken met de arbeidsongeschiktheidsproblematiek?

Antwoord van de heer Flynn

namens de Commissie

(30 mei 1995)

In paragraaf 6.32 van het sociaal actieprogramma op de middellange termijn⁽¹⁾ wordt melding gemaakt van de plannen van de Commissie om in het tweede halfjaar van 1995 een code van goede praktijken uit te werken inzake de tewerkstelling van gehandicapten bij de Commissie en andere Europese Instellingen en om, in het kader van de sociale dialoog, in 1996 een discussie op gang te brengen teneinde goede praktijken bij de werkgevers in de Gemeenschap te stimuleren. Gezien het belang van opleiding van personeelschefs en ander kaderpersoneel teneinde hen meer bewust te maken van handicaps bij het invoeren en handhaven van goede praktijken, zal hieraan in de context van deze beide initiatieven aandacht worden geschonken.

⁽¹⁾ Doc. COM(95) 134 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1394/95

van Allan Macartney (ARE)

aan de Commissie

(12 mei 1995)

(95/C 196/153)

Betreft: Vreemde-talenonderwijs

Welke voorzieningen bestaan er momenteel in de onderscheiden Lid-Staten voor het vreemde-talenonderwijs aan kinderen onder de twaalf jaar?

Is de Commissie voornemens, gezien het belang van taalvaardigheid voor de Europese integratie, haar programma's voor het vreemde-talenonderwijs uit te breiden tot kinderen onder de twaalf jaar?

Antwoord van mevrouw Cresson

namens de Commissie

(2 juni 1995)

De gegevens over het vreemde-talenonderwijs in de verschillende Lid-Staten aan kinderen onder de twaalf jaar zijn te vinden in de publikatie „Controlecijfers inzake het onderwijs in de Europese Unie”, die met name een dossier betreffende de taalvaardigheden van de burgers bevat en in de publikatie Eurydice over „Het vreemde-talenonderwijs in de schoolstelsels van de Europese Gemeenschap”. Deze documenten worden rechtstreeks aan de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

Het talenonderwijs aan kinderen onder de twaalf jaar is altijd als een prioriteit beschouwd in de acties die zijn uitgevoerd in het kader van Lingua, het actieprogramma voor 1990—1994 ter bevordering van het onderwijs en het leren van talen, waarvan de activiteiten in het Socrates-programma worden voortgezet en uitgebreid. Zo hebben taaldocenten in het basisonderwijs kunnen profiteren van bij- en nascholing en is er didactisch materiaal ten behoeve van jonge kinderen verder ontwikkeld.

De Commissie zal grote aandacht blijven schenken aan het talenonderwijs aan kinderen onder de twaalf jaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1500/95

van **Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)**

aan de Commissie

(22 mei 1995)

(95/C 196/154)

Betreft: Bouw van de Pousada van Ourém (Portugal) met communautaire middelen

Het historische stadje Ourém, in het midden van Portugal gelegen, heeft al lange tijd te kampen met een langzaam voortschrijdende ontvolking en een verlies van haar belang als stad en administratief centrum. Dit is te wijten aan een zekere onverschilligheid en een gebrek aan belangstelling van de plaatselijke en nationale autoriteiten.

Geruime tijd geleden werd het voorstel op tafel gebracht om een pousada te bouwen teneinde dit proces een halt toe te roepen. De aankondiging dat de Gemeenschap hiervoor middelen beschikbaar zou stellen opende perspectieven om

een historisch en cultureel erfgoed van onschatbare waarde in stand te houden — en het zinvol te kunnen benutten.

Het begin van de werkzaamheden en de grote borden met de twaalf sterren en de verwijzing naar de communautaire fondsen, de hoogte van het uitgetrokken bedrag en de bouwtijd van twaalf maanden gaven hoop aan de pastoor van de parochie, de schaarse overgebleven inwoners en andere vrienden van Ourém. Tevens maakten zij de bouw tot een prestigekwestie voor de Unie.

Inmiddels zijn de werkzaamheden gestaakt, de twaalf maanden zijn inmiddels enkele jaren geworden en de oude burcht is veranderd in een enorm onbegaanbaar bouwterrein. En hiervoor werd geen reden opgegeven, geen verantwoordelijke heeft hiervoor publiekelijk of privé uitleg gegeven. De eens zo prestigieuze borden zijn bespottelijk geworden in de ogen van de inwoners en de — nog steeds talrijke — bezoekers die de kastelen en het plaatsje ondanks alles nog steeds de moeite waard vinden.

Kan de Commissie medelen of zij van deze situatie op de hoogte is? Is zij niet van mening dat het — als dit van andere zijde al niet gebeurt — haar plicht zou zijn om de burgers te informeren waarom de werkzaamheden waarvoor zij medeverantwoordelijk is zijn stopgezet en waarom de termijnen op zo schandalige manier worden overschreden?

**Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies
namens de Commissie**

(16 juni 1995)

De Commissie stelt op het ogenblik bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlementslid genoemde feiten. Zij zal het geachte Parlementslid in kennis stellen van het resultaat van dit onderzoek.